นวลนาง

ลีลาเผด็จศึก และ ครั้งแรก ของหนุ่ม·สาว

20.

สีลา

เผด็จศึก

บั๊กบึ๊กกับ สาวแก่นแก้ว ซ่าส์...จนเจอ..เสี๊ยว!

ชมภาพชุด

โยกิโกะ

เจ้ง

อ่านเรื่องสั้น

เอาไปเลย

มันส์..ถึงกึ๋นเลยล่ะ?

น้ำปลาหวาน

ครอบครัวของผมอยู่ในกรุงเทพ ฯ ก็จริง แต่มีที่ดินกระจัดกระจายอยู่ต่างจังหวัดหลายแห่ง ทั้งนี้เพราะพ่อของผมมักจะซื้อที่ดินราคาถูก ๆ ไว้ ตามจังหวัดที่ท่านย้ายไปรับราชการ...ในจังหวัดลพบุรี พ่อของผมได้ซื้อที่สวนมะม่วงไว้แปลงหนึ่ง มีมะม่วงปลูกมากมายหลายพันธุ์ ซึ่งผลิตผลในแต่ละปี นำรายได้มาสู่ครอบครัวของผมมากพอสมควร กิจกรรมในสวนทั้งหมด พ่อมอบให้ "ลุงจันทร์" เป็นผู้ดูแลรักษา

เสียวแรกของผมเกิดขึ้น ณ สวนมะม่วงจังหวัดลพบุรีนี่แหละ กล่าวคือ เมื่อต้นเดือนเมษายน ที่ผ่านมา พ่อได้รับโทรเลขจากลุงจันทร์ว่ามีผู้มาติดต่อขอเหมาซื้อมะม่วงในสวน พ่อเห็นว่า ผมอยู่ว่าง ๆ เพราะกำลังปิดเทอมพอดี จึงพาผมไปเที่ยวสวนมะม่วงด้วย ผมกับพ่อพักอยู่ที่กระท่อมลุงจันทร์ซึ่งพ่อสร้างไว้ให้เฝ้าดูแลรักษาสวนมะม่วงนานแล้ว จึงดูเก่าและทรุดโทรมไปมาก บรรยากาศบริเวณรอบ ๆ สวนมะม่วงร่มรื่นดีจริง ๆ ผมจึงขออนุญาตพ่อเข้าไปเดินเล่นในสวน

ขณะที่ผมเดินชมนกชมมะม่วงอยู่เพลิน ๆ นั้น พลันได้ยินเสียงกรอบแกรบดังมาจากรั้วด้านทิศตะวันตก ผมคิดว่าเป็นสุนัขจึงเตรียมหาท่อนไม้ไว้ป้องกันตัว พอเงยหน้าขึ้นมาอีกครั้งภาพที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้ากลับกลายเป็นเด็กสาวหน้าตาสะอาดสะอ้านคนหนึ่งกำลังมุดรั้วเข้ามาเก็บมะม่วงในสวนของผมใส่ถุงพลาสติกอย่างไม่สะทกสะท้าน ตอนแรกผมว่าจะร้องโวยวายขึ้นมาแล้ว แต่สังเกตเห็นเธอไม่แสดงอาการหวาด

หวั่น และที่สำคัญเธอเป็นเด็กสาวน่ารักมาก เส้นผมยาวประดุจใยไหมถูกรวบไว้ด้านหลัง เผยให้เห็นลำคอขาวระหง น่าใช้จริง ๆ

ดังนั้นผมจึงค่อย ๆ ย่องเข้าไปทางด้านหลังของเธอ แล้วโอบกอดร่างเธอไว้แน่น เธอดิ้นเร่า ๆ และสะบัดมืออย่างแรงจนถุงพลาสติกซึ่งมีมะม่วงอยู่ค่อนถุง หลุดกระจัดกระจายเกลื่อนกลาดไปหมด ขณะที่สองแขนของผมโอบกอดร่างเธอไว้นั้น สัมผัสแรกที่ก้อนเนื้อเนินอกทำให้ผมตะลึงงัน ช่างอวบอั๋น เต่งตึง น่าเชยชม ดมดอมเสียนี่กระไร เธอร้อง "อุ๊ย" ขึ้นมาอย่างแผ่วเบา พร้อมกับแกะมือของผมให้คลายออก

"นี่ น้องสาวถ้าอยากจะกินมะม่วงจริง ๆ เก็บกินที่นี่ก็ได้ ทำไมต้องเก็บใส่ถุงกลับไปด้วยเล่า"

เธอนิ่งเงียบ

"หน้าตาก็ดี ดูเป็นคนมีการศึกษา ทำไมหัดริลักเล็กขโมยน้อยล่ะ"

เธอนิ่งเงียบตามเคย

"ใบ้... ?" คราวนี้ได้ผลแฮะ เธอสวนคำพูดของผมทันทีเลย

"เธอนะซี่บ้า ! มะม่วงสวนนี้เป็นของลุงจันทร์ต่างหาก เธอถือดียังไงมาอ้างเป็นเจ้าของ"

ก่อนที่เรื่องจะลุกลามใหญ่โต ลุงจันทร์กับพ่อได้ยินเสียงต่อล้อต่อเถียงระหว่างผมกับเธอเข้า จึงวิ่งมาดู ผมเห็นลุงจันทร์ยืนหัวเราะอย่างคนอารมณ์ดี พลางกล่าวขึ้นว่า

"นังเพ็ญเป็นหลานของผมเอง พ่อมันไปซาอุ ฯ ส่งเงินมาให้แม่มันซื้อที่ปลูกบ้านติดกับสวนของ "นายน้อย" นี่แหละ มันคงเปรี้ยวปากอยากกินมะม่วงกระมัง ให้ทานมันเถอะครับ"

ผมถึงบางอ้อ ส่วนเธอยืนอมยิ้มอยู่ข้าง ๆ กับลุงจันทร์ ผมจึงแก้เขินด้วยการเก็บมะม่วงที่หล่นกระจัดกระจายเกลื่อนอยู่ใส่ถุงพลาสติกส่งให้เธอ พร้อมกับกล่าวขึ้นว่า

"ถ้าเธออยากทานมะม่วง มาเก็บไปได้เลยนะ"

"ขอบคุณค่ะ" เธอกล่าวด้วยรอยยิ้มที่เต็มไปด้วยมิตรไมตรี

นับแต่วันนั้น ผมมาดักพบเพ็ญในสวนเสมอ เราพูดคุยกันอย่างถูกคอและเป็นกันเอง ผมทราบว่าเธอจะเรียนชั้น ม.5 ในปีการศึกษาหน้า ส่วนผมก็ขึ้นเรียนชั้น ม.6 เช่นเดียวกัน จากการที่เราต่างเรียนอยู่แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ ดังนั้นเราจึงพูดคุยกันอย่างสนิทสนมได้ในเวลาไม่นานนัก

ก่อนที่ผมจะเดินทางกลับกรุงเทพ ฯ ผมขอร้องให้เพ็ญทำน้ำปลาหวานมาทานกับมะม่วงร่วมกันในสวน วันนั้นเธอใส่เสื้อยืดรัดรูป จนปทุมสองข้างชูชัน เหมือนจะเชิญชวนให้สัมผัสยิ่งนัก ส่วนกางเกงขาสั้นที่สูงเหนือเข่าสั้นเต่อ อวดโคนขาที่ขาวอวบและเรียวงาม มันทำให้ผมยับยั้งใจไม่อยู่ เลิกสนใจน้ำปลาหวานที่เธอถือมาเสียสนิท ผมค่อย ๆ ลูบไล้โคนขาที่ขาวอวบอย่างแผ่วเบา ผมเห็นเพ็ญนั่งตัวแข็งทื่อ ไม่ป้องปัดแต่

ประการใด จึงรั้งร่างเธอมาแนบอก จมูกเริ่มไซ้ที่ซอกคอระหง ไล่เดียะไปงับติ่งหูเบา ๆ

เพ็ญหลับตาพริ้ม ผมค่อย ๆ เชยคางของเธอขึ้นมาแล้วประทับรอยจูบลงไปบนริมฝีปากเรียวบาง ซึ่งเผยอรับอยู่แล้ว ลิ้นเริ่มทำหน้าที่ตวัดฉกลิ้นของเพ็ญอย่างรวดเร็ว ร่างของเพ็ญที่แข็งทื่อแต่ตอนแรกกลับอ่อนปวกเปียกและหายใจถี่กระชั้นขึ้น เพ็ญกำลังมีอารมณ์ตอบสนอง จึงทำให้ผมปอกเปลือกของเธอได้อย่างง่ายดาย

ผมช้อนร่างของเพ็ญไปวางไว้บนเสื่อใต้โคนต้นมะม่วง แล้วโถมร่างแนบสนิทจนเกือบจะเป็นร่างเดียวกัน จมูกของผมไซซอนไปทั่วร่างของเพ็ญ และหยุดอยู่ระหว่างเนินปทุมสล้าง มือข้างขวาของผมโอบสอดเข้าด้านหลังแทนหมอนน้อย ส่วนมือข้างซ้ายลูบไล้บริเวณโคนขาอันขาวเนียน แล้วไล่เวียนลงมา

อา ! น้ำปลาหวานของเพ็ญฉ่ำเยิ้มอยู่เต็มถ้วยใหญ่ ผมสุดกลั้นจนทนไม่ไหว รีบปอกมะม่วงพันธุ์ทองดำของผมจิ้มน้ำปลาหวานของเพ็ญอย่างเอร็ดอร่อย

ขณะที่ผมป้อนเจ้าทองดำเข้าปากของเพ็ญคราวใด ผมเห็นเพ็ญร้องซี๊ดปากและครวญครางเสียงกระเส่าแอ่นร่างบิดตัวอยู่เร่า ๆ ทุกครั้ง เราผลัดกันป้อนความอร่อยจนกระทั่งอิ่มเอมเปรมฤทัยด้วยกันทั้งคู่

ผมกลับมาถึงกรุงเทพ ฯ หลายวันแล้ว ยังคิดถึงน้ำปลาหวานของเพ็ญอยู่ไม่ลืมเลือนเลย

เทพศรัณย์/กรุงเทพ ฯ

คอมมานโด

เรียน บรรณาธิการหนังสือนวลนาง ที่นับถือ

ผมส่งเรื่อง ครั้งแรกของหนุ่มสาว ที่ผมเคยประสบมาร่วมสนุกด้วย ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนผมไม่เคยอ่านหนังสือนวลนางเลย ฉบับที่ 54 เป็นฉบับแรก แต่ต่อไป ผมคงขาดนวลนางไม่ได้

เมื่อปี 2527 กลางเดือนกรกฎาคม ผมไปเข้าค่ายฝึกร.ด. อยู่ที่โรงเรียนในอำเภอ ผมได้เจอผู้หญิงคนหนึ่งหน้าตาสวย ผิวค่อนข้างขาว หน้าอกเต่งตึง ความสูง 163 เห็นจะได้ ก้นใหญ่น่าดู พอ ๆ กับนางแบบนั่นแหละครับ เธอมาเยี่ยมญาติของเธอที่ฝึกอยู่ในค่าย ผมเห็นเธอแล้วอดแซวไม่ได้

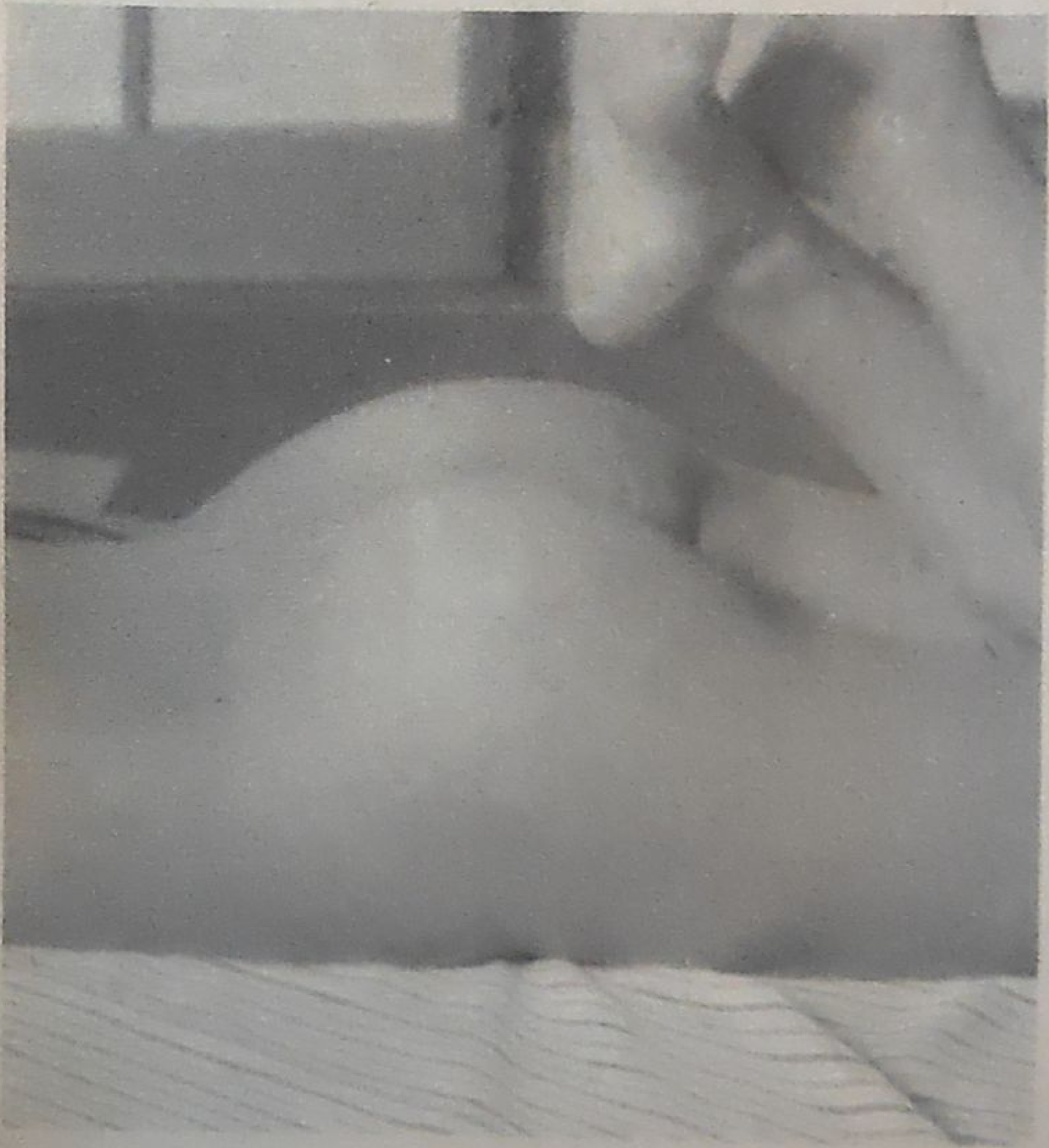
วันหนึ่ง ผมแซวเธอว่า "ขอโทษเถอะครับพี่ ความสูงพี่ถึง 160 หรือเปล่า หล่อนตอบว่า "ถึงซิ เดี๋ยวนี้เลยแล้วมั้ง" ผมและเพื่อนจึงพูดต่อไปว่า "โอ้โฮ ! หุ่นนางแบบนี่หว่า" หล่อนยิ้ม แล้วเดินจากไป ผมจึงร้องบอกเธออีกว่า "นี่พี่ เลิกฝึกแล้วผมขอควงพี่สักวันนะครับ" แล้วผมก็เดินกลับที่พักและคิดถึงเรื่องที่พูดกับเธอ

มันคงจะไม่เป็นจริงอย่างที่ผมคิด ผมเลยตัดอาลัยอาวรณ์ แล้วเข้านอน พอตกดึกเพื่อน ๆ หลับหมดแล้ว ผมก็

นึกถึงภาพของเธอ หุ่นและหน้าตาของเธอในจินตนาการของผม ผมทนไม่ได้ เลยต้องใช้มือเข้าช่วย

ผมทำอย่างนี้บ่อยครั้งที่มีอารมณ์แบบนี้ แต่ผมไม่ค่อยเจอของจริงสักที

และแล้ววันที่เสร็จจากการฝึกก็มาถึง เพื่อน ๆ ผมเขามีญาติมารับ แต่ผมไม่มีใครมารับ เพราะพ่อแม่พี่น้องไปทำนาหมด เมื่อร่ำลาเพื่อน ๆ เสร็จ ผมก็เดินออกจากโรงเรียน สิ่งแรกที่ผมได้เห็นนอกโรงเรียนคือ ผู้หญิงหุ่นนางแบบและผู้หญิงในจินตนาการของผมทุกคืน

เธอส่งยิ้มให้ผม เดินมาหาผม แล้วเธอก็ถามว่า "เราจะไปไหนกันดีจ๊ะ" ผมตะลึงกับคำพูดของหล่อน หล่อนดูกริยาของผมออก จึงทวนคำขึ้นว่า "ก็ไหนว่าน้องจะควงพี่สักวันอย่างไง จำไม่ได้หรือ" ผมหวนคิดถึงคำพูดของผมเมื่อวันก่อน ๆ...

ผมรู้สึกตื่นเต้นอย่างบอกไม่ถูก แต่ผมก็ต้องตีหน้าตายพูดออกไปเอาเชิงไว้ก่อน "ผมนึกว่าพี่ลืมแล้ว" คุย

กันอยู่สักครู่ ผมกับหล่อนก็เดินกลับไปที่พักผมก่อน เราได้แวะซื้อข้าว และเหล้าไป เพื่อฉลองวันที่เสร็จจากการฝึก พอถึงบ้านผมก็จัดแจงอาบน้ำแต่งตัว หล่อนก็ทำกับข้าวให้ผมทาน แต่ผมว่าอยากดื่มเหล้าก่อน ผมและหล่อนก็นั่งดื่มเหล้ากัน

พอเหล้าหมดไป 1 แบน ผมชักหน้าด้าน กระเถิบเข้าไปใกล้หล่อน จับโน่นจับนี่ของหล่อนอยู่ร่ำไป หล่อนก็คงมีอาการเหมือนผม แต่หล่อนคงทนอาการเซ่อ ๆ ซ่า ๆ ของผมไม่ไหว จึงเอ่ยขึ้นว่า "น้องอยากเห็นหุ่นพี่ไหม ไหนว่าหุ่นพี่เหมือนนางแบบไง" ผมตอบทันทีว่า "อยากเห็นครับ" หล่อนจึงลุกขึ้นถอดกางเกงก่อน ผมก็ไม่รีรอต่อไป จัดการกับเสื้อผ้าของตัวเองแล้วแหงนหน้าขึ้น ก็พบกับหญิงในจินตนาการของผมในชุดเปลือย ผมอยากจะกระโดดเข้าไปกอดเธอ แต่ก็ต้องอดใจวางฟอร์มไว้ก่อน

หล่อนแสดงอาการยั่วยวนผมโดยการเอาหน้าอกมาถูไถข้างหลังผมและยังเอามือมาจับคอมมานโดของผม ยิงยาวจนลึกสู่ก้นอ่าง ผมรู้สึกเจ็บไม่กล้าขยับจนเธอต้องส่ายเอง ต่อมาอาการเจ็บก็หายไป ผมจึงขยับไปตามจังหวะของเสียงเพลงในห้อง

แต่อีกไม่นาน ความเร็วของผมก็เพิ่มขึ้น ไม่สนใจกับจังหวะของเพลงอีกแล้ว

ความรู้สึกของผมในขณะนั้น เหมือนกับได้รับความสุขอย่างบอกไม่ถูก ในจินตนาการของผมมันไม่เป็นอย่างนี้นี่นา

จ๊อด บ้านไผ่ หลัก 14

หาอยู่คนเดียว

ถึงท่าน บก.ที่นับถือ

ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่ชอบหนังสือนวลนาง มากที่สุด และผมก็ชอบอ่าน ครั้งแรกของหนุ่มสาวด้วย และได้ส่งเรื่องจริงของผมมาให้ท่าน บก.พิจารณา

ผมเป็นคนบ้านนอก เป็นหนุ่มโสดและสด ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงมาจนอายุ 19 ปี (เพราะเสียดายความบริสุทธิ์) ผมซื่อบื้อมาก มีผู้หญิงมาชอบผมและให้ท่าผมก็ไม่สนใจ แต่ต่อมาผมได้เจอกับผู้หญิงคนหนึ่ง สวยมาก เธอเดินเล่นกับเพื่อน ผมนึกสนใจทันที ผมจึงส่งสายตาหวาน ๆ ไปให้ เธอก็ยิ้ม

ผมเข้าไปทักทันที วันนั้นเราคุยกันไม่ได้กี่คำ ก็ต้องจากกัน แล้วผมก็ได้เจอเธออีกที่หน้าโรงหนัง เธอสวยมาก หุ่นเหมือนนางงามไม่มีผิด ทำให้ผมสนใจและไม่เสียดายความบริสุทธิ์ของผมทันที ถ้าได้ให้กับเธอ

ผมเข้าไปทักและถามเธอว่า จะดูหนังหรือ เธอบอกว่า ไม่ดูหรอกจะกลับบ้านแล้ว ผมก็บอกว่า งั้นให้ผมไปส่งนะ เธอก็ให้ผมไปส่ง ผมตื่นเต้นมาก ผมไปส่งเธอถึงบ้าน (บ้านเธออยู่ใกล้โรงหนัง)

แล้วผมก็จะกลับ แต่เธอให้ผมเข้าไปในบ้านก่อน เธอบอกกับผมว่า ในบ้านไม่มีใครอยู่หรอก (ผมมารู้ชื่อเธอทีหลัง เอาชื่อสั้น ๆ ของเธอก็แล้วกันว่า ษา) ษามาอยู่บ้านเพื่อนและเพื่อนก็ไม่อยู่ไปธุระ ษาอยู่คนเดียวก็เลยไปที่หน้าโรงหนังเผอิญไปเจอะพี่...

ผมก็บอกเธอไปว่า ผมชื่อเล่นว่า สันต์ เราคุยกันได้พักหนึ่ง ผมก็รู้ว่าเธอไม่ใช่คนบ้านเดียวกับผม เธอเป็นคนจังหวัดนนทบุรี เธอบอกกับผมอีกว่า พี่สันต์อย่าเพิ่งกลับนะ นอนพักผ่อนอยู่ที่นี่แหละ ษาขอตัวอาบน้ำก่อนนะ แล้วเธอก็ถอดเสื้อผ้า นุ่งผ้าขนหนูกระโจมอกเข้าห้องน้ำเล่นเอาผมแข็งไปทั้งตัวเลยจริง ๆ

คืนนั้นผมแทบไม่ได้นอนเลย เพราะความสาวและสวยของน้องษาที่นวลเนียนอวบอิ่มไปทั้งตัว จนทำให้ผมต้องต่อเป็นยกที่สามจนเป็นที่เรียบร้อย

ผมถึงกับหลับคาอกเธอเลย มาตื่นอีกทีก็สว่างโล่ง และเธอก็ยังกอดผมแน่นไม่ยอมปล่อย เธอบอกกับผมว่า จะรักพี่สันต์ไปจนวันตาย ผมดีใจมากเพราะผมก็รักเธอไม่น้อยเลย เธอบอกอีกว่า ษามีความสุขมาก ผมก็มีความสุขมากเช่นกัน

แล้วเราก็จากกัน ผมกลับดีใจมากที่ได้เสียความบริสุทธิ์ให้กับน้องษาที่สวยไปทั้งตัว วันนั้นผมไม่เคยลืม ทั้ง ๆ ที่ผมเจ็บระบมไปหมด เธอก็เจ็บ เธอยังไม่บ่นเลย แล้วผมจะบ่นไปทำไมล่ะ

และเดี๋ยวนี้ผมกับน้องษายังหวานชื่นกันเหมือนเดิม

จาก สันต์

เจ๊จ๊ะแย่แล้ว

ตอนที่ผมจบพาณิชย์ปวช.ใหม่ ๆ ทางวิทยาลัยได้ส่งผมมาฝึกงานที่บริษัทน้ำมันแห่งหนึ่งในตัวเมืองโคราช เจ้าของบริษัทเป็นคนใจดีมาก ซึ่งผมเรียกแกว่า "เจ๊" เจ๊อายุประมาณ 40 ปี ผิวขาว แต่งหน้าเก่ง เป็นคนชอบเรียบร้อยและเจ้าระเบียบเอาการ

ผมทำงานกะกลางวัน ประมาณ 5 โมงเย็น ผมจะเปลี่ยนกะ แล้วเอาบัญชีไปส่งเจ๊ที่ห้องบัญชีในตึกใหญ่ วันนั้นหลังจากผมส่งบัญชีแล้วก็กลับห้องอาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า คิดว่าจะออกไปหาหนังสือประเภทสยิว ๆ มาอ่านสักเล่ม เพราะผมชอบเรื่องเสียว ๆ อยู่แล้ว แต่ก็ไม่เคยลองสักครั้ง ได้แต่ช่วยตัวเองตลอดมา

หลังจากเปลี่ยนเสื้อผ้าเสร็จ ผมก็จูงมอเตอร์ไซค์คู่ชีพออกจากโรงรถ ทันใดผมก็ต้องชะงัก "เฮียอ๊อด...เจ๊เรียกให้ไปหาครับ เร็ว ๆ นะครับ" ผมนึกในใจ "เอ เรียกไปทำไมวะ" ผมคิดว่า ตัวเลขในบัญชีคงจะผิดพลาด ผมจอดรถได้ก็รีบขึ้นตึกไปหาเจ๊ทันที

พอผมก้าวเข้าไปในห้องบัญชี ก็พบเจ๊นั่งหน้าบูดมู่ทู่อยู่ "เจ๊จะใช้อะไรผมหรือครับ" "เปล่าหรอก จะถามอะไรนิดหน่อย" ว่าแล้วเจ๊ก็หยิบหนังสือเล่มหนึ่งวางต่อหน้าผม ผมเห็นหนังสือเล่มนั้น ผมต้องตกใจทันทีเพราะมันเป็นหนังสือประเภทปลุกอารมณ์ของผมที่เอาไปอ่านตอนกลางวัน แล้วลืมไว้ในลิ้นชักที่โต๊ะบัญชี ผมกระอักกระอ่วนไม่รู้จะพูดอย่างไร แต่แล้วเจ๊ก็เอ่ยขึ้นว่า "หนังสือแบบนี้จะอ่านก็ไม่ว่า แต่ขอให้มิดชิดหน่อย มันน่าเกลียด" ไหนลองมาใกล้ ๆ เจ๊หน่อยซิ แล้วอ่านให้เจ๊ฟังด้วย เจ๊อ่านหนังสือไม่ออก

ผมหยิบหนังสือเปิดออกอย่างกล้า ๆ กลัว ๆ ไม่รู้ว่าหน้าไหน ผมก็อ่านเลย "แล้วนิดก็บรรจงใช้ชิวหาพาเพลิน จนมังกรน้ำปัก ของเสี่ยวินัยค่อย ๆ ขยาย ท้าทายลิ้นอยู่ตรงหน้า เสี่ยวินัยครางอย่างมีความสุข ควานมือไปทั้งล้วงทั้งควักส่วนล่าง จนนิดหยาดเยิ้มไปทั้งร่าง" แล้วผมก็ต้องชะงักทันที เมื่อเห็นเจ๊นอนพิงพนักเก้าอี้หลับตาพริ้ม มือก็ลูบไล้ตุ่มไตของตัวเอง

"พอแล้วอ๊อด...ทำอย่างอื่นที่ช่วยเจ๊ได้มากกว่าอ่านดีกว่า เจ๊จะแย่แล้ว" ผมทั้งกลัวทั้งกล้าทำอะไรไม่ถูก

"เร็ว ๆ เข้าซิ จะต้องให้เจ๊ทำเองหรือไง" พอพูดเสร็จเจ๊ก็เดินไปปิดประตู รูดม่านบังตาลง แล้วเจ๊ก็ถลามาที่ผม

จนผมหมดระยะฝึกงานจนทุกวันนี้ ผมยังใฝ่ฝันถึงเจ๊ตลอดมา ทั้งเจ็บ-ทั้งมัน-ทั้งหวิว...

อ๊อด บ้านไผ่

ซ่อนหา

เรียน บก.นวลนางที่เคารพ

ผมติดตามนวลนางมาตลอด ชอบทั้งเล่มเลยครับ โดยเฉพาะครั้งแรกของหนุ่มสาว ผมชอบมาก แต่ผมไม่เคยเขียนเรื่องของผมส่งมาร่วมสนุกเลย ผมจึงส่งเรื่องของผมมาให้พิจารณาบ้าง ถ้าผิดพลาด ผมก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย และถ้าผมได้ลง ผมขอเปลี่ยนจากค่าตอบแทนเป็นภาพ

พิเศษ ชุดที่ 45 2 รูป ชุดที่ 55 3 รูป ถ้าไม่มีก็แล้วแต่ท่านจะให้ก็แล้วกัน ผมเริ่มเรื่องเลยนะครับ

ผมเป็นคนกรุงเทพ ฯ เรื่องของผมเกิดเมื่อ พ.ศ. 2525 ผมเรียน ม.3 ปกติผมไม่เคยจีบผู้หญิง ไม่เคยเห็นของผู้หญิงนอกจากดูหนังสือและอ่านหนังสือที่เพื่อนเอามาให้ดู

แถวบ้านผม ผมชอบผู้หญิงอยู่คนหนึ่ง เธอเป็นลูกสาวผู้ใหญ่บ้าน ผมจึงไม่ค่อยกล้า แต่ดู ๆ เธอก็ชอบผมเหมือนกัน ปกติเธอชอบทำตัวเป็นเด็กเล่นซ่อนหากับน้องเป็นประจำ เผอิญวันนั้น ผมออกมาเที่ยวข้างนอก เธอจึงชวนผมเล่นซ่อนหา ผมเลยเล่น

เผอิญหลานของเธอเป็นคนหา ผมจึงชวนเธอไปแอบที่โกดัง ซึ่งไม่มีคนเดินผ่าน ผมพาเธอเข้าไปข้างใน เผอิญผมไปชนเธอล้มเข้าเพราะมันมืด ผมจึงเข้าไปประคองจะให้ลุกขึ้น แต่เธอไม่ยอมลุก กลับกอดผมและจูบผม ผมจะทนให้เธอจูบฝ่ายเดียวได้ยังไง ผมจึงสนองเธอบ้าง

แผล็บเดียว เสื้อผ้าของเราก็ไปกองอยู่กับพื้น แม้ว่ามันจะมืดแต่ผมก็พอรู้ว่า เธอมีของดีเหมือนกัน เห็นแค่นั้น ผมจึงจูบเธอ ไซ้ตั้งแต่หูจนถึงหน้าท้อง และใช้วิชาขิวหาพาเพลิน ซึ่งดูจากหนังสือให้เป็นประโยชน์

เธอครวญครางด้วยสัญชาติญาณ ผมจึงเป็นจ๊อคกี้จำเป็นควบประมาณ 20 นาที จนเราพบสวรรค์พร้อมกัน หลังจากนั้นเราก็เปลี่ยนจากเล่นซ่อนหามาเป็นเล่นจ้ำจี้มะเขือเปาะแทน...

เกียรติชาย

พี่ลาน้องอาลัย

ผมติดตามนวลนางมาเป็นประจำ แต่ไม่เคยเขียนจม.มาคุยเลย เพราะไม่ค่อยจะมีเวลา ตอนนี้ช่วงปิดเทอม จึงพอมีเวลาเล่าเรื่องครั้งแรกของผม ไม่อยากคุยมากเพราะผมคุยไม่เก่งและจะทำให้เสียเวลาแฟน ๆ ผมคิดว่าเรื่องของผมคงจะพิจารณาลงให้แฟน ๆ นวลนางได้อ่านบ้างนะครับ

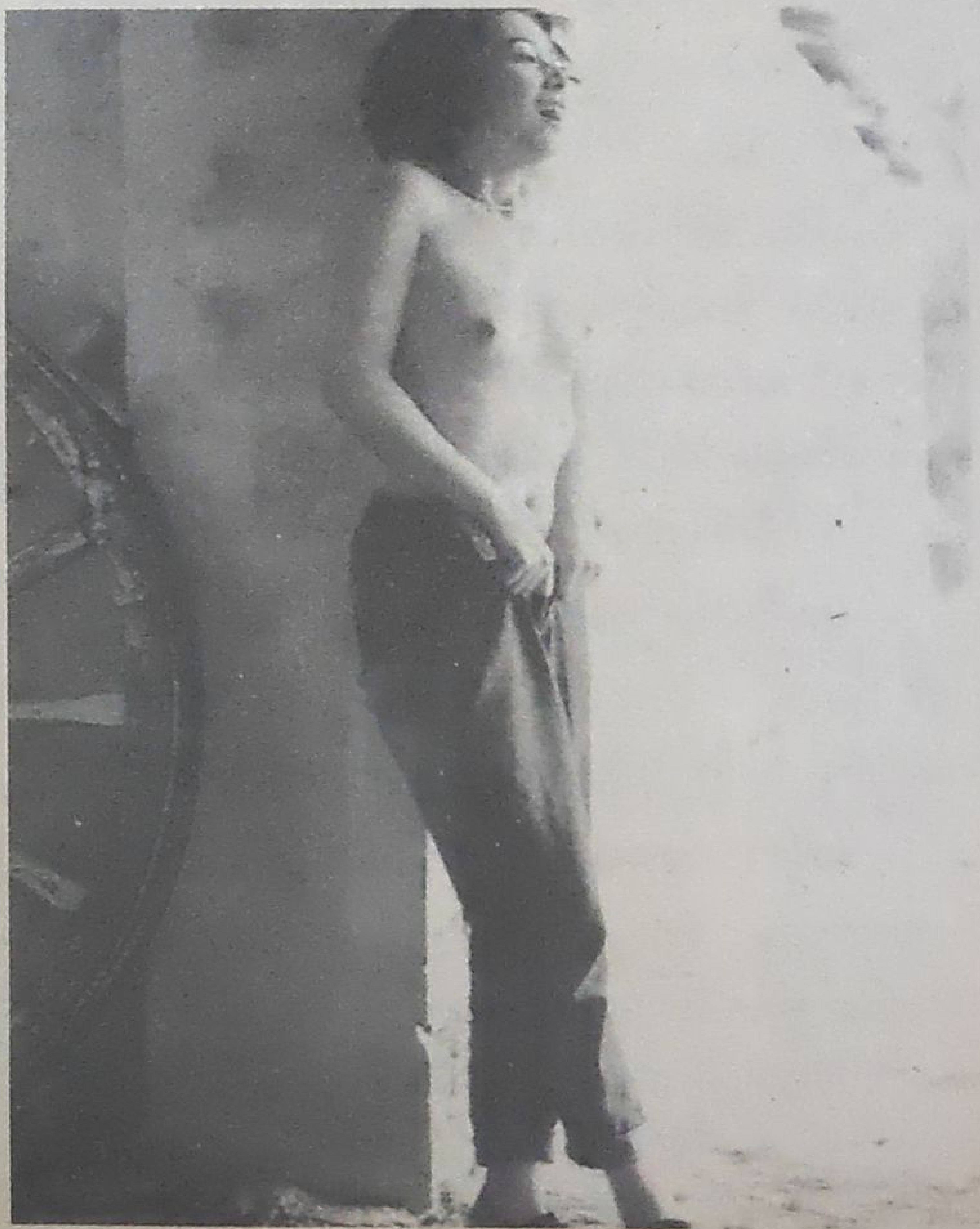
ครั้งแรกของผมเมื่อต้นปี 2528 เทอมสุดท้ายของม.6 หลังจากสอบปลายภาคเสร็จ ทางโรงเรียนได้จัดงานวัน "พี่อำลาน้องอาลัย" หลังจากงานเลิก 20.00 น. จึงแยกย้ายกลับบ้าน ผมกับแฟนจึงกลับด้วยกัน (แฟนผมชื่อ "ซารีฟะ") ผมกับฟะรู้จักตั้งแต่เราเข้าม.4 ใหม่ ๆ 3 ปีเต็ม ๆ ที่เรารู้จักและมารักกันภายหลัง ผมไม่เคยล่วงเกินเลย แม้แต่ครั้งเดียว

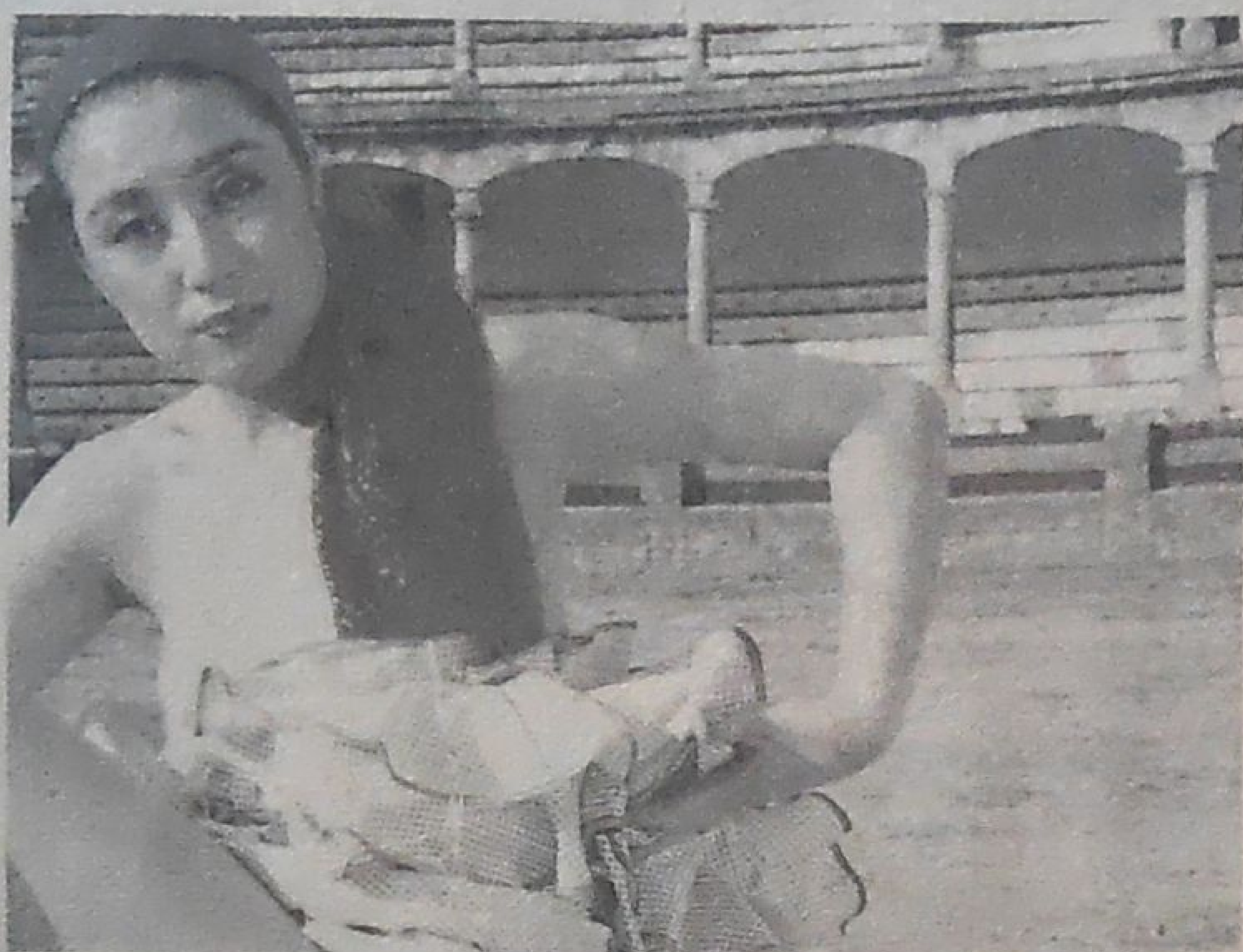
ครั้งหนึ่ง ผมพาฟะไปเที่ยวหาด (หาดมีชื่อหาดหนึ่งของนราธิวาส) ไปนั่งคุยเฉย ๆ ไม่เคยทำอะไรที่เขาทำกัน

วันพี่อำลา-น้องอาลัย นั้นเอง ผมจึงได้มีโอกาส ตอนนั้นผมเรียนโรงเรียนในจังหวัด อยู่บ้านเช่า ฟะอายุ 18 ปี ส่วนผมอายุ 19 ปี (ฟะอยู่บ้านของเขาเอง) ตอนแรกผมคิดจะพาฟะไปส่งที่บ้านเลย แต่ผมนึกสนุกขึ้นมาจึงชวนฟะไปเที่ยวหาด ฟะไม่ยอมไป แต่ทำไงได้เพราะผมเป็นคนขับรถเอง ผมก็เลยพาฟะไปจนได้ เมื่อถึงหาดก็เหมือนทุกคืน เพราะจะต้องมีหนุ่ม-สาวมาเที่ยวกัน นั่งคุยและทำอะไรอยู่หลายคู่

พอไปถึงที่ห่างผู้คนหน่อย ผมก็จอดรถ (ซูซูกิ เลิฟ) ชวนฟะลงไปนั่งคุย ฟะปฏิเสธเพราะมันมืดแล้ว เมื่อโอกาสทองเป็นของผม ผมไม่ยอมให้โอกาสนี้เสียไปง่าย ๆ หรอก ผมจึงพูดทั้งปลอบแกมบังคับต่าง ๆ นานา

"ฟะ นี่เทอมสุดท้ายแล้ว อีกไม่กี่วัน หลังจากประกาศผลการสอบ เราก็จะต้องจากกันแล้ว" ฟะจึงยอมเดินเที่ยวกับผม

เดินเที่ยวได้สักครู่ ผมจึงชวนนั่งคุย ตอนแรกนั่งคุยเฉย ๆ 3 ปีเต็ม ๆ ที่เรารู้จักกัน ผมไม่เคยล่วงเกินเลย แต่ถึงตอนนี้ ผมก็อดใจอีกต่อไปไม่ไหว จึงขอหอมแก้ม ตอนแรกฟะไม่ยอม ผมจึงกอด จูบปาก ฟะดิ้น แต่แรงผู้หญิงตัวเล็ก ๆ อย่างไง ก็สู้แรงผู้ชายไม่ได้

ผมก็แก่ทฤษฎีพอดู แล้วปากต่อปากประกบกัน คราวนี้แหละ อะไรต่อมิอะไรมันก็ง่ายเข้า ผมถอดเสื้อฟะ เหลือแต่เสื้อใน ผมจึงกระซิบข้างหู "เป็นของผมเถอะฟะ-นะ-นะ"

ครั้งแรกของผมที่หาดนี้เอง ปืนผมรู้สึกเจ็บนิด ๆ แต่มีความสุขมากกว่า ส่วนของฟะมีเลือดออกเล็กน้อย จากนั้นเราทั้งสองก็แต่งตัว ผมไปส่งฟะที่บ้านแล้วค่อยกลับบ้านนอน

คืนพี่อำลา-น้องอาลัยผมมีความสุขมากที่สุดเลย

มลายู ม.๖

เนตรนารี

หวัดดีฮะ คุณบก.ที่นับถือ

ผมติดตามอ่านนวลนางอยู่บ่อย ๆ เหมือนกันฮะ ผมชอบอ่านทุกคอลัมน์เลย และผมก็มีครั้งแรกเหมือนกัน ไม่ทราบว่าจะมันส์หรือไม่ ยังไง ๆ ก็ขอให้พิจารณาลงให้ด้วยฮะ

เมื่อปี 28 เดือนพฤศจิกายน งานชุมนุมลูกเสือที่ชลบุรีนะฮะ ผมก็ได้มีโอกาสไปร่วมงานนี้ด้วย ในวันเดินทางไปนั่นเอง ผมได้รู้จักกับเนตรนารีคนหนึ่ง เธอชื่อจอย รุ่นเดียวกันกับผมที่ได้รู้จักกันก็เพราะตอนกลางคืน มีรายการร้องเพลงกันบนรถไฟ ผมก็ร่วมร้องเพลงและเต้นด้วย

ในระหว่างที่เต้น ผมก็สังเกตดู เห็นเธอมองผมตลอดเวลาเลย แต่ผมไม่ค่อยสนใจเท่าไหร่ เพราะกำลังมันส์ก็เลยร่วมสนุกกับเพื่อน ๆ ต่อไป

พอรุ่งเช้าถึงกรุงเทพ ฯ ผมก็เข้าไปคุยกับเธอและก็ได้สนิทเป็นอย่างดี เมื่อไปถึงค่ายลูกเสือ ภายในค่ายก็มีร้านค้ามากมาย เราให้สัญญากันว่า กลางคืนค่อยออกมาพบกัน จากนั้นก็แยกย้ายเข้าที่พัก

พอถึงกลางคืน เราก็มาพบกันตามที่ได้นัดกันไว้ และเดินเที่ยวด้วยกันภายในค่ายใหญ่ บางครั้งก็แวะทานอาหารแล้วจึงเดินเที่ยวกันต่อ และได้หาที่นั่งพักคุยกัน ผมถามเธอว่า "จะให้อะไรอย่างหนึ่ง เอาไม๊" เธอถามว่า "จะ

ให้อะไร" ผมก็ถามต่อว่า "จะเอาไม๊ล่ะ" เธอเงียบไป ผมจึงจูบแก้มเธอเบา ๆ เธอตกใจดีที่ต้นขาผม พูดว่า "ทำอะไรก็ไม่รู้หน้าไม่อาย"

ผมจึงว่า "จะอายทำไม ในเมื่อใจมันต้องการนี่" เธอไม่ว่าอะไรอีก ผมจึงจับให้เธอนอนหงาย แล้วถอดเสื้อผ้าของเธอออก โอ้โฮ สวยจังเลย ผมจึงจัดการไช้จากซอกคอลงไป ได้ยินเสียงเธอครางเบา ๆ

ก็ลุ้นจนสำเร็จล่ะฮะ...เฮ้อ...เหนื่อย

สุดท้ายขอให้คุณบก.จงมีแต่ความสุขมาก ๆ นะฮะ

จาก เล็ก ยะลา

นอนที่นี่ก็ได้

สวัสดีครับ บรรณาธิการนิตยสาร "นวลนาง"

ผมคนหนึ่งที่ได้ติดตามนิตยสาร "นวลนาง" มาโดยตลอดและขอชมว่า เป็นนิตยสารที่อ่านแล้วมันในอารมณ์ดีมาก และที่ผมเขียนมานี้ก็มีครั้งแรกของหนุ่มสาวมาร่วมด้วย

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อปี 23 ผมได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธอชื่อ เตี้ย เธอเป็นคนทางภาคอีสาน เธอทำงานที่เดียวกับผม แต่คนละแผนก แผนกของเธอและของผมต้องทำงานประสานกันตลอดเวลา และเหตุนี้เอง ผมจึงรู้จักเธอและสนิทกับเธอ

มากกว่าคนอื่น จนบางครั้งเพื่อน ๆ ผมยังเคยกระเซ้าเย้าแหย่ผมกับเธอว่ามีอะไรกัน

แต่ผมก็ไม่คิดอะไร เพราะคิดว่าเราเป็นเพื่อนร่วมงานกันธรรมดา แต่พอนาน ๆ เข้า ความที่เราสนิทสนมกันนี้เองก็ทำให้เกิดเป็นความรัก ผมมักจะไปมาหาสู่เธอเป็นประจำ เธอเช่าบ้านอยู่รวมกัน 4 คน มีพี่ชายเธอ 1 คน และน้องสาวเธออีก 2 คน พี่น้องของเธอก็ดีกับผมทุกคน พี่ชายเธอก็

มักจะชวนผมค้างบ้านเธอเสมอ เวลาผมคุยกับเธอและพี่น้องของเธอจนดึก

และมีอยู่วันหนึ่ง เป็นวันที่ผมมีความสุขที่สุดในชีวิต วันนั้นก็เหมือนกับทุกวัน คือผมไปคุยกับเธอที่บ้านของเธอจนดึก พี่ ๆ น้อง ๆ ของเธอก็นอนกันจนหมดแล้ว ผมก็ขอตัวจะกลับ เธอก็บอกว่ามันดึกแล้ว ไม่มีรถกลับหรอก นอนที่นี่ก็ได้ พรุ่งนี้เช้าค่อยกลับ เธอไปเอาผ้ามาให้ผมเปลี่ยน แล้วเธอก็ขอตัวไปอาบน้ำ อาบน้ำเสร็จ เธอก็เปลี่ยนชุดนอนมานั่งคุยกับผม

แต่ทีนี้สิครับ ไอ้ชุดนอนที่เธอใส่อยู่นั้นน่ะ มันบางจนมองเห็นเนื้อหนังมังสาเลย ดีแต่ว่าเธอยังใส่เสื้อชั้นในไว้ มิฉะนั้นผมคงเห็นอะไรดี ๆ ของเธอแน่ ๆ ใจผมเริ่มไม่อยู่กับเนื้อกับตัวแล้ว เลยแกล้งวางมือลงบนขาของเธอ เธอก็ไม่ว่าอะไร ผมเลยจูบเธอหนึ่งที แต่เธอก็ผลักอกผมออก เธอบอกว่าอย่าเดี๋ยวพี่กับน้องเธอตื่นมาเห็น

แต่ผมไม่สนใจคำพูดของเธออีกแล้ว เพราะคนเราย่อมมีขีดสุดของความอดทนและอดกลั้น ผมก็เลยดันตัวเธอลงนอนกับพื้น ค่อย ๆ ถอดเสื้อผ้าเธอออกทีละชิ้นจนเธอไม่มีอะไรติดตัวอยู่เลย แม้แต่ชิ้นเดียว ส่วนของผมก็กระตุกทีเดียวก็หลุด เพราะตอนนั้นผมนุ่งผ้าขนหนูอยู่

คืนนั้นผมชวนเธอขึ้นสวรรค์ 3 ครั้ง และเดี๋ยวนี้ผมก็ยังปฏิบัติเช่นนี้กับเธอเสมอเพราะเธอมานอนเตียงเดียวกับผมแล้ว

ต้อย บ.ป.

ต้อย บ.ป.

สวรรค์ใน ร.พ.

เรียน บก.นวลนาง

ผมเป็นอีกคนหนึ่งที่ติดตามหนังสือนวลนางมานานแล้ว เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมขอเริ่มเลยครับ

เมื่อต้นปี 28 ที่ผ่านมา ผมได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง เหตุที่ผมได้รู้จักก็เพราะเธอเป็นเพื่อนกับน้าของผม เธอเป็นพยาบาลครับ ส่วนน้าของผมเป็นครู น้าพาผมไปเที่ยวที่พิษณุโลก และได้แวะไปเยี่ยมเธอ และสามีของเธอซึ่งเป็นอัมพาต

พอน้าของผมแนะนำให้ผมรู้จักแล้ว ก็พูดคุยกันอยู่พักหนึ่ง เธอชวนให้น้าและผมค้างคืนด้วย (เป็นห้องพิเศษครับ) น้าผมบอกว่าค้างไม่ได้ ต้องไปสอนเด็ก แล้วก็หันมาทางผมแล้วชวนให้ผมค้าง ผมตอบตกลง

ผมค้างที่โรงพยาบาลได้ 4 คืน ตลอดเวลาที่ค้างอยู่เธอเอาใจใส่ผมเป็นอย่างดี จนผมเกรงใจ กะว่าพรุ่งนี้เช้าจะกลับบ้าน ซึ่งเป็นวันที่ห้า

และในคืนที่ 4 นี้เองสิ่งที่ผมไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น คือตอน 2 ทุ่ม ผมกำลังจะหลับ ก็รู้สึกว่าทางด้านหลังมันอุ่น ๆ และมีอะไรดันหลัง ผมเหลียวมามองก็เห็นร่างกายอัน

เปล่าเปลือยของเธอมากอดเอวผมอยู่ ผมนี้สั่นเป็นลูกนกตกน้ำไปเลย เธอถามผมว่า "ไอ้หนูไม่เคยหรือไง" "ครับ" ผมตอบแล้วเธอพูดว่า "ดีแล้วไอ้หนูของน้า เดี๋ยวน้าจะสอนให้" ผมนอนให้เธอทำจนผมเสียวที่หน้าท้องจนต้องแขม่วท้อง

แล้วเธอก็ถามผมอีก "พอทำได้มั้ย"

"ทำได้ครับ" ผมตอบ

เราบรรเลงเพลงรักกันจนเพลิน หมดแรงบนอกของเธอเลยทีเดียว

จักร

จักร

อยู่มาวันหนึ่ง

บ้านผมอยู่ซอยสารภี 3 วงเวียนใหญ่นี่เอง อายุผม 22 ปี ขณะนี้กำลังเรียนอยู่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ทุก ๆ เช้าก่อนไปเรียนหนังสือผมจะต้องไปส่งหนังสือพิมพ์ตามบ้านลูกค้าของผมมีประมาณห้าสิบบ้านเห็นจะได้ ผมอาศัยเงินส่วนนี้ที่ส่งเสียตัวเองให้ได้เรียนสูง ๆ เพราะครอบครัวผมมีพ่อแม่ผมไม่อยากรบกวนเงินทางบ้านมาก ผมส่งหนังสือพิมพ์เสร็จผมก็จะเรียนหนังสือทุกวัน

อยู่มาวันหนึ่งขณะที่ผมขี่รถมอเตอร์ไซค์มาส่งหนังสือพิมพ์ย่านบุคคโล ผมรีบร้อนมากเพราะผมตื่นสายกลัวว่าจะไปฟังเลคเชอร์ไม่ทัน ผมขี่มอเตอร์ไซค์ด้วยความเร็วมาถึงหน้าบริเวณวัดบางน้ำชน บุคคโล ขณะนั้นได้มีหญิงสาวคนหนึ่งแต่งชุดนักเรียนอายุประมาณ 17-18 ปี เห็นจะได้ก้าวออกมาข้ามฝั่งจะไปขึ้นรถสาย 111 ผมไม่ทันเห็นกะชั้นชิดมาก ผมจึงขับรถชนเธอ

ผมรีบอุ้มเธอขึ้นรถแท็กซี่คันหนึ่งให้รีบไปส่งโรงพยาบาลเอกชนที่อยู่ใกล้ที่สุดแถวนั้น เธอบาดเจ็บไม่มากที่ขาถลอกนิดหน่อยเท่านั้น เมื่อหมอทำการรักษาและพยาบาลเสร็จแล้วผมก็พาเธอไปส่งที่บ้านซึ่งอยู่แถวบุคคโลนั่นเอง

ผมไปพบกับพ่อแม่ของเธอและขอรับผิดทุกอย่างโดยออกค่ายา ค่าไปหาหมอรวมทั้งจะทำขวัญเธอด้วยเงิน 1,000 บาท แต่พ่อแม่ของเธอก็ดีกับผมทุกอย่างไม่เอาเงินผม เพียงแต่ว่าให้ผมมาดูเธอบ้างและถ้าหายเป็นปกติแล้วไม่เป็นอะไรมากก็จะไม่เอาความหรือดำเนินคดีแต่อย่างไร

จากวันนั้นผมได้รู้ว่าสาวน้อยที่ผมชนเธอจนได้รับบาดเจ็บนั้นชื่อก้อย เธอเป็นคนสวยพอสมควร อายุเธอยังน้อยเรียนอยู่แค่ ม.3 ระยะสองสามวันแรก ผมได้ไปเยี่ยมเยียนก้อยที่บ้านพัก พ่อแม่ของก้อยก็ต้อนรับผมดีทุกอย่าง ผมไปทุกครั้งจะมีของไปฝากเธอเสมอ ๆ หลังจากนั้นมาผมก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งของบ้านก้อยทุก ๆ วัน

พ่อแม่ของก้อยมีอาชีพรับราชการและทำงานบริษัท ไม่ค่อยจะได้อยู่บ้านนอกจากเสาร์-อาทิตย์ ทุกเช้าเมื่อผมส่งหนังสือพิมพ์เสร็จและผ่านมาทางบ้านก้อยผมต้องแวะไปรับไปส่งก้อยไปโรงเรียน จากวันที่รถชนก้อยจนทุกวันนี้ผมสนิทสนมจนถึงขนาดเรียกว่าขั้นความรักโคม่าก็ว่าได้ เพราะถ้าไม่เห็นไม่พบก้อยวันใด ผมทรมานและทุกข์ใจที่สุด

อยู่มาวันหนึ่งเป็นวันเสาร์ ผมไม่ได้เรียนหนังสือและก้อยก็หยุด ผมชวนเธอไปเที่ยวสวนธนบุรีรมณ์ฝั่งธนด้วยกัน วันนั้นก้อยใส่กระโปรงสีชมพูทั้งชุดแต่คนละท่อน ตัวกระโปรงเป็นเอวรูดพอง ๆ น่ารักมาก ส่วนเสื้อก็เป็นตัวสั้น ก้อยใส่ชุดนี้แล้วผมว่าน่ารักที่สุดเลยทีเดียว ที่สำคัญกระโปรงของก้อยสั้นอยู่เหนือหัวเข่าขึ้นมาประมาณ 5 นิ้ว ทำให้ผมเห็นขาขาว ๆ ของก้อยซึ่งขาวสะอาดเรียวงามไม่มีกระดำกระด่างเลย

ผมเห็นแล้วอดน้ำลายไหลไม่ได้ทีเดียวครับ เราทั้งสองเกี่ยวก้อยกันมาถึงบริเวณพุ่มไม้แห่งหนึ่งซึ่งคิดว่าลับตาคนบ้างพอสมควร บริเวณพุ่มไม้นี้มีสระเล็ก ๆ ซึ่งมีน้ำอยู่เต็มด้วย เรานั่งอยู่ใกล้บริเวณสระ แต่ก็มีพุ่มไม้ให้เราพักได้อย่างร่มเย็น

ผมกับก้อยนั่งคุยกัน เราใกล้ชิดกันมาก ผมโอบหลังก้อยไว้ แล้วกระซิบถามก้อยว่ารักผมบ้างมั้ย ก้อยเอียงอายผมและตอบว่า ถ้าไม่รักคงจะไม่คบด้วยและจะไม่มาด้วยอย่างทุกวันนี้

ผมพอกพูนความรักของผมให้พุ่งขึ้นอีกโดยใช้ปลายจมูกเอียงเข้าไปที่แก้มของก้อยแล้วจูบเบา ๆ ผมสังเกตว่าก้อยหน้าแดงทีเดียว มือผมก็ค่อย ๆ ลูบแผ่ว ๆ บริเวณต้นแขนของก้อย ผมรู้สึกด้วยสัญชาติญาณว่าก้อยมีอาการประหม่า ผมได้ทีก็รุกทันทีโดยรวบตัวก้อยเข้ามาประชิด ผมกอดก้อยและจูบปากเธอด้วยริมฝีปาก ผมใช้ลิ้นตวัดไปในลิ้นก้อย ก้อยมืออ่อนเลยครับ

ผมไม่รอช้าใช้มือข้างที่เหลือตะปบตรงหน้าขาและลูบขึ้น ๆ ลง ๆ และลูบที่ขาอ่อนเธอแผ่วเบา ก้อยถึงกับครางทีเดียว ผมไม่รอช้า บอกก้อยว่า ผมทนไม่ไหวแล้ว เท่านั้นเอง

ผมมีความสุขจริง ๆ ครับ พุ่มไม้ของก้อยก็กระชับจริง ๆ นี่แหละครับ ความรักครั้งแรกของผมกับก้อย

ชาติชาย

ชาติชาย

เธออยากรู้

เรื่องของผมมีอยู่ว่า เมื่อสมัยที่ผมยังเป็นนักศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคแห่งหนึ่งในภาคใต้ ผมและเพื่อน ๆ ได้เช่าบ้านอยู่รวมกัน ตอนนั้นผมอายุได้ 19 ปี แต่ผมไม่เคยจีบผู้หญิงเลย เมื่อแรก ๆ เข้าเรียน ผมก็ไม่กล้าออกไปเที่ยวไหนเลย แต่พออยู่ได้ประมาณ 3 เดือน ผมก็ได้รู้จักนักศึกษาหญิงคนหนึ่ง เธออยู่คนละวิทยาลัยกับผม ซึ่งเธอเป็นเพื่อนกับเพื่อนของผม

เธอชื่อเล่นว่า กู๊ด อายุน้อยกว่าผม 1 ปี เป็นคนผิวขาว รูปร่างก็อวบดีเหลือเกิน ผมเห็นเธอครั้งแรกก็นึกชอบทันที เธอเช่าบ้านอยู่กับเพื่อน ๆ เหมือนกับผม บ้านเธอกับบ้านผมอยู่ใกล้กันแต่คนละซอย

เธอมาหาเพื่อนผมบ่อย ๆ ทำให้ผมและเธอสนิทสนมกันมากขึ้น ต่อมาผมได้ไปหาเธอที่บ้านทุกวัน บางครั้งผมก็ชวนเธอไปดูหนังด้วยกันสองต่อสอง แต่ผมไม่ได้ล่วงเกินเธอเลย

มีครั้งหนึ่งเรานั่งคุยกันที่หลังบ้านเธอ เธอถามผมว่า "คนที่แต่งงานกันแล้วเขาทำอะไรกันบ้าง" ผมก็ถามว่า กู๊ดอยากรู้หรือ เธอตอบว่า ก็อยากรู้นะซิ ผมก็บอกว่า เอาไว้วันหลังนะกู๊ดแล้วผมจะทำให้ดู เธอทำหน้าแดง ๆ แล้วหยิกแขนผมซะ 2 ที

ต่อมาไม่นานนักทางจังหวัดได้จัดงานประจำปีขึ้น ผมได้ชวนเธอไปเที่ยวกันหลายคืน อยู่มาวันหนึ่ง ผมตั้งใจว่าชวนเธอไปเที่ยวงานอีกนะแหละ แต่พอไปถึงบ้านเธอ ก็เห็นเธออยู่บ้านคนเดียว ผมก็ถามเธอว่า เพื่อน ๆ ไปไหนกันหมดล่ะกู๊ด เธอบอกว่า เพื่อนไปเที่ยวงานกันหมด ผมเลยพูดว่างั้นผมจะอยู่เป็นเพื่อนนะ เธอก็บอกว่า ก็ดีเหมือนกัน

แล้วเราก็นั่งคุยกันจน 3 ทุ่มกว่า ผมคิดในใจว่า ยังไง ๆ คืนนี้ต้องฟันเธอให้ได้ แล้วผมก็พูดว่า ผมจะนอนที่นี้นะกู๊ด เธอบอกว่า ไม่ได้นะเดี๋ยวเพื่อนก็กลับมา ผมก็บอกว่าไม่เป็นไรน่าที่นอนเยอะแยะไปแล้วผมก็จับแขนเธอ เธอก็ไม่ว่าอะไร ผมได้ใจเลยกอดเธอ เธอขัดขืนนิดหนึ่ง ผมบอกเธอว่าผมจะทำให้ดูไงละว่าคนที่แต่งงานเขาทำอะไรกันบ้าง

ผมไม่รอช้ารีบจูบปากเธอ มือก็ลูบไล้ไปทั่วตัว ตอนแรกเธอก็ดิ้น แต่พอผมจูบไซ้ถึงติ่งหูเธอ มือล้วงเข้าไปในเสื้อเธอก็อ่อนแรงลงหยุดดิ้น แล้วก็ครางออกมาเบา ๆ

ผมเห็นว่าเธอชักมีอารมณ์ ก็จัดการถอดเสื้อเธอออก

คืนนั้นกว่าเพื่อน ๆ เธอจะกลับ ผมก็อัดเธอซะ 3 เกมรวด พอเรียบร้อยผมก็ถามเธอว่า "ทีนี้รู้หรือยังว่าเขาทำอะไรกันบ้าง" เธอไม่ตอบแต่ทำหน้าแดง ๆ แล้วก็หยิกแขนผมซะเขียวเลย ทุกวันนี้เธอจากไปทำงานราชการแล้วส่วนผมก็ไปทำงานต่างจังหวัด แต่เหตุการณ์ครั้งนั้น ผมไม่เคยลืมเลย เพราะเป็นครั้งแรกของผมและเธอด้วย

เอก

สามวันต่อมา

ผมเป็นเด็กบ้านนอก ห่างไกลความเจริญ พอเรียนจบม.3 ผมก็เลยเข้ามาเรียนต่อในตัวจังหวัดและได้มาอาศัยอยู่กับพี่ชาย ซึ่งเป็นทหาร พอพี่รันด์กลับจากชายแดนในตอนกลางคืน เสียงพี่รันด์กับพี่อ้วน พี่สะใภ้ของผมพูดคุยกันสักครู่ก็ได้ยินเสียงพี่อ้วนเรียกชื่อผัว พี่..พี่รันด์ อ้วนทนไม่ไหวแล้ว เร็ว เร็วหน่อย และเสียงอะไรต่อมิอะไร จนผมทนไม่ไหว

ในที่สุดเสียงต่าง ๆ ก็เงียบหายไป ในมือของผมเหนียวเหนอะเลอะเทอะไปกับเขาด้วย ใครจะทนไหวเพราะห้องของผมกับห้องของพี่รันด์นั้นอยู่ติดกัน

ต่อมาพี่รันด์กลับไปชายแดนแล้วพี่อ้วนก็ไม่ค่อยจะออกจากห้องนอน บางวันผมก็เอาอาหารไปให้ถึงห้อง แต่พี่อ้วนก็ไม่ค่อยจะกิน คงจะคิดถึงผัวนั่นเองแหละ

และสามวันต่อมา ขณะที่ผมนั่งอ่านหนังสืออยู่หน้าบ้าน พี่อ้วนออกมายืนข้างหน้าผมแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้ เธอไม่พูดอะไร ในมือก็ถือกระดาษอะไรก็ไม่รู้ เธอยืนอยู่ครู่หนึ่งและเอากระดาษให้ผม ผมอ่านดูมีใจความว่า ป้อม 5 ทุ่มอย่าลงกลอนนะ พี่มีเรื่องปรึกษา ผมก็พอจะนึกออก

พอถึง 5 ทุ่ม ประตูห้องผมถูกผลักเข้ามาเบา ๆ คงจะเป็นพี่อ้วนนั่นเอง เธอยืนนิ่งให้ตาชินความมืดครู่หนึ่ง แล้วเดินมาที่เตียงนอน ผมลุกขึ้นมารับ มือพี่อ้วนยื่นเข้ามาหา

ตัวผม ผมพามานั่งบนเตียง เธอไม่พูดพล่ามทำเพลง พี่อ้วนกอดจูบผมไปทั่วใบหน้า นมอันอวบใหญ่เบียดกับอกของผม มือพี่อ้วนไต่เลียลงไปที่เป้ากางเกงของผม ซุกมือเข้าไปลูบคลำอย่างพอใจ พลางกระซิบผมเบา ๆ "ป้อมเคยนอนกับผู้หญิงหรือเปล่า" "ไม่เคยครับ" ถ้างั้นถอดเสื้อพี่ออกซิ

ผมทำตามพี่อ้วนอย่างว่าง่าย จนพี่อ้วนเหลือแต่ตัวล่อนจ้อนเหมือนกับผม ผมใจจะขาดเมื่อพี่อ้วนจูบผมไล้ลิ้นไปทั่วแผ่นอก ผมผลักเธอนอนหงายแล้วปากและลิ้นของผมและเธอก็ล้อเล่นกันอย่างแคล่วคล่อง เมื่อเล่นลิ้นจนพอใจแล้วพี่อ้วนก็พลิกตัวขึ้นมานั่งทับผม

คืนนั้นผมต้องรับหน้าที่แทนพี่ชายของผมทั้งคืนไม่ได้หลับได้นอนเลยซักงีบเดียว

คร

หอพัก

ผมเป็นเด็กที่เกิดที่พิษณุโลกโดยกำเนิด ขณะนี้ผมกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ปวช.3 ของโรงเรียนมีชื่อแห่งหนึ่งของจังหวัดพิษณุโลก เรื่องที่เกิดขึ้นกับผมเมื่อเดือนที่แล้วนี้เอง ผมจะขอจดจำไว้เพราะเป็นครั้งแรกในชีวิตของผม

ผมมีเพื่อนที่พักอยู่หอ เพราะบ้านเพื่อนของผมอยู่ต่างจังหวัด ผมไปมาหาเพื่อนผมที่หอพักเป็นประจำ ได้รู้จักกับพี่นัดดา ซึ่งแกเป็นเจ้าของหอ พี่นัดดาแกเป็นแม่ม่ายอายุอยู่ในราว 30 กว่า แกมีลูก 2 คน ซึ่งยังเรียนอยู่ชั้นประถมอยู่

มีอยู่วันหนึ่ง เพื่อนของผมจะไปเที่ยวต่างจังหวัด มันจึงไปหาผมที่บ้าน เอากุญแจห้องไปให้ผมแล้วบอกให้ผมไปนอนเฝ้าห้องมันสัก 2 คืนมันถึงจะกลับ เมื่อตกตอนเย็นผมก็ไปที่หอมันเพื่อไปนอนเฝ้าให้มันตามที่สั่ง

พอผมจะเข้าห้อง ผมก็เหลือบไปเห็นพี่นัดดานั่งอยู่ที่หน้าบ้าน แกกวักมือเรียกผมให้ไปหา แล้วพี่นัดดาก็สั่งให้ผมไปหาตอน 2 ทุ่ม

ทีแรกผมนึกว่าพี่นัดดาจะเรียกไปถามเรื่องเพื่อนของผม ที่ไหนได้ พอผมไปหาแกก็บอกให้ผมเข้าไปในห้องนอน พอผมเข้าไปนั่งเล่นได้สักครู่ พี่นัดดาจึงตามเข้ามานอนบนเตียง แล้วก็บอกให้ผมไปปิดประตูเดี๋ยวลูกของแกมาเห็น

ผมเดินไปปิดประตูทั้ง ๆ ที่ใจยังสั่นอยู่ พอปิดเสร็จ แกบอกให้ผมไปนั่งบนเตียงแล้วนวดให้แก ซึ่งผมตอนนั้นมือไม้สั่นไปหมด ผมนวดได้สักครู่ก็บอกช่วยนาบให้พี่หน่อย ผมบอกพี่นัดดาว่าผมทำไม่เป็นครับ พี่นัดดาก็บอกให้ผมถอดผ้าของผมออกให้หมด แล้วก็ไปหาแกซึ่งตอนนั้นพี่นัดดาถอดเสื้อผ้าของเธอออกหมดแล้ว

พอผมขึ้นไปบนเตียงพี่นัดดาก็จัดการให้ผมนอนทับแก แล้วให้ผมไซ้ตามซอกคอกับหน้าอกพี่นัดดา แกครางออกมาอย่างมีความสุข

จากนั้นผมก็จัดการพาแกขึ้นสวรรค์ถึง 2 ครั้ง ซึ่งผมเองก็มีความสุขมาก พอเสร็จแล้วแกก็กระซิบว่าผมทำได้เก่งจริง ๆ

เริง

ผมงงใหญ่

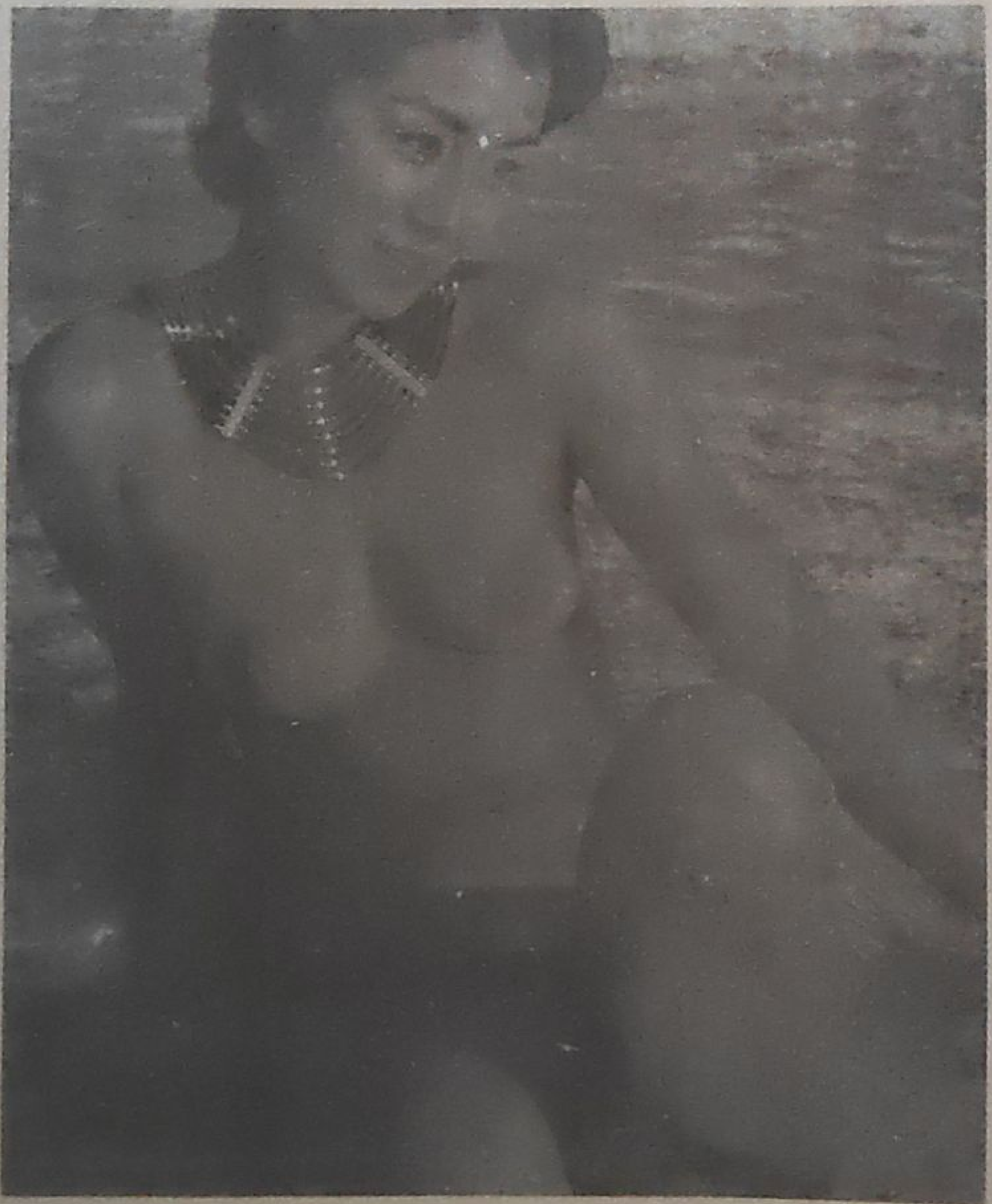

สวัสดีครับ บรรณาธิการหนังสือนวลนาง

ผมได้ส่งการเสียหนุ่มของผมมาโดยผมได้เสียให้กับนักเรียนเสริมสวย ซึ่งเป็นรุ่นพี่ผม เหตุการณ์มีอยู่ว่า พี่ดิ๋มมาเรียนเสริมสวยในจังหวัดผมและได้เช่าบ้านใกล้บ้านผม ครอบครัวเราสนิทสนมกับพี่ดิ๋มมาก และผมกับน้องก็ไปเล่นที่บ้านพี่ดิ๋มบ่อย ๆ ผมมักไปโรงเรียนกับพี่ดิ๋มบ่อย เพราะโรงเรียนของผมไปทางเดียวกับโรงเรียนพี่ดิ๋ม เฉพาะตอนเช้าเท่านั้นเองเพราะตอนเย็นพี่ดิ๋มกลับเพราะโรงเรียนเลิกก่อน

ตอนนั้นผมอายุ 15 ปี พี่ติ๋มอายุ 19 ปี สาเหตุนี้ผมจึงสนิทสนมกับพี่ติ๋มมาก ตอนเย็น ๆ ผมมักจะไปแอบดูพี่ติ๋มอาบน้ำเสมอ แต่ดูอะไรไม่ชัดเจนเพราะมันมืด เห็นแค่วับ ๆ แวม ๆ เท่านั้นเอง และผมก็คิดอยู่ในใจว่าคงจะมีโอกาสเห็นเต็มตาสักวันหนึ่ง

วันหนึ่งมีงานสวนสนุกในบ้านของผม พี่ติ๋มมาชวนผมไปดูหนังและเที่ยวสวนสนุก ผมขออนุญาตพ่อแล้ว ผม

ก็ไปกับพี่ติ๋ม กว่างานสวนสนุกจะเลิกก็ดึกมากแล้ว พี่ติ๋มจึงชวนผมไปนอนด้วย ผมก็ไปเพราะไม่อยากกวนพ่อแม่ มันดึกแล้ว ไม่อยากปลุกท่าน พอผมเข้าบ้านพี่ติ๋ม ผมก็ตรงเข้าไปนอนเลย เพราะตอนนั้นผมง่วงนอนมาก

พอผมใกล้จะหลับ ผมรู้สึกว่ามีอะไรมาแตะไอ้หนูของผม ผมก็สะดุ้งตื่นขึ้นทันที และผมก็เห็นร่างอันอรชนอ้อนแอ้นและขาวนวล และปิดไว้ด้วยผ้าเช็ดตัวอันเดียว ผมเห็นตอนนั้นสั่นไปทั้งตัวเพราะไม่เคยเห็นเลย พี่ติ๋มพูดว่า “พี่จะพาน้องไปมีความสุข” ผมงงใหญ่เลย มีความสุขแบบไหน เพราะผมไม่เคย

พี่ติ๋มเริ่มจัดแจงถอดเสื้อผ้าอาภรณ์ของผมออกหมด และก็ของพี่ติ๋มออกด้วย ตอนนี้ชัดกว่าแอบดูอีกแหม มันใหญ่จังเลย ไอ้หนูของผมมันก็ยิ่งยุให้ผมทำ ผมจำได้ในหนังผมก็เลยเริ่มไช้เข้าที่ซอกคอพี่ติ๋มแล้วก็จูบปาก แล้วก็จูบลงมาถึงเต้าของพี่ติ๋ม พี่ติ๋มร้องครวญครางอย่างมีความสุข

ผมรู้สึกว่าสะโพกของพี่ติ๋มอยู่ไม่สุขโยกไปส่ายมา และพี่ติ๋มก็เอาผมนอนหงายเอาขาพาดเอวกอดผมแน่น แล้วโยกตัวไปมา ตอนนี้แหละผมรู้สึกว่ามีความสุขมาก ผมเห็นเหงื่อพี่ติ๋มเต็มตัวเลย วันนั้นผมมีความสุขกับพี่ติ๋มตลอดคืนโดยไม่ง่วงนอนเลย

แมน

แหม่มหลับตาปี๋

เรียน คุณลอยลม บก.นวลนาง ที่นับถือ

ผมก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ติดตามนวลนางของคุณมาตลอด และชอบคอลัมน์ "ครั้งแรกของหนุ่มสาว" มากทีเดียว ผมจึงอยากส่งประสบการณ์ที่ผมเคยได้รับ มาให้คุณช่วยพิจารณาด้วย

ถิ่นกำเนิดของผมเป็นคนกรุงเทพ ฯ แต่ได้ย้ายมาอยู่ที่สมุทรปราการแล้ว บ่ายวันหนึ่งผมได้ไปหาซื้อรองเท้ากับเพื่อนที่ร้านค้าแห่งหนึ่งในย่านตลาด และได้รู้จักกับแหม่มในร้าน แหม่มเป็นคนต่างจังหวัดมาทำงานอยู่ในร้านขายรองเท้า ผมกับเธอคุยกันถูกคอมาก เราคุยกันเกือบ 2 ชั่วโมง ผมจึงซื้อรองเท้ากับเธอไปคู่หนึ่ง ก่อนกลับบ้านแหม่มบอกว่าให้ผมเขียนจม.มาคุยกับเธอบ้าง

หลังจากคืนนั้นผ่านไป ผมก็ไปหาเธอทุกวัน และจะมีจม.ไปฝากเธอด้วย เธอก็ฝากจม.มาให้ผมทุกครั้ง และทุกวันที่แหม่มพักเที่ยง ผมกับแหม่มจะไปเดินเที่ยวหรือหาซื้อของกันเสมอ วันไหนแหม่มลางานหยุด ก็มักจะให้ผมพาเธอไปหาพี่สาวของเขา ซึ่งทำงานอยู่คนละที่ ผมคบกับแหม่มประมาณ 4 เดือนกว่า ผมจึงสารภาพรักกับแหม่ม แหม่มก็บอกว่ารักผมมาก เราต่างแลกรูปถ่ายกัน เพราะอีกไม่นานแหม่มก็ต้องกลับไปทำนาที่บ้าน

และแล้ววันนั้นก็มาถึง แหม่มต้องกลับบ้านเพียงคนเดียว เพราะพี่สาวเขายังไม่กลับ พี่สาวแหม่มขอร้องให้ผมไปส่งแหม่มที่ท่ารถหมอชิตวันรุ่งขึ้น ผมตอบตกลง แล้วคืนนั้นแหม่มก็ไปค้างกับผมที่บ้านเช่า เออ ลืมบอกไป ผมเช่าบ้านอยู่กับเพื่อน 2 คนเท่านั้น คืนนั้นเพื่อนผมเข้ากะกลางคืน ผมจึงมีโอกาสอยู่กับแหม่มเพียงตามลำพัง เรานั่งคุยกันตั้งนาน แหม่มจึงไปอาบน้ำ

แหม่มออกมาอีกทีก็อยู่ในชุดผ้าถุงเพียงผืนเดียว ผมจ้องหน้าอกแหม่มเสียจนตาเป็นมันเลย แหม่มเป็นคนผิวขาวและก็อวบด้วย ทำให้ผมรู้สึกมีอารมณ์ เมื่อเห็นเรือนร่างอันขาวนวลประกอบด้วยความน่ารักบนใบหน้าของเธอ ผมอดใจไม่ไหวแล้ว จึงเข้าโอบกอดแหม่มลงนอนกับพื้น เธอตกใจเล็กน้อย พยายามบิดไปมา ผมจึงจูบปากต่อปากเรื่อยลงมาซอกคอ แล้วจึงถลกผ้าถุงนั้นออก

แหม่มปิดตาปี๋ มือกอดผมไว้แน่นเหมือนไม่อยากให้ผมจากเธอไป มือผมก็ซุกไซ้เข้าไปในกางเกงในสีแดงที่เธอสวมใส่ รูดกางเกงในที่ปิดของสงวนออก

คืนนั้นผมกับแหม่มมีความสุขมาก แต่ความสุขนี้คงเหลือไว้ในความทรงจำเท่านั้น เพราะวันรุ่งขึ้นผมจึงส่งแหม่มขึ้นรถกลับบ้าน

ชาติ

เพียงนิทาน

เรียน บก.นวลนาง ที่เคารพ

ผมเพิ่งติดตามนวลนางมาตั้งแต่ฉบับที่ 52 รู้สึกติดใจมากและตั้งใจจะติดตามตลอดไป เห็นคนอื่น ๆ ส่งประสบการณ์ครั้งแรกของหนุ่มสาวมา จึงขอร่วมสนุกด้วย หวังว่าคงได้รับพิจารณาจากสมาชิกใหม่คนนี้ด้วยนะครับ

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีหนุ่มสาวคู่หนึ่งรักกันมาก อย่าเพิ่งคิดว่านี่เป็นนิทาน ฟังต่อไปนะครับ เขาทั้งสองมักจะแอบพบกันอยู่เสมอ ซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่เป็นที่พอใจของพ่อแม่ฝ่ายหญิง และแล้วในที่สุด ฝ่ายหญิงก็ต้องถูกบังคับให้แต่งงานกับผู้ชายคนอื่น ซึ่งมีฐานะดีมากกว่าหนุ่มอาภัพ ซึ่งหญิงยอมด้วยความกตัญญูต่อพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด

"ผิดด้วยหรือคะ" นี่คือคำพูดของจุ๋ม หญิงสาวรูปร่างสูงโปร่ง ขาว ดวงตา มีความหม่นหมองเล็กน้อย

ผมรู้จักจุ๋มในคอฟฟี่ชอฟแห่งหนึ่งในกรุงเทพ ฯ หญิงคนนี้แม้จะไม่สวยแต่ก็น่ารักจนคนเห็นแล้วต้องชม เธอเล่าเรื่องชีวิตของเธอให้ผมฟังและบอกว่า เธออยากให้เรื่องของเธอเป็นเพียงนิทานที่เธอเคยจำได้ เพราะถ้าเธอคิดว่ามันเป็นเรื่องจริงครั้งใดก็จะสร้างความปวดร้าวให้แก่เธอยามนั้น

พบเธอครั้งแรก ครั้งนั้นเธอมานั่งที่คอฟฟี่ชอฟกับเพื่อนของเธอ ซึ่งเป็นเพื่อนชายคนใหม่ ตอนนั้นผมนั่งคนเดียว

และเพื่อนชายของเธอเผอิญเป็นเพื่อนเก่าของผม ดังนั้นผมจึงได้มีโอกาสรู้จักกับเธอ

ขณะนั้นผมกำลังผิดหวังต่อการสอบเข้ามหา 'ลัย ยามสบตาเธอครั้งแรก ผมรู้สึกว่าใจเต้นและแปลกในตัวเองเหลือเกิน เพราะไม่เคยรู้สึกแบบนี้มาก่อน จากนั้นเป็นต้นมา ผมก็พยายามหาโอกาสพบเธอ โดยอาศัยเพื่อนผมเป็นบันได

เราทั้งสองสนิทสนมกันมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่จำเป็นต้องใช้ใครเป็นสื่ออีกแล้ว และในวันนั้นเธอก็เล่าเรื่องส่วนตัวของเธอให้ผมฟัง ซึ่งเหมือนนิทานข้างต้น "ไปไหนต่อดีคะ" เป็นคำพูดของเธอ ซึ่งผมเห็นด้วยที่จะอำลาห้องอาหารแห่งนั้นไป

คืนนั้นเราสองท่องราตรีไปเรื่อย ๆ จากดิสโก้ไปเต้นรำ จากเต้นรำไปร้านข้าวต้ม และสิ้นสุดในโรงแรมแห่งหนึ่งกลางเมืองหลวง สุขภาพของผมตอนนี้ค่อนข้างจะแก่ดีกรีเล็กน้อย ผมบอกให้เธอไปอาบน้ำก่อน ซึ่งเธอก็ปฏิบัติอย่างว่าง่าย แต่ที่ว่าง่ายของเธอแทบทำให้ผมหายเมา เธอปลดกระโปรงสีแดงของเธอออกโดยไม่แยแสว่ามีผมอยู่ข้าง ๆ เผยให้เห็นซับในสีขาวบาง จากนั้นก็คว้าผ้าขนหนูมานุ่งแทน แล้วก็บรรจงถอดเสื้อออกเหลือบราเซียตัวน้อย แล้วเดินอ้อยอิ่งเข้าห้องน้ำไป

ถึงผมจะเป็นนักเที่ยวกลางคืนแต่เรื่องพรรค์นี้ผมยังไม่เคย มีแต่คิดถึงความสนุกสนานจากการเที่ยว ดิ้นหรือเต้นรำเสร็จกลับบ้าน แต่ก่อนเที่ยวกับจุ๋ม เมื่อจบผมก็เพียงไปส่งเธอที่หน้าบ้านน้าสาวของเธอเท่านั้น ขณะนี้ใจผมคิดไปต่าง ๆ นานา แล้วคำพูดประโยคหนึ่งของเธอก็หลุดเข้ามาในสมองผม "จุ๋มเลิกกับพี่ศักดิ์มาตั้ง 2 ปีกว่าแล้ว" นี่กระมังทำให้ผมคิดของเคยกินเคยอยู่ เคยได้ลิ้มรส แต่ห่างมานานทำให้เธอรู้สึกว้าเหว่

ขณะนี้เจ้าสมชายของผมมันโป่งออกมาจนสุดระงับ ใจคิดว่าเป็นไงเป็นกันคืนนี้ต้องลองในสิ่งที่ไม่เคยลองให้ได้ว่าแล้วผมก็จัดการกับตัวเองจนเหลือเพียงผ้าเช็ดตัวห่อส่วนล่างไว้เท่านั้น ใจสั่นไปหมด ความเมาหายสิ้น เดินไปเคาะประตูห้องที่เธอกำลังทำความสะอาดร่างกาย พร้อมกับพูดว่า "คุณจุ๋มผมขออาบด้วยคน" หวังแค่เป็นการเสี่ยงเท่านั้น

ชั่วครู่เธอเปิดประตูออกมาพร้อมผ้ากระโจมอก ตอนนั้นผมแทบหมดความยับยั้งใจแล้ว จึงถลาเข้าไปหาเธอ พร้อมกอดประคองบวกกับจูบไปทั่วร่างของเธอ (ทั่วจริง ๆ) คงไม่ต้องบอกเพื่อน ๆ กระมังว่า ผมจัดการอย่างไรกับจุ๋มผู้มีเรือนร่างขาว สมส่วนทั่วร่าง

เราต่างมอบความสุขให้กันจนถึงเที่ยงวันใหม่ เธอบอกว่าหลังจากเลิกกับสามีแล้ว เธอยังไม่เคยอีกเลย ซึ่งผมก็เชื่ออยู่จนบัดนี้ เพราะปัจจุบันเธอก็คือภรรยาคนเดียวในชีวิตของผมนั่นเอง

ตอนนี้เรากำลังจะมีลูกด้วยกัน ดีใจกับผมไหมเพื่อน ๆ

ด้วยความนับถือ

หนุ่ย

โชคช่วย

ครั้งนั้นเมื่อ พ.ศ. 2522 ซึ่งผมไม่เคยลืมเลยชั่วชีวิต ผมเป็นเด็กจากต่างจังหวัด หลังจากจบม.ศ.3 แล้ว ผมทำนาช่วยพ่อแม่เป็นเวลา 2 ปี เพราะครอบครัวจนไม่มีเงินเรียนต่อ พ่อแม่เป็นคนใจบุญสุนทาน ผมเจริญรอยตามอยู่ไม่นาน ผมก็ได้คัดเลือกทหารเกณฑ์และติดทหารไป

ก่อนจะไปเป็นทหารผมได้บวชให้แม่ตามประเพณี เมื่อสึกแล้วผมก็ไปเป็นทหารรับใช้ชาติ ผมได้ลงเขตกทม.

มีนายทหารชั้นสูงคนหนึ่ง อายุ 40 ปีเต็ม ท่านรู้สึกชอบใจผมเวลาอยู่ตามลำพัง ท่านเป็นคนใจดี แต่เวลาฝึก ท่านเป็นคนดุมาก และไม่นานก็เอาผมไปอยู่บ้านด้วย (เป็นทหารรับใช้)

บ้านเจ้านายผมมีด้วยกัน 4 คน คือเจ้านายผม คุณนาย ลูกชายคุณนาย ซึ่งเรียนอยู่ในกรุงเทพ ฯ โดยไปพักที่หอพัก ส่วนลูกสาวท่านไป-กลับ และผมก็ช่วยท่านทำงานบ้านอย่างเต็มที่ เพราะผมหวังจะได้เรียนนายสิบ ผมจึงหาเส้นด้วยการทำความดี งานที่ทำผมทำได้ทุกอย่าง ด้วยความขยันหมั่นเพียร เช่น ปลูกดอกไม้ ถูบ้าน ล้างส้วม ซักผ้า ผ้าที่ซักเป็นผ้าของเจ้านายและคุณนาย ส่วนของลูกสาวเขาซักเอง

คุณนายของผมอายุได้ 36 ปีแล้ว แต่ยังดูเป็นสาว รูปร่างใหญ่ อวบ แต่ดูไม่อ้วน ผิวขาว เพราะทำงานสบาย

คุณนายไปรับผ้ามาเย็บส่ง มีอยู่วันหนึ่ง ขณะผมกำลังซักผ้าให้ท่านทั้งสอง ท่านก็เอากางเกงในมาให้ผมซัก ท่านว่าระยะนี้งานมากไม่มีเวลาเลย คงไม่รังเกียจนะ "ครับผมไม่รังเกียจ" ผมตอบ

เมื่อท่านกลับไปแล้ว ผมเห็นกางเกงใน ผมก็เกิดอารมณ์ขึ้นมาทันที จนทนไม่ได้ ผมจึงช่วยเหลือตัวเอง เมื่อเสร็จจากซักผ้า ตอนเช้าผมก็ถูบ้าน ซึ่งคุณนายก็เย็บผ้าอยู่ บางวันท่านก็นุ่งกางเกงขาสั้นเพราะอากาศร้อน บางวันหลังจากอาบน้ำท่านก็นุ่งผ้าเช็ดตัว ซึ่งผมเห็นแล้วแทบคลั่ง ต้องเก็บมาแอบช่วยเหลือตัวเองด้วยดีเสมอมา

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ขณะผมกำลังใช้กางเกงในของคุณนายช่วยตัวเองอยู่ ท่านแอบมายืนดูข้างหลังผมเมื่อไหร่ก็ไม่รู้ แล้วกระแอมเบา ๆ ผมเลยหยุดการกระทำ แล้วแกล้งซักผ้าต่อ จากวันนั้นมา เวลาผมมองสบตาคุณนาย หน้าของท่านจะแดงระเรื่อขึ้นมาทุกที

มีอยู่วันหนึ่ง เจ้านายของผมไปราชการต่างจังหวัด และคุณนายท่านเรียกผมขึ้นไปใช้ ว่านั่งเย็บจักรนาน รู้สึกปวดน่องมาก ช่วยบีบนวดให้หน่อย ว่าแล้วท่านก็นอนเอาหัวหนุนหมอน แต่ผมนี่สิ มือไม้สั่นไปหมด เพราะคุณนายเล่นใส่กางเกงขาสั้นฟิตเปรี๊ยะ ตรงกลางดูแล้วแทบสองมือปิดไม่มิด (ขนาดนอกผ้ายังเพียงนี้แล้วข้างในจะขนาดไหน) และท่านก็ใส่เสื้อกล้ามทำให้มองเห็นเนื้อทรวงอกแทบจะทะลักออกมา

พอผมลงมือบีบนวดแบบมือไม้สั่น ท่านก็ครวญครางตลอดเวลา ทำให้ผมได้ใจ บีบสูงขึ้นไป ครั้งแรกผมลูบคลึงเบา ๆ แต่คุณนายเอื้อมมือมากดมือผมให้แรงกว่านี้ ผมก็เลยใช้มือซ้ายบีบคลึง และมือขวาถลกเสื้อขึ้น

หลังจากนั้นมา คุณนายจะเรียกผมขึ้นไปนวดให้เมื่อมีโอกาส ซึ่งแต่ละครั้งผมทำให้คุณนายต้องเปรมปรีดิ์ไปทุกครั้ง จนถึงเวลา ผมจึงได้ปลดทหารมา ผมไม่สอบแล้วนายสิบรอดมาได้ทุกวันนี้ก็นับว่าโชคช่วยเท่าไหร่แล้ว

อ้น

สาวญวนคนสวย

บก.นวลนางที่นับถือ

ผมได้ติดตามผลงานของทีมงานของนวลนางมาตลอดและขอชมได้ว่าดี เฉียบมากจริง ๆ พร้อมกันนี้ผมได้ส่งประสบการณ์ที่ประทับใจมาร่วมสนุกด้วย

เมื่อปีที่แล้วมานี่เอง ผมกำลังเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนมัธยมต้นที่ต่างจังหวัด ผมชอบเล่นกีฬาคือฟุตบอลหลังเลิกเรียนหนังสือตอนเย็น ผมเล่นเป็นประจำทุกวัน จนใกล้มืดผมจึงเดินกลับบ้าน

เท่าที่ผมสังเกตแทบทุกวัน ขณะที่ผมเล่นบอลอยู่นั้นจะมีพวกผู้หญิงเล่นวอลเล่ย์ด้วย เพราะสนามใกล้กัน มีทั้งนักเรียนและคนภายนอกด้วยที่เข้ามาเล่นเป็นประจำ

แต่ที่ชอบมองดูผมเล่นเป็นประจำคือ "เม่ย" เป็นสาวญวน หน้าตาก็จัดว่าสวย น่ารัก แต่ผมก็ไม่ได้สนใจอะไร เพราะผมคิดว่าเขาคงดูผมเล่นบอลมากกว่า ผมไม่ได้คิดอะไรมากไปกว่านั้น

อีกหลายวันต่อมา ผมเล่นบอลแล้วหยุดพัก ขณะที่ผมกำลังนั่งพิงอยู่นั้น เม่ยก็เดินเข้ามาหาและเอาน้ำเย็นมาให้ผมดื่มและขอนั่งคุยด้วย เธอแนะนำตัวเองแล้วขอรู้จักชื่อผม ผมบอกว่าชื่อ ไชโย เม่ยชมผมว่าเล่นฟุตบอลเก่งมากและเธอก็ชอบดูบอลด้วย

หลังจากนั้นผมก็มีความสนิทกับเม่ยมากขึ้นตามลำดับ บางทีเธอก็ชวนไปเล่นบ้านของเธอ บ้านเธอมีอาชีพทำเส้นก๋วยเตี๋ยวขาย ฐานะก็จัดว่าดี พ่อแม่ของเธอก็ต้อนรับผมดี

วันแห่งโอกาสที่ผมจะได้โชว์ฟอร์มมาถึง คือมีการแข่งกีฬาระหว่างโรงเรียน มีคนมาดูมากเป็นพิเศษ ก่อนผมลงสนาม เม่ยบอกผมว่า "ถ้าทีมผมเอาชนะได้ เม่ยจะให้รางวัล" ผมก็ถาม "จริงนะ"

การแข่งขันฟุตบอลระหว่างทีมโรงเรียนของผมและโรงเรียนอื่นแข่งกันดุเดือด ตอนแรก ๆ เสมอกัน แต่เมื่อใกล้จะหมดเวลา ผมเตะเข้าประตูอีกลูกเลยชนะไป เม่ยตบมือเชียร์ผมใหญ่เลย จนเวลาการแข่งขันหมด เม่ยก็เดินเข้ามาหาผมบอกว่า ผมเล่นได้ดีมาก ผมก็เลยถามว่า จะให้รางวัลอะไรผม เม่ยบอกให้ผมหลับตาก่อน เมื่อผมหลับตา เม่ยหอมแก้มผมเสียฟอดใหญ่ เล่นเอาผมนิ่งงไปเลย เพราะไม่เคยเลยในเรื่องผู้หญิง รู้สึกใจเต้น

เม่ยบอกคืนนี้เธอจะเป็นเจ้ามือเลี้ยงอาหารสักวัน ผมก็บอกตกลง ผมไปตรงเวลาที่เม่ยนัด วันนั้นเธอแต่งตัวสวยน่ารักมากเข้ากับผิวเพราะเธอเป็นคนขาว เธอเอาดอกไม้เสียบที่หูด้วย คืนนั้นเธอพาผมมากินอาหารและพูดคุยเรื่องฟุตบอล-วอลเล่ย์ที่เธอชอบอยู่

และหลังจากนั้น ผมก็ชวนเธอออกมาเดินเล่นที่สวนสาธารณะ หาที่นั่งมุมมืด ๆ ห่างตาคน เพราะผมติดใจในรสที่เม่ยหอมแก้มตอนกลางวันแล้วเมื่อมีโอกาสตามลำพัง วันนี้ผมใจกล้าลองดู ผมก็หอมแก้มเม่ยโดยเธอไม่ได้ระวังตัว เม่ยบอกผมว่าทำไมทำอย่างนี้ แล้วก็ก้มหน้า ผมก็บอกว่าผมรักและชอบเม่ยมานานแล้ว เม่ยไม่ตอบ ผมยิ่งได้ใจจับมือเม่ยมากุมไว้แล้วยกขึ้นมาจูบ เม่ยก็ไม่ขัดขืน

มองดูข้างเคียงไม่มีใครอยู่แถวนั้น ผมจึงประคองร่างของเม่ยเข้ามาในอ้อมกอดแล้วจูบหอมเม่ย ตอนแรกเม่ยขัดขืนเล็กน้อยตัวสั่นใจเต้นแรง ส่วนผมก็ใจเต้นแรง ตัวสั่นเหมือนกัน ใจกลัว ๆ กล้า ๆ บอกไม่ถูกเพราะผมไม่เคย

ผมจับจูบตามที่ผมเคยดูในหนังสือมา มันทำให้ผมเกิดความรู้สึกเสียว ๆ กอดจูบกันอยู่นานจนผมทนไม่ไหว ผมกระซิบบอกเม่ยว่าทนไม่ไหวแล้ว เม่ยมองหน้าผมก็อุ้มเม่ยเข้าไปที่ใต้ซุ้มต้นไม้ใกล้แถวนั้น ผมไม่รอช้ารีบจัดแจงถอดเสื้อผ้าเม่ยออก และของตัวผมเอง เอาเสื้อผ้านั่นแหละปูนอน

จากนั้นเราก็มีความสุขด้วยกัน ผมขอบอกเลยว่าเม่ยฟิตมากจนผมเจ็บ เม่ยก็บอกว่าเจ็บเพราะเธอยังบริสุทธิ์เอ๊าะ ๆ อยู่เลย

ทรงวิทย์

ขอนอนด้วย

เรียน บก.นวลนางที่นับถือ

ผมส่งเรื่องครั้งแรกของหนุ่มสาวมาเพื่อร่วมคอลัมน์ ถ้าคุณเห็นเหมาะสมก็ลง และค่าตอบแทนผมขอเปลี่ยนเป็นภาพของเพชรรัตน์ ไพลิน และถ้าไม่มีภาพชุด 45-46-47 ก็ได้แต่ถ้าเห็นไม่สมควรกรุณาส่งคืนด้วย

พี่สมจิตรเป็นลูกคนเดียว พ่อเป็นคนจีนแม่เป็นไทย แต่พ่อแกเสียแกเลยอยู่กับแม่ แกสองคนฐานะร่ำรวยมาก พี่สมจิตรจัดว่าเป็นคนสวยคนหนึ่ง เพราะเป็นลูกครึ่ง ขาว ไม่อ้วน ไม่ผอมแต่อยู่ในขั้นสมบูรณ์ ผิวเปล่งปลั่ง ผมจะเล่าถึงเหตุการณ์ตอนที่ผมเสียหนุ่มให้พี่สมจิตร และพี่สมจิตรเสียสาวซึ่งเป็นครั้งแรก

แม่ของพี่สมจิตรกับแม่ผมเป็นเพื่อนกัน บ้านอยู่คนละฝั่งแม่น้ำ พี่สมจิตรอายุมากกว่าผม 4 ปี ตอนนั้นผมอายุ 15 ย่าง 16 แต่สมจิตร 19 ตั้งแต่เล็กจนโต ผมก็นับถือพี่สมจิตรและเรียกพี่เสมอ แม่ของพี่สมจิตรก็รักผมเหมือนลูกเหมือนหลาน ฉะนั้นพอแกไปธุระที่ไหน แกก็มักวานให้ผมไปนอนเป็นเพื่อนพี่สมจิตรเป็นประจำ ตั้งแต่ผมยังตัวเล็ก ๆ จนติดเป็นความเคยชิน

จนผมย่างเข้ารุ่นหนุ่ม อยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็น อยากลอง ผมมักจะแอบมองพี่สมจิตรเวลาแกนุ่งกระโจมอกอาบน้ำเป็นประจำ ผมเห็นเนินนมของพี่สมจิตรขาวอวบอิ่ม ในใจอยากจะดูให้มันตลอดหรือเห็นทั้งเต้า แต่ก็ไม่กล้า

แต่แล้วการเสียหนุ่มผมก็เกิดขึ้นในคืนหนึ่ง เนื่องจากแม่ของพี่สมจิตรได้ไปธุระชุมพร เป็นเวลา 3 วัน แกก็ได้วานผมไปนอนเป็นเพื่อนพี่สมจิตรอย่างเคย คืนแรกก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น แต่คืนที่สองพี่สมจิตรอาบน้ำอาบท่าเสร็จ ใส่ชุดนอนบางมองเห็นเสื้อชั้นใน นมจะล้นออกจากยกทรงให้ได้ ผมแกล้งนอนอ่านหนังสือร้องเพลงเอามือก่ายหน้าผาก แต่สายตาลอดแขนมองพี่สมจิตร

พอดีฝนเกิดตกลงมาเบา ๆ พี่สมจิตรจึงลงไปเก็บผ้าที่ตากข้างล่าง พอพี่สมจิตรลงไปถึงฝนยิ่งตกหนัก ชุดนอนที่พี่สมจิตรใส่จึงแนบชิดติดตัว มองเห็นเสื้อยกทรงและกางเกงในชัดแจ๋วเลย หัวใจผมเต้นไม่เป็นจังหวะ พี่สมจิตรเปลี่ยนชุดนอนใหม่เสร็จก็เข้านอน ซึ่งเรากางมุ้งคนละหลังแต่ห้องเดียวกัน

พอพี่สมจิตรดับไฟเสร็จ ผมนอนไม่หลับภาพที่พี่สมจิตรนั่งปะแป้ง ชุดนอนที่แนบติดเนื้อทำให้ผมหูอื้อตาลาย พี่สมจิตรคงจะหลับแล้วเพราะมันนานเท่าไหร่ก็ไม่รู้ที่ผมนอน กลัว ๆ กล้า ๆ จะคลานเข้าไปนอนมุ้งเดียวกับพี่สมจิตร

ในที่สุดผมก็สลัดความกลัวทิ้ง ค่อย ๆ คลานเบา ๆ เข้าไปในมุ้งพี่สมจิตร ได้ยินเสียงพี่สมจิตรหายใจยาว ผมจึงรู้ว่าพี่สมจิตรหลับแล้ว ผมจึงค่อย ๆ นอนลงข้างพี่สมจิตร แล้วกอดพี่สมจิตร ขาก็ก่ายพี่สมจิตร พี่สมจิตรถามผมว่าใคร น่ะ ผมจึงกระซิบ บอกพี่สมจิตรว่าผมเอง เข้ามาทำไม ผมตอบว่า เข้ามานอนด้วย นอนคนเดียวไม่หลับ

พี่สมจิตรเฉย ผมเลยได้ใจ กอดพี่สมจิตร มือก็เล่นเต้านมนอกชุดนอนเบา ๆ พี่สมจิตรหยิกผม ผมไม่สนใจยิ่งลามทุกที จากนอกเสื้อล้วงเข้าข้างใน จับพี่สมจิตรพลิกหันหน้าเข้าหาผม ปลดตะขอยกทรงข้างหลังออก ปาก จมูกก็ซุกไซ้ไปทั่วใบหน้า ซอกคอ พี่สมจิตรไม่มีอาการขัดขืนเลย ผมถอดชุดนอนของพี่สมจิตรออก เอากางเกงในออกแล้วก็ถอดกางเกงกีฬาของผมออกอย่างรวดเร็ว

จากนั้นผมและพี่สมจิตรก็นอนกอดกันทั้ง ๆ ไม่มีอะไรพันกายทั้งคู่ ต้องการตอนไหนก็ลุกขึ้นว่ากันต่อ แต่คืนนั้นผมไม่เห็นเลยว่าเนื้อตัวของพี่สมจิตรเป็นอย่างไรบ้าง เพราะเราล่อกันในความมืด มารู้เอาเกมส์ที่ 5 ราว 3 โมงเช้า กินข้าว กินปลาเสร็จ นอนคุยกันไป คุยกันมา เล่นกันไป เล่นกันมาว่ากันต่อ

เมื่อผมได้เห็นของจริงแท้ ๆ ผมจึงได้รู้ว่าพี่สมจิตรรูปร่างสวยจริง ๆ ผิวขาวอมชมพู ผมอดใจไม่ไหวจริง ๆ จึงได้แถมเกมส์ที่ 5 ให้ตอน 3 โมงเช้า

และจนกระทั่งบัดนี้ ผมมีเมียแล้ว แต่ก็ยังไม่ลืมพี่สมจิตรผู้พิชิตความเป็นหนุ่มของผมและได้รู้จักสวรรค์ครั้งแรกในชีวิต

หน่อย

ลืมโลก

ผมกับน้องแดงพบกัน เมื่อฤดูร้อนปีที่แล้ว ผมได้เจอะเจอเรื่องที่คาดไม่ถึงเกิดขึ้นกับตัวผมเอง ปีนั้นผมอายุ 14 ปี และในปีนั้นอีกเช่นกัน ทางบ้านผมได้เชิญญาติจากกรุงเทพ ฯ ขึ้นไปเที่ยว คุณป้าและน้าก็มากันเยอะแยะ ที่นอนหมอนมุ้งที่มีแทบจะไม่พอ คุณป้าผมเขามาเที่ยวบ้านผมพร้อมกับญาติ และก็มีลูกของเพื่อนคุณป้าขอติดมาเที่ยวด้วย เธออายุประมาณ 16 ปี ซึ่งแก่กว่าผมเพียง 2 ปี

ตอนแรกผมพบหน้าเธอ ผมก็เรียกเธอว่าน้อง เธอก็ไม่ว่าอะไรเพราะเธอตัวเตี้ยกว่าผม พอตกเย็น ผมเห็นเธอนั่งอยู่ข้างบันได ผมจึงเข้าไปเพื่อจะจีบเพราะผมดูเธอแล้ว อวบ ขาวแถมเซ็กซี่ซะด้วย

ผมโจมตีเธอทันทีด้วยคำพูดกวน ๆ หน่อยว่า น้องเหงาไหม ถ้าน้องเหงาพี่ช่วยเกาให้หายเหงาได้นะ เธอว่าผมบ้า ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมตามจีบเธอไม่ว่าเธอจะอยู่ที่ไหน ไปเที่ยวที่ไหน ผมก็รับอาสาจะเป็นไกด์นำเที่ยว (บ้านผมมีรถจักรยานยนต์) ผมพาเธอไปเที่ยวน้ำตก พวกคุณป้าก็ไม่ว่าอะไร

พอไปถึงเราก็นั่งคุยตามภาษาหนุ่มสาว เราอยู่กันจนเย็นไม่มีคนอยู่ ผมก็บอกว่า จะไปหาที่ปัสสาวะหน่อย พอกลับมาเลือดขึ้นหน้าเลย ตัวชา หน้าแดงยืนแข็งเป็นท่อนไม้เพราะภาพที่เห็นเธอกำลังอาบน้ำตก ยามนั้นเธอดูสวยมาก อกของเธอพอ ๆ กับติ๊ก แม่โขง ตะโพกผายกว้าง โชว์ความโหนกนูนอย่างกับว่ามันจะแตกออก

เธอเล่นน้ำอยู่คนเดียวจนเพลิน ผมเป็นผู้ชายที่มีความต้องการเหมือนกัน ผมตัดสินใจถอดเสื้อ ถอดกางเกงเหลือแต่กางเกงในตัวเก่งของผม ผมรีบวิ่งลุยน้ำไปหาเธอ เธอเห็นทำท่าจะวิ่งหนีผม ผมรีบโดดจับทางข้างหลังเหมือนนักรักบี้และมือของผมก็ไปถูกนมของเธอทั้งสองข้างอย่างแรงจนเธอร้องโอยแล้วล้มลง

ผมก็บอกขอเธอว่า ผมทนไม่ไหวแล้ว คุณช่วยผมที ผมมองประสานสายตากับเธอ แล้วเธอก็พยักหน้าเป็นอันตกลง ผมรีบประคองเธอไปที่ก้อนหินใหญ่ ข้างบนหินเป็นที่ราบเรียบราวกับเป็นเตียงหินให้เรา 2 คน

ผมสนุกกับเธอจนลืมโลกไปเลย แล้วก็ถึงเวลาที่เธอจากไป ผมยังอาลัยเธอ ผมยังไม่รู้ว่า ฤดูร้อนของปีนี้ ผมจะเจอเธอหรือเปล่า

แอ๊ด

เธอรอมานาน

สวัสดีครับ บก.นวลนางที่รัก

ผมเป็นคนหนึ่งล่ะ ที่ชอบอ่านนวลนางเป็นประจำทุกฉบับ และก็ชอบคอลัมน์นี้มาก ผมจึงได้เล่าประสบการณ์ครั้งแรกของผมให้ฟัง ถ้าเกิดของผมได้รับพิจารณา ผมขอหนังสือนางแบบเล่ม 2 และนางแบบลับเฉพาะนะครับ ขอเริ่มเรื่องเลยครับ

ผมเป็นคนจันทบุรี มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน ผมเป็นคนที่ 2 ตอนนี้ผมก็สำเร็จจบชั้นม.3 จากโรงเรียนในจังหวัด และแม่ก็หาทางส่งผมมาเรียนต่อที่กรุงเทพ โดยส่งผมมากับน้าชาย ซึ่งน้าชายมีที่พักที่กรุงเทพ

และความหวังของผมก็สำเร็จ คือผมสอบติดโรงเรียนเทคนิคแห่งหนึ่งของรัฐได้ การสอบได้นี้ ทำให้น้าของผมเลี้ยงฉลองการสอบได้ที่บ้าน และผมก็ได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง เธออยู่ติดกับบ้านของผม เธอมีชื่อว่า "กบ" ซึ่งหน้าตาเธอดูแล้วจัดว่าสวยมาก ผมชวนเธอมางานผมด้วย

หลังจากงานเลิกเมื่อวานแล้ว กบก็ชวนผมไปที่บ้านของเขา กบบอกว่าจะเล่าอะไรให้ฟัง พอผมเข้าไปในบ้านกบ กบก็หาน้ำมาให้ผมและก็หาหนังสือต่าง ๆ มาให้ผมอ่าน กบเล่าให้ผมฟังว่ากบเพิ่งมาเช่าบ้านนี้อยู่ กบเล่าว่าเธอมีปัญหาทางบ้านจึงได้มาหาบ้านเช่าอยู่ตามลำพัง กบเป็นลูกคนสุดท้าย บ้านของกบมีฐานะค่อนข้างดี และปัญหาอันนี้จึงทำให้กบอยากมีเพื่อนคุย เพราะว่ากบว้าเหว่ ผมนั่งคุยกับกบจนได้เวลากลับบ้าน

นาน ๆ เข้าผมกับกบก็สนิทกัน จนกระทั่งไปไหนด้วยกันได้ และผมก็ชวนเธอไปดูหนังเรื่องหนึ่ง ระหว่างที่ดูหนังนั้น ผมก็ได้แอบเอามือไปกอดไหล่เธอ แต่กบก็ไม่มีทีท่าอะไร พอถึงบทสำคัญ ผมก็เอามือไปลูบขากบ ตอนนี้รู้สึกว่ากบจะปัดมือผมและขัดขืนผม และผมก็ตามใจกบ

พอหนังเลิกเรากลับบ้านกัน พอถึงบ้านผมก็กอดกบทันทีและไม่ได้กอดอย่างเดียว ผมประทับปากลงไปที่ปากของกบ และมือก็ทำงานตามใจสั่ง กบนั้นดูอาการแล้วอ่อน ๆ อาจเป็นเพราะรสจูบของผม

จากนั้นผมก็ปลดชุดออก ผมไม่อยากเชื่อเลยว่ากบจะเป็นคนซ่อนรูปขนาดนี้ ผมพากบไปที่เตียงและผมก็เริ่มเรื่อง ผมทำออรัลให้เธอ เธอชอบมากถึงกับส่ายสะโพก เสียงร้องของกบนั้นฟังไม่ค่อยชัด พอถึงตอนนี้ผมรู้แล้วว่ากบคงรอและโหยหิวมานาน

วันนั้นผมได้เสียกับกบถึง 4 ครั้งด้วยกัน

อ๊อด

เป็นลม

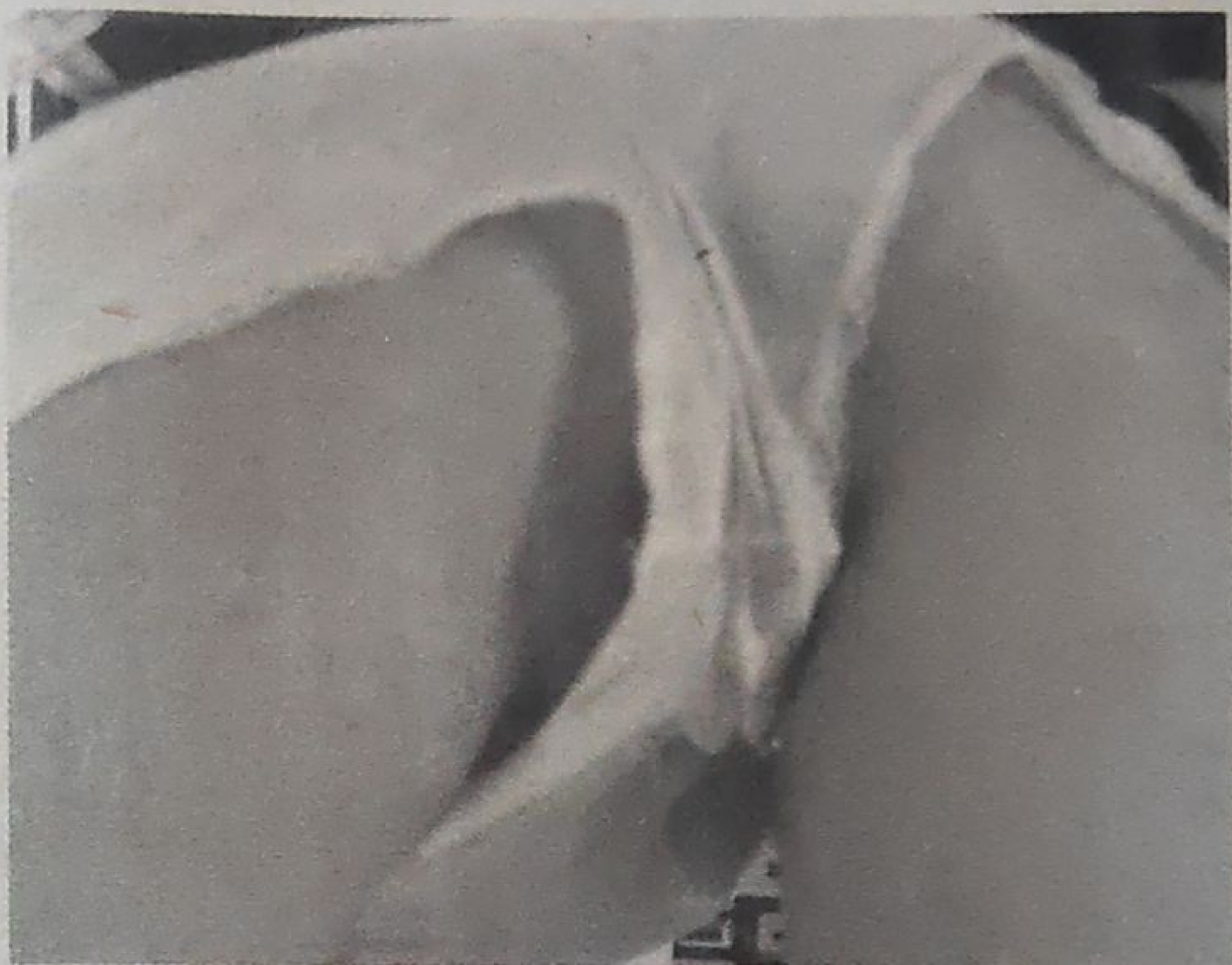
ผมเป็นลูกชาวนา บ้านอยู่ลำปางโดยกำเนิด พ่อผมขับรถม้ารับจ้าง เมื่อว่างจากฤดูทำนา หลังจากผมเรียนจบม.ศ.3 แล้ว พ่อให้ผมขับรถม้าแทนมั่ง ซึ่งรายได้ก็ดีพอสมควร โดยเฉพาะหน้าเทศกาลต่าง ๆ

มีอยู่ครั้งหนึ่ง เพื่อนบ้านหน้าซอยบ้านผม พาญาติมาเที่ยว ทั้งหมดเป็นคนกรุงเทพ ฯ ซึ่งลาพักร้อนมาเที่ยวบ้านญาติเขาที่ลำปาง จะเหมารถม้าผมมาเที่ยวรอบลำปางและแถวใกล้ ๆ ที่เขาอยากไป

หลังจากตกลงราคากันเรียบร้อยแล้ว ผมพาเที่ยวทั้งวัน วันนั้นผมรับไป 300 บาทสบายไป และพี่ ๆ ทั้ง 3 ยังนัดให้พาเขาเที่ยววันพรุ่งนี้อีก พี่ทั้งสามเป็นผู้หญิงค่อนข้างมีอายุคือราว ๆ 30-40 อายุคงไล่เลี่ยกัน แล้วทั้งหมดเป็นผู้หญิงผิวขาว แต่หน้าตาดี จึงดูยังสาวและสวย

ถึงวันนัดซึ่งเป็นวันต่อมา ผมมารับอีกเป็นวันที่ 2 ของการนำเที่ยว วันนี้พี่ผู้หญิง 2 คนไม่ไป เธอจะเข้าเชียงใหม่ คงจะไปเที่ยวน้ำตก เฉพาะพี่เปรมจิต (ผมทราบชื่อจากคนใช้เธอเรียก) เธอเอาคนใช้ไปด้วย

พอถึงน้ำตก พี่แกอยากจะปีนให้ถึงยอด โดยให้ผมคอยช่วยเหลือและนำทาง โดยให้คนรับใช้เฝ้ารถ ระหว่างปีนหรือเดินบนเขาอยู่ จิตใจผมเต้นตูมตามเลย เพราะผมได้ชมความงามของพี่แกโดยพี่เปรมจิตใส่กางเกงรัดรูป และเสื้อยืดสีแดงคอกว้าง ทำให้ใจผมสั่น จิตใจเต้นไปทั้งตัว

เดินมาครึ่งทางคงจะได้ พี่เปรมบอกว่าเหนื่อยจะเป็นลม ผมเลยพาเดินไปพักใต้ต้นไม้ใหญ่ พอถึงต้นไม้ใหญ่ พี่เปรมก็เป็นลม ผมจึงอุ้มเธอไปวางบนพื้นหญ้า และเธอยังบอกว่า รีบปลดเครื่องรัดตัวเร็ว แล้วพี่เปรมก็แน่นิ่งไป

ผมจึงรีบปลดซิปกางเกง ยกทรง ความอวบขาวทำให้ผมถือโอกาสลูบคลำทรวงอกมหึมาของเธออย่างอดใจไว้ไม่ไหว

สักครู่เธอเผลอครางออกมา มือโอบกอดผม วันนั้นผมเล่นเกมส์กับเธอ 2 เกมส์ และตอนกลับถึงบ้านผมเองก็เกือบจะเป็นลมเหมือนกัน

เดี๋ยวนี้ผมยังไม่ลืมความสุขตอนที่เธอเป็นลมเลยครับ ปัจจุบันเธอกลับกรุงเทพ ฯ แล้ว

"รัก"

เฉยๆ

ครั้งแรกของการเกือบเสียสาว ดิฉันมีคู่รัก เขาทำงานเรือนจำ จ.พิจิตร รูปร่างสูงใหญ่ หน้าคมเข้ม ที่สะดุดตาคือ เคราที่โกนเขียว ปากแดงหนา เคร่งขรึม ไม่ช่างพูด งอนเก่ง โกรธง่าย

ระยะแรก เรารู้จักก็แค่ดิฉันต้องการดอกไม้เพื่อไปวัดเท่านั้น ต่อจากนั้นเช้าเย็น ก็มีดอกไม้แทบทุกวัน และระยะหลังเราก็เขียนจม.ถึงกัน คุยกันทางจม. แล้วก็นัดกันดูหนัง แล้วก็มานั่งคุยกันที่สวนดอกไม้หน้าเรือนจำข้างบ้าน ไม่ได้คุยอะไรกันมากเลย เขาก็รวบตัวดิฉันกอด พาเดินไปที่ซุ้มมืด ๆ เขาก็จูบ ส่วนมือก็ปลดซิปกางเกง แล้วเขาถลกกระโปรงดึงกางเกงลิงออกมา แล้วเขาก็เอาของเขาแปะไปที่ของดิฉันทั้ง ๆ

ที่ยืนอยู่ ดิฉันรู้สึกขาอ่อนไปหมด แล้วเขาก็ปิดซิป แล้วพาดิฉันเดินกลับมาส่งบ้าน แล้วเขาก็ขี่จักรยานกลับบ้าน

หลังจากนั้น เราก็แต่งงานกัน และครั้งแรกจริง ๆ ที่เรานอนด้วยกัน ดิฉันอายุ 18 แล้วแต่งงานวันแรก กลางคืนเขาก็ขึ้นคร่อมได้ เขาควบม้า โขยก ๆ จนดิฉันรำคาญ เพราะดิฉันง่วงนอน ทั้งเจ็บทั้งแสบ ทั้งคืนเขาขึ้นเขาลงอยู่อย่างนั้น ดิฉันก็ต้องทน ผลสุดท้าย การอดทนก็หมดไปกลายเป็นการโมโห ดิฉันบ่นว่า โอ้ย น่ารำคาญจัง เจ็บแสบไปหมดแล้ว

พูดเสร็จ ดิฉันก็ผลักเขากระเด็นเขาก็เลยงอนเดินออกนอกมุ้ง แล้วเขาก็เอามุ้งหลังเล็กกางนอนถัดไป เหตุการณ์ก็ดีขึ้นนิดหนึ่ง คุณเชื่อไหมว่า ดิฉันแต่งกับเขาร่วม 3 ปี ไม่มีความรู้สึกทางเพศกับเขาเลย หรือว่าดิฉันเป็นคนตายด้านก็ไม่ทราบ

หลังจากนั้น ดิฉันว่าง ๆ ก็หาหนังสืออ่านแก้กลุ้ม อ่านทั้งหนังสือดี ไม่ดี เห็นมีการกอดจูบลูบคลำอย่างโน้นอย่างนี้ ดิฉันก็เฉย ๆ เพราะคุณสามีไม่เคยทำอะไรอย่างที่เขาเขียนในหนังสือเลย นอกจากควบม้าเพื่อตัวเอง อ่านแล้วดิฉันก็รู้สึกเฉย ๆ หรือว่าไม่มีประสบการณ์กับเขาก็ไม่ทราบ

เวลาผ่านไป 3 ปีกว่า พ่อดิฉันเกิดเสียชีวิต แม่และน้อง ๆ 5 คน ย้ายกลับภูมิลำเนา ดิฉันและสามีก็ต้องมาอยู่ที่แปดริ้วพร้อมกับแม่และน้อง ๆ พออยู่ได้สักเดือนก็มีท้อง การร่วมเพศกับสามีก็เป็นอย่างแกน ๆ ระยะหลังนี้รู้สึกเขาริเล่นผู้หญิงหาเงินและติดผู้หญิงหลายคน

ดิฉันทนอยู่กับเขา 6 ปี มีลูก 2 คน และเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ลงรอยกันเลย ขณะนี้ดิฉันเลิกกับสามีคนนั้นแล้ว เมื่อ 6 ปีผ่านมา คุณบก.เชื่อไหม เรื่องชีวิตในมุ้งสำคัญหรือไม่ ดิฉันอ่านหนังสือที่ผ่านตามาแยะ พึ่งจะรู้ซาบซึ้งว่า อ๋อ เราควรจะทำยังไง แต่ก็สายเสียแล้ว

แต่ยังสงสัยอยู่ว่า สามีของดิฉันเขาจะทำผู้หญิงอื่นอย่างที่ทำกับดิฉันหรือไม่ ผู้หญิงที่ยอมเป็นเมียเขาก็แยะ วันนี้ดิฉันยังแปลกใจนิด ๆ ว่า ทำไมจึงเป็นไปได้ เชื่อไหม ร่วมกัน 6 ปี มีความรู้สึกทางเพศเพียงหนึ่งในสิบ และเราก็จากกันแล้ว เขามีเมียมีลูกแล้ว 3 คนค่ะ

และเดี๋ยวนี้ดิฉันฉลาดขึ้นแยะ คงจะไม่มีชีวิตเก่า ๆ อีกแล้ว และก็คิดว่าจะเป็นคนใหม่ของสามีใหม่ตลอดกาลนาน

ตุ้ม

มิตรสัมพันธ์

สวัสดีครับ คุณลอยลม

ผมได้ติดตามนวลนางมาแทบทุกฉบับเลยก็ว่าได้ แต่ก็ไม่เคยที่จะเขียนจดหมายมาคุยกันเลย ผมอยากได้ภาพนางแบบของนวลนางมาก เลยเขียนครั้งแรกของผมเพื่อมาแลก หากได้ลง ขอภาพนางแบบฉบับที่ 45 นะครับ

เมื่อปี 23 ผมได้ลงประกาศหามิตรสัมพันธ์และก็มีจดหมายมาถึงผมมากมาย มีอยู่คนหนึ่ง เธอลายมือสวยและเขียนไพเราะมาก เธอชื่ออ้อย ผมเลยติดต่อกับอ้อยจนถึงขั้นนัดพบกันในกรุงเทพ ฯ เธอเป็นคนสุพรรณครับ เราต่างคนต่างเข้ามาทักกัน เพราะเรานัดแนะกันแล้ว อ้อยเป็นคนสวยพอไปได้ไม่ถึงกับหยดย้อย แต่หุ่นของเธอน่าอึ๊บไปทุกส่วน

ผมคิดตลอดเวลาว่าจะต้องอึ๊บเธอให้ได้ ผมพาเธอเที่ยวหลายที่ในกรุงเทพ ฯ เราเดินไป ผมคลอเคลียเธอตลอดเวลา บางครั้งผมก็จับมือเธอ เธอก็ไม่ว่า แถมยังยิ้มให้ผมเสียอีก ผมจึงวางแผนไปตลอดทางว่า ผมไม่ปล่อยเธอแน่

หลังจากทานอะไรกันแล้ว เราก็เที่ยวต่อจนมืด เพราะผมกะไว้แล้ว รถกลับบ้านเธอหมด ผมจึงหว่านล้อมเธอตลอดเวลาให้เธอพักโรงแรมกับผม ครั้งแรกเธอไม่ยอม ผลที่สุดความหวังก็เป็นของผม ผมเรียกแท็กซี่ให้ไปส่งโรงแรมที่ใกล้ที่สุด

พอถึงโรงแรมแล้วเราก็ขึ้นห้องของเราที่จอง ผมให้เธออาบน้ำ พอเธออาบเสร็จ ผมก็ให้เธอพักผ่อนและผมก็ไปอาบบ้าง พอออกมาเธอก็ยังนั่งอยู่ ผมเลยบอก ทำไมไม่นอนล่ะ เธอบอกเธอไม่เคย ผมเลยเข้าไปคุยกับเธอและปลอบเธอจนเธอคลายความกลัวลง ผมก็จับมือเธอให้ไปที่เตียง และเราก็นอนด้วยกัน

ผมกอดเธอทันที เธอผลักผม ผมยิ่งกอดเธอหนักยิ่งขึ้นจนเธออ่อนแรงลง ผมจูบไซ้ไปทุกที่ตามแบบฉบับหนังสือที่ผมเคยอ่าน เจ้าหนูของผมก็มาตุงอยู่ที่ผ้าตลอดเวลา ผมลูบมือไต่ไปทุกส่วนของร่างกายเธอ และไปโดนเต่าของเธอ

ผมไม่รอช้า รีบปลดปมผ้าของเธอออก ผมถึงกับตะลึง เพราะบัวตูมของเธอนั้นช่างสวยเสียจริง ผมเห็นเธอบิดไปมาตลอดเวลา เมื่อผมลูบไปและก็ครวญครางตลอดเวลา ผมก็ทนแทบไม่ไหวเช่นกัน จึงรีบเอาเจ้าหนูของผมไปต่อสู้กับเต่าของเธอทันที จนเหนื่อยอ่อนด้วยกันทั้งคู่

คืนนั้นผมปล่อยเจ้าหนูลงต่อสู้กับเต่าของเธอถึงสามรอบ แต่ต่างก็เจ็บระบมด้วยกันทั้งคู่ เพราะเป็นครั้งแรกของเธอและผม เราจึงนัดมาต่อสู้กันอีกหลายเดือน จนต่างคนต่างก็มีครอบครัวกันไป แต่ผมยังไม่ลืมเธอเลย อ้อยแม่เต่าผู้น่ารัก

ประยูร

มายืมหนังสือ

ถึง ท่านบรรณาธิการและผู้จัดทำ "นวลนาง" ที่นับถือ

ผมได้ติดตามหนังสือ "นวลนาง" มาตลอด และยังได้สั่งซื้อภาพของคุณเพชรรัตน์ซึ่งก็ได้รับเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอชมว่าคุ้มค่าสมราคาดีจริง ๆ พอดีช่วงนี้ผมอยู่ว่าง ๆ ก็เลยอยากจะร่วมสนุกด้วยโดยการเขียนมาเล่าประสบการณ์ครั้งแรกของผม หวังว่าคงไม่ขัดข้องนะครับ หรือถ้าบางทีเรื่องของผมได้ลงเล่ม ผมขอเป็นภาพชุดนางแบบ (ชุดที่ 46) แทนเงินค่าน้ำหมึกก็แล้วกันนะ

ผมยังจำได้ดี ตอนนั้นผมกำลังเรียนหนังสือชั้นมัธยมที่โรงเรียนวัดในกรุงเทพ ฯ แห่งหนึ่ง ซึ่งต้องขอสงวนชื่อโรงเรียนไว้ ณ ที่นี้ โรงเรียนผมเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนชายล้วน ๆ ซึ่งเรื่องความทะลึ่งดึงดังอย่าบอกใครเชียว โดยเฉพาะกลุ่มของผมกับเพื่อน ๆ และวัดที่โรงเรียนผมจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเที่ยวกันเป็นประจำทุกวัน

มาถึงตอนที่พวกฝรั่งจะเข้าชมภายในโบสถ์ ตามธรรมเนียมจะต้องถอดรองเท้าที่ทางขึ้นเสียก่อน เรื่องก็ไม่มีอะไรมากพวกผมและเพ่อนคอยใช้สายตาตอนขากลับกำลังนั่งใส่รองเท้านี่แหละ ฝรั่งโดยมากมักชอบใส่กระโปรงแล้ว

ไม่ใส่ซับในและกางเกงใน คุณคิดดูเอาเองก็แล้วกันว่ามันชัดเจนแค่ไหน มีทั้งสีดำสนิท เทา บรอนซ์ทอง ป่าทึบ โล่งเตียน ใหญ่โตจนต้องกลืนน้ำลายให้ชุ่มคอเชียวแหละ

นักเรียนที่นี่เวลาพักเที่ยงไม่ต้องไปไหนเกร่แถวหน้าโบสถ์เดี๋ยวมีดีให้ดู ตอนนั้นผมเป็นนักเรียนต่างจังหวัดก็จำเป็นต้องพักอยู่ที่หอพักเพราะเข้าไปเรียนในกรุงเทพไม่มีญาติพี่น้องที่ไหน หอพักผมอยู่แถวศิริราชและที่นี่เองที่ทำให้ผมได้รู้จักกับน้องอ้อนซึ่งเธอเป็นหลานของเจ้าของหอ มีชื่อจริงว่าศรีฉอ้อน

ผมก็แปลกใจว่าชื่ออย่างนี้น่าจะมีแต่ในหนังสือการ์ตูนเท่านั้น ตอนนั้นเธอเรียนเป็นรุ่นน้องผมซึ่งเธอมักจะเข้ามาเล่นในห้องของผมด้วยโดยอ้างว่ามายืมหนังสือบ้าง อ้อนให้ผมติววิชาบ้าง เรื่องเกิดขึ้นมีอยู่ว่าวันนั้นผมกินเหล้ากับเพื่อนแล้วเมาแก้ผ้านอนเธอเข้ามาเห็นของผมพอดี เธอตกใจจนหน้าแดง

พูดอะไรไม่ออก

ผมเลยจูงมือเธอมานั่งแล้วถามเธอว่าไม่เคยเห็นเลยเหรอ เธอตอบว่าเคยเห็นแต่ของเด็กไม่คิดว่าของผู้ใหญ่จะใหญ่ขนาดนี้ พอดีฉลามบกของผมเปิดหัวอ้าปากเต็มที่ ผมเลยถือโอกาสคว้ามือน้องอ้อนมาจับและติววิชาเพศศึกษาไปในตัว

ตั้งแต่นั้นมาน้องอ้อนจะมาพาผมไปสนามหลวง และผมก็พาเธอไปตกปลาทุกวัน เหตุที่ผมไม่กล้ายุ่งกับเธอก็เพราะว่าผมกลัวป้าเธอรู้แล้วเรื่องแดงขึ้นผมจะเรียนหนังสือไม่จบ ผมคิดไว้ในใจเอาไว้ใกล้จะจบต้องหาโอกาสจัดการกับเธอให้ได้

และวันนั้นก็มาถึง เธอมาหาผมเพราะเธอรู้ว่าผมจบแล้วและกำลังจะย้ายไปเรียนที่อื่น เธอร้องไห้บอกว่าเธอรักผมมาก ไม่อยากให้ผมไปไหน ผมเห็นเป็นจังหวะเหมาะเลยปลอบใจเธอแล้วผลักเธอไปที่เตียง กอดจูบเธออย่างดูดดื่ม มือผมเริ่มควานหาที่ลง

เธอดิ้นร้องครวญครางอย่างมีความสุข และในวันนั้นผมเปิดบริสุทธิ์ถึง 3 ครั้ง และจากมา ภายหลังสัก 3 ปีเห็นจะได้ ผมได้พบเธออีกครั้ง บัดนี้เธอเป็นคุณแม่ลูกหนึ่งมีสามีเป็นนายแพทย์อยู่ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในต่างจังหวัด พี่ขอให้เธอมีความสุขน้องอ้อน

ปรีชา

รู้สึกแปลกๆ

เมื่อครั้งผมอายุได้ 13 ปี ด้วยความเป็นเด็กบ้านนอก ยังไม่ประสีประสากับเรื่องสัปดี้สัปดนบนเตียงเหมือนเด็กแก่แดดสมัยนี้เท่าใดนัก สมัยนั้นอายุขนาดนี้เรายังเล่นขายของกับเพื่อนสาวรุ่นราวคราวเดียวกันอยู่

คนที่อยู่บ้านใกล้เคียงกับผมและชอบมาเล่นด้วยผมบ่อยที่สุดคือพี่แดง พี่แดงอายุแก่กว่าผมสองปี ตอนนั้นเธออายุ 15 ปีเริ่มเป็นสาวแล้ว

วันนั้นพี่แดงมาเล่นที่บ้านผมปกติ ตอนแรก ๆ เรานั่งเล่นกันที่ใต้ร่มไม้หน้าบ้าน แต่สักพักใหญ่ฝนตก เราสองคนจึงเข้าไปเล่นกันที่ใต้ถุนบ้านของผม พ่อ แม่ และน้องไปนายังไม่กลับ ใต้ถุนบ้านก็มีของจำพวกคันไถเก่า ๆ คราดฟางและไม้ฟืนวางเป็นระเบียบซึ่งเป็นฝาช่วยบังแดดลมได้เป็นอย่างดี

เรานั่งเล่นขายของบ้าง เล่นขับรถบ้าง อยู่พักใหญ่ในตอนหนึ่งพี่แดงก็ชวนผมว่า เรามาเล่นเป็นพ่อเป็นแม่กันดีกว่า ตามประสาเด็กอ่อนหัด ผมก็ตกลงเล่นด้วย พี่แดงจึงเอาผ้าขาวม้าของพ่อที่ตากอยู่ใต้ถุน มาปูลงบนกองฟางทำเป็นห้องนอน แล้วหันมาตักดินใส่กะลา ทำทีเป็นชักชวนผมมากินข้าว ผมก็ทำนั่งลงกินข้าว

เมื่อทำเป็นกินข้าวเสร็จพี่แดงก็เรียกผมไปนอนที่ผ้าที่ปูไว้ ส่วนแกนอนลงข้าง ๆ ผม พี่แดงกอดผม จูบผม เรากอดกัน

จูบกันหลาย ๆ ครั้ง จนเกิดความรู้สึกแปลก ๆ แล้วมือพี่แดงก็เลื่อนลงมาจับจรวดของผมซึ่งตอนนั้นกำลังพองทีเดียว ผมถามพี่แดงว่าจะทำอะไรน่ะ พี่แดงไม่ว่าอะไร จัดการถอดเสื้อผ้าของตัวเองแล้วบอกให้ผมขึ้นไปบนร่างของเธอ

ก่อนกลับบ้าน พี่แดงหันมายิ้มกับผม บอกว่า "กลับก่อนนะ...แล้ววันหลังจะมาเล่นด้วยใหม่" ผมไม่ว่ากระไร มองตามหลังพี่แดงไปจนลับโค้งบ้าน

"หนุ่มใต้ แดนสะตอ"

ทำการบ้าน

สวัสดีครับ คุณพี่ชไมพร ที่เคารพ

ผมติดตามอ่านหนังสือ "นวลนาง" ของคุณพี่มาตลอด ยอมรับว่าแจ๋วจริง ๆ ทั้งเนื้อหาสาระและภาพประกอบ "เนี๊ยบ" ไปเลย ถ้าจะให้แจ๋วและซู่ซ่าส์มากกว่านี้ นางแบบภาพสีที่หน้ากลางควรจะให้เห็นชัด ๆ หน่อย คงจะดีมาก

เนื้อหาสาระในเล่ม ผมอ่านทุกคอลัมน์ ทุกตัวอักษร และผมมีเรื่อง "ครั้งแรกของหนุ่มสาว" มาร่วมสนุกด้วย หวังว่าคุณพี่คงจะพิจารณาเรื่องของผมนะครับ พี่สาวผู้น่ารัก

เมื่อปีพ.ศ. 2522 ผมได้ไปเรียนพาณิชย์ระดับ ปวช. อยู่ที่โรงเรียนพาณิชย์แห่งหนึ่งในจังหวัดอุดรธานี และผมได้ไปเช่าบ้านพักอยู่ที่ซอยจินตคาม ในเมืองอุดร ฯ นั้นแหละ และบ้านที่ผมเช่าอยู่นั้นเป็นบ้าน 3 ห้อง ยังไม่มีเพื่อนไปเช่าอยู่ด้วย ก็เลยเช่าอยู่คนเดียว แต่บ้านเช่าในละแวกนั้นก็มีอยู่หลายหลัง มีนักเรียนนักศึกษาเช่าอยู่ทุกหลัง แต่ที่ใกล้บ้านพักของผมนั้น ก็มีบ้านพักของนักศึกษาหญิงเช่าอยู่ด้วยกัน 3 คน หน้าตาและหุ่นของแต่ละคนนับว่าไม่เลว อยู่ในขั้นที่ว่าจะเดินควงเธอก็ไม่อายคน อวดแขกได้สบายว่างั้นเถอะ

นักศึกษาหญิงทั้ง 3 คน เธอเรียนอยู่ที่โรงเรียนอาชีวะแห่งหนึ่งในเมืองอุดร ฯ เราพักอยู่บ้านใกล้ ๆ กัน ก็สนิทสนมกันดี บางวันหลังกลับจากโรงเรียนแล้ว เราก็มาทานข้าวด้วยกัน

"อุ๋ม" เป็นชื่อของผู้หญิงคนหนึ่งในจำนวน 3 คนนั้น ที่ผมแอบชอบเธออยู่ในใจ และชอบส่งสายตาเมื่อมีโอกาส เธอก็คงจะชอบผมอยู่เหมือนกันเพราะเห็นเธอยิ้มและทำเอียงอาย เธอไม่เก่งคณิตศาสตร์เท่าไรหรอก ถ้าวันไหนครูให้คณิตศาสตร์เป็นการบ้าน เธอจะต้องไปบ้านพักผม เพื่อถามคณิตศาสตร์กับผมเป็นประจำ

ด้วยความใกล้ชิดกัน ผมก็อดที่จะเผลอแต๊ะอั๋งเธอไม่ได้ และเธอก็ไม่ได้ว่าอะไรผม ยิ่งทำให้ผมได้ท่าใหญ่และบางครั้ง เราก็ไปดูภาพยนตร์ด้วยกัน

วันหนึ่งเป็นเวลาตอนเย็นของวันเสาร์ และ เสาร์อาทิตย์นี้เพื่อนของเธอก็ไปเยี่ยมบ้านกันหมด เหลือ เธอเพียงคนเดียวที่อยู่เฝ้าบ้านพัก และในตอนเย็นของ วันเสาร์นั้นเอง อุ๋มได้ไปหาผมที่บ้านเพื่อทำคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นการบ้านที่ครูให้มา โดยครั้งนี้ผมชวนเธอเข้าไปทำ ที่โต๊ะในห้องนอนของผม ตอนแรกเธอไม่อยากเข้าไปหรอก

ผมเลยพูดปลอบใจเธอว่า "ไม่มีอะไรหรอก รับรองได้" เธอจึงยอมเข้าไป ผมตั้งใจเอาไว้แล้วว่า วันนี้จะต้องเผด็จศึกเธอให้ได้

พอทำการบ้านไปสักครู่หนึ่ง ผมเลยเดินอ้อมไปทางด้านหลังเก้าอี้ที่อุ๋มนั่ง แล้วกอดอุ๋มไว้ โดยอาการที่แผ่วเบา ปากและจมูกของผมก็เริ่มทำงานทันที จุดแรกที่ผมเริ่มคือจูบที่ใบหูด้านหลังของอุ๋ม จุดที่ 2 คือพวงแก้มทั้ง 2 ข้าง จุดที่ 3 คือซอกคอ จุดที่ 4 คือดอกบัวทั้ง 2 ข้าง แต่ผมใช้เธอนอกเสื้อ ซึ่งผมยังไม่ได้ถอดเสื้อของเธอออก

ตอนแรกอุ๋มก็ใช้มือปิดป้องจมูกและปากผมเอาไว้ แต่ทำได้สักพักเดียวเธอก็หยุด และจากนั้นผมก็อุ้มเอาร่างของเธอที่อ่อนปวกเปียกไปวางไว้ที่ที่นอนของผม และเริ่มแกะกระดุมเสื้อของอุ๋มออกทีละเม็ด จนถึงเม็ดสุดท้าย แต่ปากและจมูกของผมมันยังทำงานไปเรื่อย ๆ ทำเอาอุ๋มหลับตาเยิ้ม

เมื่อเสื้อตัวนอกออกจากร่างของอุ๋มแล้ว ผมก็เริ่มปลดผ้าถุงของเธอ ยังเหลือแต่กางเกงและเสื้อในชิ้นน้อย ๆ ของเธอเท่านั้น และเพียงชั่ววูบ เสื้อในของเธอก็หลุดออก ผมทั้งสูดทั้งดมดอกบัวทั้ง 2 นั้น ทำให้อุ๋มต้องร้องครวญครางในลำคอ พร้อมกับเด้งอกขึ้น มือของผมสะเปะสะปะไปทั่ว

ผมไม่รอช้า จัดการกับตัวเองให้อยู่ในชุดเดียวกับอุ๋ม คือชุดวันเกิดไงล่ะครับ พร้อมกับจับกะรอกของตัวเองเข้าไปปากสระของเธออย่างเมามัน และไม่นานผมกับอุ๋มก็เห็นสวรรค์รำไรด้วยกันทั้งคู่

และเมื่อมีคณิตศาสตร์เป็นการบ้านทีไร เราทั้งสองจะรีบ ๆ ทำให้เสร็จ แล้วมาหาความสุขให้ตัวเองอยู่เสมอ ๆ จนเราทั้งสองเรียนจบและแยกย้ายกันไปหางานทำ และผมก็ไม่ได้ติดต่อกับเธออีกเลย จนทุกวันนี้ ผมยังไม่ลืมครั้งแรกของผมที่มีกับเธอ และไม่ลืมเรือนร่างอันอวบอั๋นของอุ๋มเลย ถ้าบังเอิญอุ๋มได้อ่านเรื่องครั้งแรกที่ผมเขียนนี้ เธอก็คงจะจำได้ดีเหมือนผม

จาก เอ๋ รัตนจุล

ท้องฟ้ามืดมิด

ชีวิตวัยรุ่นมักจะวุ่นแต่เรื่องความรักความใคร่ ผมเองก็เคยผ่านประสบการณ์มาตั้งแต่อายุยังน้อยกับผู้มีศักดิ์เป็นพี่สาวของผม เพราะเธอเป็นบุตรสาวคนที่สองของลุงและป้าสะใภ้ของผม เธอมีชื่อเล่นอันน่ารักว่า "นิด" อายุ 18 ปี เป็นสาวสวยสุดซึ้งเต็มตัว กำลังเรียนพาณิชย์ปี 3 ส่วนผมเพิ่งจะอายุ 15 ปีเต็ม และเรียนอยู่ชั้น ม.ศ. 3 เท่านั้น เธอและผมสนิทกันมากเพราะผมมาพักอยู่บ้านลุง

ตอนนั้นเป็นช่วงปิดเทอมและตรงกับวันเสาร์-อาทิตย์พอดี คนอื่น ๆ ไปเที่ยวต่างจังหวัดกันหมด คงเหลือผมกับเธออยู่เฝ้าบ้านเพียงสองคน เราทำอาหารกันอย่างอร่อยและหยอกล้อกันอย่างสนุกสนาน แต่ฝนเกิดตกลงมาอย่างหนัก ท้องฟ้ามืดสนิท เธอกับผมปิดประตูและหน้าต่างทุกบาน

อากาศหนาวเย็นลงทุกขณะ เธอเข้าในห้องนอน ผมถือโอกาสตามเข้าไปด้วย ผมค่อย ๆ กระแซะลองเชิง กลัวว่า ถ้าพรวดพราดเข้าไปอาจเจอตบ ช่วงไหล่ของผมเบียดกับไหล่ของเธออย่างแนบสนิท เธอหันมามองแต่ไม่ว่าอะไร ทำเป็นมองสุภาพภายในห้อง ผมจึงตัดสินใจกอดทันที

"อย่านะน้อง อย่าทำอะไรพี่นะ" พี่นิดร้องลั่นพร้อมกับพยายามดิ้นรนให้พ้นบ่วงรักที่ผมใช้ท่อนแขนรัดเอาไว้แน่น ผมกอดรัดร่างของเธอจนนอนลงบนเตียง พอหลังแตะพื้นเธอพยายามแอ่นตัวดิ้นรน แต่ยิ่งดิ้น เสื้อผ้ายิ่งหลุดลุ่ยออกไป เพราะผมเอามือคอยช่วยแกะจนเหลือแต่ชุดชั้นในบาง ๆ

ตาผมแทบถลน เพราะมันเหลือรับประทานจริง ๆ ผมเอามือตะปบตรงที่ราบลุ่มตอนกลางแล้วเอานิ้วแคะเกราะป้องกันเข้าไปถึงชั้นใน พี่นิดถึงกับคราง ตอนนี้พี่นิดเปลี่ยนจากดิ้นมาเป็นนอน แผ่มือเท้า กางตาปรือครางเสียงรัญจวนจิต ผมรีบถอดบราเซียของเธอออก

แม้ว่าผมจะอายุน้อยกว่าเธอ แต่ความเป็นชายของผมในขณะนั้น ก็มีความกำยำไม่แพ้ชายหนุ่ม กว่าผมจะพาความกำยำไปได้ก็ต้องใช้แรงอย่างมากมาย เธอถึงกับผวากายเฮือก ยิ่งเธอดิ้นเจ้าส่วนนั้นก็ยิ่งดำดิ่งไปทุกที

พออารมณ์พิศวาสคลายลง พี่นิดถึงกับร้องไห้กระซิกปากน้อย ๆ ต่อว่าผมทั้ง ๆ ที่ร่างยังเคลียคลอกัน แต่พอผมเริ่มกวนอารมณ์ด้วยการโลมเล้าด้วยมือและปาก พี่นิดก็ถึงกับครางถูกใจและไม่ขัดขืน

ตกกลางคืนวันเสาร์และกลางวันของวันอาทิตย์ ผมกับพี่นิดก็ได้บรรเลงกันอีกหลายครั้ง และแยกกันก่อนที่คนอื่น ๆ จะกลับมา

สุชา

เกือบถึงนรก

สวัสดีครับพี่

ผมอีกคนหนึ่งครับที่คอยติดตามนวลนางอยู่เป็นประจำคือผมชอบนางแบบของนวลนางนะพี่บอกตรง ๆ เลย แหมมันบึบ ๆ ทั้งนั้นเห็นแล้วก็นึกถึงอะไรต่อมิอะไรหลายอย่างและก็อยากจะเล่าเรื่องของผมให้นวลนางอ่านบ้างว่าเป็นอย่างไร หากเรื่องของผมได้ลงในนวลนางค่าตอบแทนผมขอให้พี่ส่งรูปนางแบบสักชุดนะครับและที่ผมพิมพ์มาก็เพราะว่าผมกำลังเรียนพิมพ์อยู่ก็เลยทดสอบดูผมไม่ใช่นักเขียนเรื่องขายหรอกครับ

ผมเป็นคน อ.เขาย้อย จ.เพชรบุรีครับเป็นลูกชายคนเดียวของพ่อแม่ แถวบ้านผมมีต้นตาลเยอะครับพ่อหาเลี้ยงด้วยการทำตาลขาย ผมจึงโตขึ้นมาจากดงน้ำตาลที่แสนหวาน โตเป็นหนุ่มอายุ 17 ขวบครับหน้าตาก็พอวัดดวงกับหนุ่มอื่น ๆ ได้และก็ติดความเจ้าชู้จากพ่อด้วย พ่อสอนผมหลายอย่างแต่ยังไม่เคยเจอของจริงสักทีมีแต่นางทั้ง 5 ทุกครั้งไป

ตอนกลางวันผมก็ไปช่วยพ่อเก็บน้ำตาลจากต้นแล้วก็นำมาเคี่ยว

พอตอนกลางคืนเพื่อน ๆ ก็มาชวนไปเที่ยวสาว ๆ ครับผมกับเพื่อนเอาจักรยานไปกันคนละคันเพราะต้องปั่นไปอีก

หมู่บ้านหนึ่งซึ่งห่างกันประมาณ 1 ก.ม. ผมไปรู้จักกับ ท.ซึ่งบ้านเธอตอนกลางคืนเธอจะลงมาสานเข่งเอาไว้ขาย

ท.เป็นลูกคนที่ 3. ของครอบครัวอายุก็ 16 ขวบ ผมไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ทุกคืนส่วนเพื่อน ๆ ก็แยกไปเที่ยวบ้านคนอื่นปล่อยให้ผมกับ ท.อยู่กันตามลำพัง ผมก็เข้าไปสานเข่งเพราะจะได้อยู่ใกล้ ๆ เธอ กลิ่นสาววัยรุ่นช่างหอมดีจริง ๆ ครับยิ่งนานเราก็ยิ่งสนิทสนมกันมากขึ้นทุกวัน

มีอยู่ตอนหนึ่งเธอเล่าว่าพ่อเธอดื่มเหล้าเก่งพอเมาแล้วชอบดุแม่กับลูก ๆ แต่แม่ใจดี คืนหนึ่งในหมู่บ้านของเธอมีหนังฉายกลางแปลงผมจึงชวนเธอเดินไปดูหนังพอไปถึงด้านหน้าจอคนเต็มผมจึงชวนเธอไปดูข้างหลังจอ จึงเป็นโอกาสให้เราอยู่กันตามลำพัง หนังฉายไปนานสัก 5 ทุ่มได้อากาศชักเริ่มเย็นลงผมถามเธอว่าหนาวไหม เธอบอกว่าหนาวผมจึงเอามือโอบเธอไว้แล้วก็ถามเธอว่า ท.รักผมมากไหมเธอบอกว่ารักมาก ผมจึงขอหอมแก้มเธอ

ท.บอกว่ายิ่งกว่าหอมแก้มก็ให้ได้สำหรับพี่ ผมจึงหอมแก้มเธอ ท.ถามว่าแค่นั้นเหรอผมงี้เป็นอึ้งเลยครับไม่คิดว่าเธอจะใจกล้าถึงขนาดนี้ ผมก็เลยได้ใจใหญ่เอื้อมมือไปจับเจ้าบัวตูมผิดบึงคู่นั้นเลยครับ

ท.เป็นคนอวบอยู่แล้วแต่ละข้างเต็มมือเลยหรือว่ามือผมจะเล็กหรือไงก็ไม่ทราบ ผมล้วงเข้าไปข้างในเสื้อในของเธอแล้วก็บีบเม็ดบัวแต่ก็ไม่ถนัดนักเพราะเสื้อมันตึงตอนแรกก็นุ่มครับพอบีบได้หน่อยเดียวก็รู้สึกว่ามันแข็งเป็นไตและก็

ได้ยินเสียงครางของเธอ ผมจึงก้มลงไปจูบเธอ ริมปากเธอนุ่ม จนผมรู้สึกสยิวไปทั้งตัวเลยครับส่วนมือของผมก็ไม่ได้อยู่นิ่ง เลย ลูบคลำไปทั่วร่างของเธอแล้วก็เลยไปข้างบั้นท้ายแล้วก็ เลื่อยลงไปถึงโคนขา และก็ล้วงขึ้นมาเรื่อย ๆ มันช่างล้วงง่าย จริง ๆ ครับ เพราะเธอใส่ผ้าถุง แล้วเธอก็เป็นใจในความมัน ด้วย ผมล้วงขึ้นมาบีบโคนขาข้างซ้ายทีขวาทีแล้วก็ล้วงเข้าไป ใน ก.น.ครับ มันบางแนบเนื้อเลย ผมคลำไปยังเป้าหมายใช้ ปลายนิ้วเกี่ยว ก.น.ของเธอออกลงไปแค่หัวเข่าของเธอแล้วก็ ลูบลงไป

ได้ยินเธอครางฟังไม่รู้เรื่อง เธอกอดผมแน่นยิ่งกว่าเก่า ผมจึงก้มลงไปประกบปากเธอเอาไว้ส่วนมือก็บี้ของเธออีก เธอนึกอย่างไรมิทราบผลักอกผมออก ผมใจหายแว้บเลยครับ ผมนึกอยู่ในใจ ตายละกูอดแน่ ๆ ผมก็เลยถาม ท.ว่ากลัวเหรอ เธอบอกว่าไม่ได้กลัวหรอกเพราะว่าอยากลองมานานแล้ว แต่ขออย่าให้เป็นที่นี่เลยกลัวคนเขาจะเห็นแล้วเอาไปบอกพ่อ ผมจึงถาม ท.ว่าแล้วจะเอายังไง ท.บอกว่ากลับบ้านกันเหอะ ที่นี่คนเยอะเดี๋ยวคนมาเจอผมงี้ดีใจแทบขาด รีบจูงมือเธอ กลับบ้านเพราะกลัวเธอจะเปลี่ยนใจ

ในขณะที่จะไปบ้านผมก็เจอกับเพื่อน ผมจึงบอกเพื่อน ว่าให้เอาจักรยานไปคอยที่หน้าบ้านเธอ แต่ไม่ต้องเข้าไปใน บ้าน ท.คงจะรู้ทันหันมาตีผมเผียะเข้าให้ เพื่อนผมก็รับปาก พอเดินออกมาได้หน่อยก็มาเจอ ส.เข้าครับ ส.เป็นคนหมู่บ้าน เดียวกันกับผมซึ่งผมก็จีบอยู่แต่ยังไม่เข้าขั้นถึงขนาดท.

พอ ส.เห็นผมเดินจูงแขน ท. ส.เธอก็เดินตรงเข้ามากับเพื่อนของเธอ ๆ เข้ามาผลักอก ท.ทำให้ ท.เซไปเลย แล้ว ส. ก็พูดว่า จะเปิดหนุ่มให้กับผมเหรอ ผมงี้หน้าเจื่อนเลย ไม่นึกเลยว่ารถไฟจะมาชนกันแล้วยังหันมาเล่นงานผมอีก ส.ว่าเจ้าชู้อย่างนี้คงอีกนานหรอกที่จะได้แอ้มไข่แดงฉัน ผมไม่รู้จะทำยังไงเลยครับ ก็ไม่รู้นี่ครับว่า ส.เตรียมใส่พานเอาไว้ให้แล้วเพราะเธอเป็นคนเฉย ๆ ดูยาก ไม่รู้ว่าเฉยเอานี่นา

พอพูดแล้ว ส.ก็เดินส่ายไปกับเพื่อน ๆ ของเธอ ผมเลยจูงมือ ท.กลับบ้าน ท.ทำเป็นโกรธผมหรือว่าเธอจะโกรธจริง ๆ ก็ไม่รู้ พอไปถึงบ้าน ท.ทำท่าจะเดินขึ้นบ้านผมจึงดึงแขนเธอเอาไว้ โถพี่ครับจะไม่ให้ดึงเอาไว้ได้ยังไงเพราะเครื่องของผมติดตั้งแต่อยู่หลังจอหนังแล้ว

พอดึงเธอมาผมก็กอดเธอแล้วก็จูบ เพื่อปลุกอารมณ์ตอนแรก เธอขัดขืนเหมือนกันพอรู้รสเธอก็ไม่ขัดขืนอีก ปล่อยตามใจผม ๆ ก็เลยถอดเสื้อยืดของเธอ แล้วปลดยกทรงออก

เธอครางฮือ ๆๆ บิดตัวใหญ่เลย เธอบอกให้ผมถอดกางเกงออกผมเลยหยุดถอดกางเกง พอถอดออกหมดเธอก็เอามือมากำของผมแล้วบอกว่ามันจะไหวเหรอใหญ่อย่างนี้ ผมบอกว่าไหว พี่จะทำเบา ๆ เธอก็บอกว่าเอาเลยทนไม่ไหวแล้วผมจึงประคองเคลื่อนย้ายเดินหน้าถอยหลังอย่างลำบากเหลือเกินได้ยินเสียงเธอครางออกมาว่าจะตายอยู่แล้วดึงไปหมดเลยขาจะฉีกอยู่แล้วพี่ ผมจึงหยุด แล้วเคลื่อนตัวช้า ๆ อีกครั้ง คราวนี้รู้สึกไปง่ายเหลือเกินครับเพราะว่าฉ่ำไปหมดครับ

ในที่สุดเราสองคนก็ถึงฝั่งพร้อมกัน ผมเลยฟุบลงกับอกของเธอทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้วางพาย เพราะว่ายังจะแจวกลับฝั่งโน้นอีกและเธอก็กอดผมไม่ยอมปล่อย พอหายเหนื่อยผมก็มองหน้าเธอ ๆ ก็มองหน้าผมแล้วก็พยักหน้าหงึก ผมก็ไม่รู้ว่าหงึกนี้เลิกหรือต่อ ส่วนผมเริ่มติดเครื่องเดินหน้า

แต่พี่ครับสิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น มันทำให้หัวใจผมแทบหยุดเต้นเพราะว่าพ่อของเธอซิครับเมาเหล้าเดินกลับมาจากบ้านที่เขามีหนังฉายเดินผ่านไปข้าง ๆ ที่ ท. กับผมอยู่และที่ผมอยู่มีต้นกล้วยบังอยู่สองต้น พอแกเดินผ่านไปถึงประตูบ้าน แล้วก็เรียก ท. ให้มาเปิดประตู พอดีแม่ของ ท. ลงมาเปิดให้ผมยิ่งใจเสียใหญ่เลยเพราะว่าประตูกับที่ ๆ ผมอยู่ห่างกันแค่ 10 เมตรเท่านั้น ผมนึกว่าพ่อยังไม่พอยังจะแม่อีก ถ้าแม่ของ ท. ออกมาต้องมองเห็นแน่ ๆ

ผมเก็บกางเกงแล้วก็ลุกทันทีเตรียมจะวิ่งละครับ ท. ก็ลุกขึ้นทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้นุ่งผ้าและรีบจับแขนผมดึงเอาไว้ ท. บอกว่าอย่าเพิ่งไป ใครจะฟังล่ะครับคุณพี่แค่นี้หัวใจก็จะหยุดเต้นอยู่แล้วอย่าให้โดนลูกซองของพ่อเธอเลย ผมเลยออกวิ่งมาหาเพื่อนทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้นุ่งกางเกง เพื่อนผมเห็นผมก็หัวเราะใหญ่เลย ถ้าเป็นกลางวันคงจะน่าดูนะพี่

นี่ละครับพี่ครั้งแรกของผมมีทั้งขึ้นสวรรค์และเกือบจะลงนรกหากพ่อและแม่ของเธอจับได้ มันจึงทำให้ผมจำมาจนทุกวันนี้ เหมือนมันเกิดขึ้นเมื่อวานนี้ทั้ง ๆ ที่เรื่องเกิดตั้งแต่ พ.ศ. 20 ผมจึงขอเตือนเพื่อน ๆ นวลนางอย่าได้ทำอะไรแบบนี้ใกล้ ๆ กับประตูบ้าน แทนที่จะได้ขึ้นสวรรค์จะต้องลงนรกเอานะครับ

จาก หลง

หนุ่มเมืองเพชร

เธออยู่คนเดียว

เมื่อปี 2523 ตอนนั้นผมจำได้ว่าผมเรียนอยู่ชั้นม.ศ. 5 โรงเรียนที่ผมเรียนอยู่เป็นโรงเรียนราษฎร์ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล-ม.ศ. 5 ณ โรงเรียนแห่งนี้เองที่ผมได้ประสบกับความแปลกใหม่ในชีวิตจนไม่สามารถที่จะลืมเลือนได้ คือทำนบแห่งความบริสุทธิ์ของผมที่อุตส่าห์ทนุถนอมมาตั้งแต่อ้อนแต่ออกจนกระทั่งเรียนอยู่มัธยมปลาย ได้ถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิงและเธอผู้ซึ่งทำลายความบริสุทธิ์ของผมนั้น ผมมิได้โกรธขึ้งเธอแม้แต่น้อย แต่กลับตรงกันข้ามผมกลับสุขใจ ประทับใจในเหตุการณ์วันนั้นยากที่จะลืมเลือนได้

วันนั้นโรงเรียนหยุด เพราะเป็นวันเสาร์แต่ผมกับเพื่อนอีกสองสามคนยังคงไปซ้อมกีฬาเพราะผมเป็นนักกีฬาของโรงเรียนจึงต้องไปซ้อมอยู่เสมอ เพราะใกล้เวลาที่จะทำการแข่งขันกีฬานักเรียนประจำปีจึงต้องขยันซ้อมเป็นพิเศษ

ในขณะที่พักการซ้อมกีฬาพวกผมก็ไปหาซื้ออะไรกินที่โรงอาหาร ก็พอดีผมเจอเข้ากับนิด นักเรียนหญิงรุ่นน้องซึ่งเธอเรียนอยู่ชั้นม.ศ. 4 และสนิทกับผมเป็นอย่างดี "นี่พี่ต๋อยนิดมีข่าวดีจะบอก" เธอพูดกับผมพร้อมทั้งยิ้มหลอก ๆ "ข่าวดีอะไรนิด" ผมซักเธอทันที "คือว่าแป๋วเพื่อนของนิดเขาบอกให้ติดต่อพี่ต๋อยให้" พอนิดพูดจบผมหน้าร้อนผ่าวทันที เพราะตั้งแต่เกิดมาผมยังไม่เคยจีบผู้หญิงเลย จึงออกจะตื่นเต้นและแอบดีใจเป็นธรรมดา วันนั้นหลังจากซักถามกับนิดเสร็จเราก็ร่ำลากันกลับบ้าน

พอเปิดเรียนผมก็เฝ้าสังเกตดูแป๋วเป็นประจำ เวลาที่สบตากันเธอจะยิ้มให้ผมเสมอ แป๋วเป็นคนสวยตาแป๋วสมชื่อหุ่นเธอผอมบางเอวคอดกิ่วสูงระหงแก้มแดงด้วยเลือดฝาดของสาวรุ่น ผมแอบชอบเธอเงียบ ๆ ยังไม่กล้าพูดอะไรกับเธอเพราะยังหวั่น ๆ อยู่ก็พอดีพักเที่ยงนิดเข้ามาชวนผมไปกินข้าวที่โรงอาหาร ซึ่งพอผมก้าวเข้าไปในโรงอาหาร

ผมก็เจอแป๋วนั่งยิ้มอยู่

ผมคิดออกทันทีว่านิดชวนผมมากินข้าวก็เพื่อให้ผมได้พบกับแป๋ว ซึ่งผมก็อดที่จะนึกขอบใจนิดไม่ได้ ผมกับแป๋วได้พูดคุยกันอย่างสดชื่นและนับตั้งแต่วันนั้นมาผมก็ไปส่งเธอทุกวัน หลังเลิกเรียนแล้ว ความรักของผมเริ่มเบ่งบานขึ้นทุกวัน จนบางครั้งเวลาอยู่กันสองต่อสอง ผมแทบอดใจไว้ไม่อยู่เพราะความน่ารักของเธอ

และแล้ววันหนึ่งหลังเลิกเรียนแล้วผมก็ไปส่งแป๋วตามปกติ แป๋วบอกผมว่าอาทิตย์นี้เธอต้องอยู่บ้านคนเดียวเพราะเพื่อนที่เช่าบ้านอยู่ด้วยกันจะกลับไปเยี่ยมบ้านหมด ผมแอบยิ้มอยู่คนเดียว เพราะคำพูดที่เธอบอกผมนั้นมันเหมือนเชื้อเชิญอยู่ในที พอวันเสาร์เพื่อนของเธอก็กลับไปเยี่ยมบ้านจริง ๆ ผมจึงถือโอกาสตอนเพื่อนเธอไม่อยู่ไปหาเธอทันที

"กู๊ดมอนิ่ง ดาร์ลิ่ง" ผมทักเธอด้วยภาษาต่างชาติ ซึ่งเธอก็ทำตาเขียวใส่ผมเพราะเข้าใจคำพูดของผมดี วันนี้แป๋วอยู่ในชุดกางเกงขาสั้นใส่เสื้อยืดสีชมพูหลวม ๆ เพราะเธอเป็นคนผอมเมื่อใส่เสื้อยืดส่วนเว้าส่วนแหว่งจึงเด่นชัดกว่าคนอ้วน แป๋วกำลังจะทำการบ้านพอดี ซึ่งวิชาที่เธอกำลังจะทำเป็นวิชาคณิตศาสตร์ "พี่ต๋อยช่วยบอกหน่อยซิ" เธอขอร้องผมแกมบังคับ "ถ้าพี่บอกแล้วแป๋วจะให้อะไรพี่เป็นรางวัล" ผมย้อนเธออย่างทีเล่นทีจริง "พี่ต๋อยจะเอาอะไรก็ได้ถ้าแป๋วมี" เธอตอบผมอย่างงอน ๆ เป็นอันว่าผมยอมทำการบ้านให้เธอจนเสร็จ

"รางวัลที่พี่จะเอาก็ตัวแป๋วนี่ไง" ผมพูดพร้อมทั้งดึงร่างเธอเข้ามากอด เธอพยายามขัดขืนยิ่งดิ้นผมยิ่งชอบ ผมจูบเธอเบา ๆ ที่แก้มเรื่อยลงมาที่ซอกคอ แป๋วหายใจหอบถี่ มือผมก็ไม่ว่างสอดเข้าไปใต้เสื้อยืดของเธอ แล้วมือผมก็สัมผัสเข้ากับก้อนเนื้อคู่นั้น แป๋วไม่ได้ใส่ยกทรงเมื่อเธอโนบรา ความปรารถนาของผมก็เลื่อนลงสู่ทรวงอกของเธออย่างรวดเร็ว ผมรีบถลกชายเสื้อยืดของเธอขึ้นไปค้างไว้บนคอ เมื่อร่างของเธอปราศจากสิ่งห่อหุ้มทรวงอกขาวกระเปาะเหลาะก็อวดโฉม สายตาของผมจับนิ่งอยู่กับจุดกลม ๆ สีแดงระเรื่อคู่นั้นอย่างไม่กระพริบพร้อมฝังปากและจมูกลงสู่จุดนั้นทันที

ร่างของเธอบิดเป็นเกลียวเมื่อผมขบฟันอย่างลืมตัว ผมละหน้าจากส่วนนั้น พร้อมทั้งดึงกางเกงขาสั้นของเธอออก เราทั้งสองถูกอำนาจของความต้องการปิดบังจนหมด

สิ้น ฉะนั้นเมื่อผมดึงกางเกงของเธอออก เธอจึงโอนอ่อนผ่อนตามเมื่อกางเกงหลุด อันเดอร์แวร์ตัวน้อยก็หุ้มห่อกุหลาบแรกแย้มซ่อนนั้นไว้ ผมจัดการดึงอันเดอร์แวร์ตัวน้อยออกพร้อมทั้งฝังหน้าลงไปแทนโดยมิได้รังเกียจแม้น้อยนิด

เธอส่ายสะโพกพร้อมทั้งโอดครวญอย่างเป็นสุข ผมรีบจัดการกับตัวเองจนเหลือแต่ตัวล่อนจ้อน รีบทาบร่างของตัวเองบนร่างเธอทันที อกเบียดอก เรากอดกันกลมเหมือนกลัวใครจะมาแยกเราไป ร่างกายของผมที่สั่งสมจากการเล่นกีฬาถูกใช้อย่างเต็มที่อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

และเราก็นอนปลอบใจกันด้วยความรักวันนั้นถึงห้าครั้ง โดยที่เธอก็เก่งไม่แพ้ผม วันนั้นผมนอนเป็นเพื่อนแป๋วจนสว่างผมจึงถือโอกาสเป็นเจ้าของเรือนร่างและหัวใจของเธอจนหมดสิ้น

หลังจากวันนั้นเป็นต้นมา ผมก็แอบเล่นจ้ำจี้มะเขือเปาะกับแป๋วเป็นประจำ เวลาเพื่อนเธอไม่อยู่ จนกระทั่งผมเรียนจบ ม.ศ. 5 ผมจึงได้มาเรียนต่อที่กรุงเทพ ฯ และสัญญากับเธอว่าเมื่อเรียนจบจะไปสู่ขอ ก็พอดีตอนนั้นผมอยู่ปี 3 ที่ว.ค.แห่งหนึ่ง แป๋วก็เงียบหายไป สอบถามจากเพื่อนทางบ้านเขาบอกว่าเธอแต่งงานไปแล้วกับตำรวจที่อยู่อำเภอ ผมรับฟังข่าวนี้ด้วยอาการอันสะเทือนใจทั้งแสนรักแสนอาลัย เพราะถึงยังไงเธอก็ยังได้ชื่อว่าเป็นภรรยาคนแรกของผมถึงแม้ว่าจะไม่เป็นทางการก็ตามเถอะ

ต๋อย

ลีลา
เผ็ดจดึก

ไม่ไหวแล้ว

กาลครั้งหนึ่ง เป็นช่วงเดือนตุลาคม ปี 27 ได้มีหญิงถิ่นอื่น ซึ่งดูยังสวยสด เกิดเล็ดลอดเข้ามาในหมู่บ้านผม ผมเรียกเขา "พี่ส่ง"

พี่ส่งมาเพื่อตามหาแฟนที่คอยหลบลี้หนีเธอตลอดเวลา พี่ส่งจะไปมาอยู่เรื่อย ๆ วันหนึ่ง ผมนั่งอยู่ที่แคร่บ้านผมซึ่งอยู่ใกล้ถนน เห็นพี่ส่งแต่งตัวสวยเก๋เดินอยู่ที่ถนน เหมือนหมดอาลัยตายอยาก ผมกวักมือร้องเรียก พี่ส่งก็เข้ามานั่งคุยกับผม

จากพลบค่ำยันสามทุ่ม การสนทนาเป็นไปอย่างราบเรียบ แต่แฝงไว้ซึ่งความหวัง ผมพยายามใช้จิตวิทยา เพื่อให้พี่ส่งเกิดความอบอุ่นและสบายใจ

จากนั้นมา แม้ผมจะไปที่ไหน ๆ พี่ส่งจะคอยขอติดตามไปทุกครั้ง และก็ไม่ยอมกลับบ้านเลย แม้แฟนจะหนีไปแล้ว พี่ส่งก็อาศัยอยู่บ้านญาติแฟน

วันหนึ่ง ผมเตรียมตัวจะไปหาหญ้ามาให้ควาย พี่ส่งร้องถามผมว่า "คมสันจะไปไหน ให้พี่ไปด้วยคนนะ" ผมยิ้มและพยักหน้ารับ

ในขณะที่ผมกำลังเก็บเกี่ยวหญ้าในหนองน้ำ ซึ่งมีข้าวเขียวล้อมรอบอยู่ พี่ส่งนั่งดูอยู่ริมฝั่งเอนกายไปด้านหลังนิด ๆ

ขณะเดียวกัน เกิดฝนตกปรอย ๆ ลงมา ประกอบกับท่านั่งพี่ส่ง ทำให้อารมณ์ผมปั่นป่วน และคึกคักขึ้นทันที ผมพูดเย้าแหย่ต่าง ๆ พี่ส่งก็เพียงหาว่าผมดื้อเท่านั้น แถมพี่ส่งยังใช้กิริยา และแววตาหวานเยิ้มยั่วอารมณ์ยิ่งนัก "โอ้ย ไม่ไหวแล้วโว้ย" ผมร้องขึ้นมาในใจ พร้อมกับโยนเคียวขึ้นฝั่ง แล้วมานั่งลงข้าง ๆ พี่ส่ง

ในช่วงนี้เอง ยิ่งทำให้จิตใจผมวาบหวิว ใจสั่นปากคอก็สั่นระริก จนพูดยากผมถามพี่ส่งว่า "ไม่กลัวผมหรือที่มา

อย่างนี้ ผมดื้อ ไวไฟนะ" พี่ส่งไม่ตอบ แต่ใช้การส่ายหน้า ทำตาเยิ้มแทน

ยังไม่ทันที่ผมจะตัดสินใจทำอะไร พี่ส่งก็ฉุดแขนผมลุกขึ้น แล้วชวนไปอาบน้ำที่ประตูระบายน้ำใกล้ ๆ ซึ่งมีน้ำไหลอยู่ไม่แรงนัก

บัดนี้ผมตัดสินใจแน่วแน่แล้วจะทำอะไร

เรานั่งใกล้ ๆ กัน พี่ส่งวางมือลงหน้าขาผม ผมรู้สึกร้อนวูบไปทั้งตัว จึงใช้วิดน้ำหยดสรงทรวงอกระหว่างเต้าพี่ส่ง พี่ส่งยิ้มและหยิกผมเบา ๆ ในเมื่อเส้นเลือดในสมองผมจวนจะแตกอยู่แล้ว จะรีรออยู่ทำไม ผมคว้าพี่ส่งมาโอบกอดจูบอย่างร้อนรน มือหนึ่งคว้าไปจะถอดกางเกงพี่ส่งออก แต่พี่ส่งดึงกางเกงขึ้นมา ผมดึงลงอีกเห็นอะไรอยู่วับ ๆ คราวนี้พี่ส่งผลักผมออก ผมรีบคว้าตัวมากอดไว้ใหม่โดยไม่ฟังเสียง และพยายามดึงกางเกงออกให้ได้ พี่ส่งก็ปัดป้องอย่างเต็มที่

ผมจึงข่มอารมณ์ เลิกรบกวนด่านใต้ หันมากอดจูบลูบไล้อย่างแผ่วเบา ไม่ซุ่มซ่ามเหมือนระยะแรก และพี่ส่งก็เลิกที่จะขัดขืนต่อไป เมื่อผมไซ้ซอกคอซอกหู มือหนึ่งลอดเข้าสู่เต้าอีกมือลูบไล้ข้าง ๆ สะโพก

ชั่วครู่ พี่ส่งเริ่มมีอาการอ่อนระทวยพร้อมแอ่นอกขึ้น มือที่เตรียมผลักอกผมกลับเปลี่ยนเป็นกอดรัด ผมปลดเสื้อพี่ส่งออก หัวใจผมแทบวาย

คราวนี้ผมถอดกางเกงพี่ส่งออกอย่างง่ายดาย

"คมสัน"

แก่นแก้ว

สวัสดีครับ คุณลอยลม ที่นับถือ

ตอนนั้นผมจบม.ศ. 3 มาใหม่ ๆ อายุอานามย่างเข้า 18 ปี จิราก็ 16 ย่าง 17 เธอเป็นคนสวย ตาคม อวบนิด ๆ แต่นิสัยเธอแก่นแก้วอย่าบอกใครเลย

หลังจากเธอจบป.7 แล้ว พ่อแม่ให้เธอเรียนต่อ แต่เธอไม่เรียน เธอบอกว่าภาษาอังกฤษพูดยากลำบากลิ้น ผมกับจิราสนิทสนมมาตั้งแต่เรายังแก้ผ้ากันทั้งคู่ แต่ไม่ค่อยลงรอยกันเนื่องจากนิสัยแก่นแก้วของเธอนี้แหละ

พอเธอโตเป็นสาว เธอสวยมาก แต่ยังติดนิสัยแก่นแก้ว นุ่งกางเกงขาสั้นพกหนังสติ๊กเป็นประจำ หนุ่ม ๆ ในหมู่บ้านไม่มีใครกล้าแหยมสักคน เพราะพูดนิดพูดหน่อย ไม่โดนหนังสติ๊กก็โดนด่าอย่างไม่ไว้หน้า แต่กับผมไม่ด่า บ้านเธออยู่ไกลแม่น้ำ สำหรับบ้านผมเสาบ้านลงในแม่น้ำหลายต้น

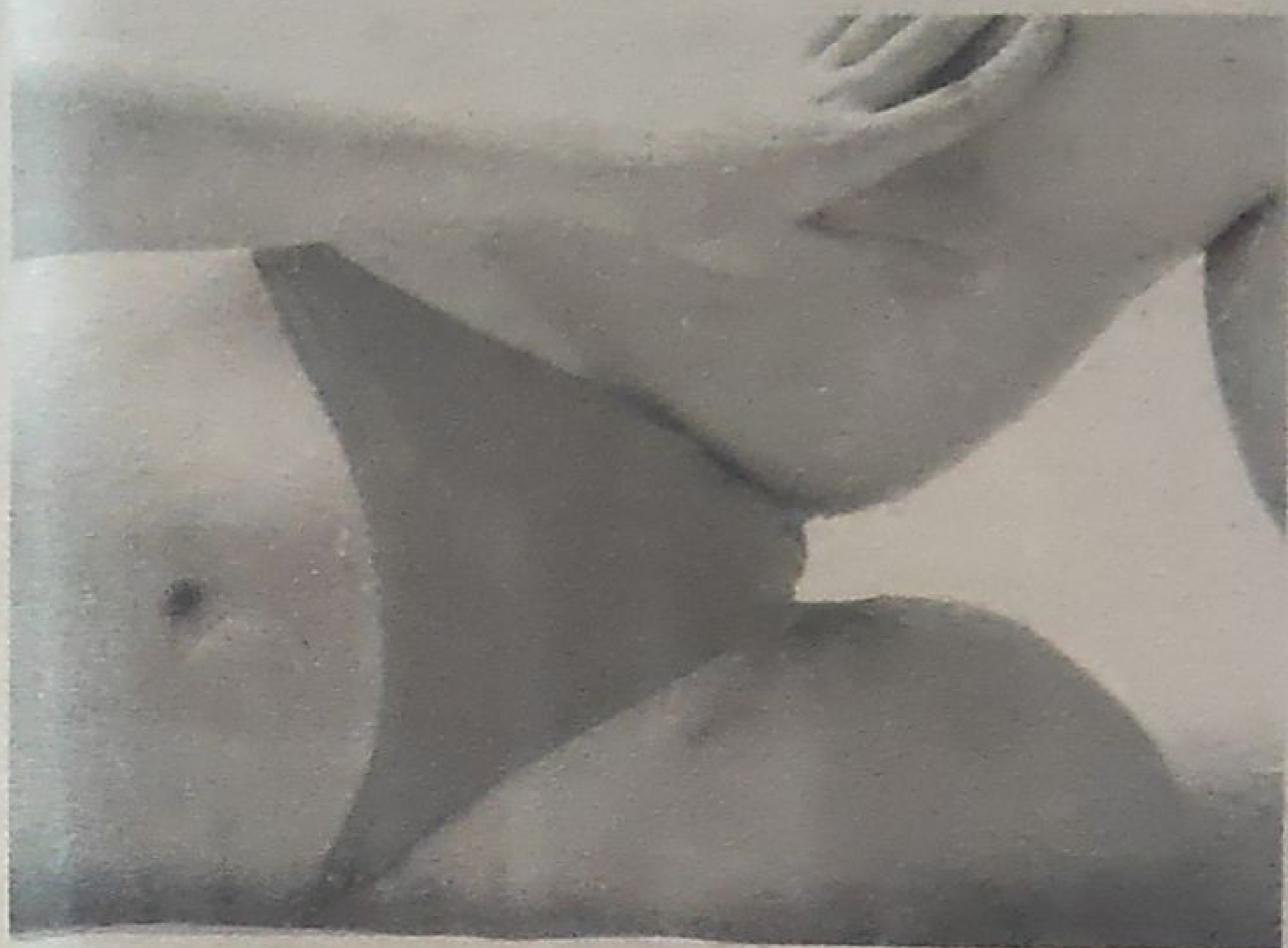
หลายครั้งเหมือนกันที่ผมโดนหนังสติ๊กหลังบวม แต่ผมก็ยังไม่เข็ด วางแผนจะเผด็จสวาทเธอให้ได้ นึกอยู่เสมอว่าทำอย่างไรถึงจะได้เห็นเครื่องในของจิราสักครั้ง ตอนนี้กับตอนเด็ก ๆ มันไม่เหมือนกัน อยากจะฟันสักที วางแผนครั้งแล้วครั้งเล่าก็ไม่ได้ผล พูดจีบทีไรไม่โดนหนังสติ๊ก ก็โดนขว้างด้วยก้อนหิน

แต่แล้ววันสำคัญที่ผมเผด็จศึกก็มาถึง วันนั้นเธอลงมาอาบน้ำคนเดียว พ่อแม่ผมและพ่อแม่เธอชวนกันไปงานแต่งงานอีกตำบลหนึ่ง ราว ๆ 5 โมงเย็นกว่า เธอเดินมาเรียกแม่ผม ผมก็บอกไม่อยู่ ไปงานกับแม่เธอจากนั้นผมก็ทำไม่สนใจ เธอก็ไม่ดูว่าผมแอบมองเธอผลัดผ้าอยู่ เธอถอดกางเกงขาสั้นออก ถอดเสื้อ ซึ่งผมอยู่บนชานบ้าน มองเห็นทะลุปรุโปร่งทุกสัดทุกส่วน ซึ่งมันเข้าแผนผมพอดี ผมเริ่มบทยั่วทันที "แม่เจ้าโว้ย ขาวจริง ๆ ขอดูดทีซิ"

ได้ผลทันตาเห็นจริง ๆ เหมือนกัน แม่วิ่งขึ้นบ้านคว้าไม้กวาดไล่ตีผม ผมแกล้งวิ่งเข้าห้องนอน แม่คุณก็ตามติดเข้า ผมรอจังหวะอยู่แล้ว พอเธอเข้ามาผมปิดประตูทันที กว่าจะลงกลอนเสร็จแม่ซัดเสียหลายปัง แต่ตอนนั้นไม่รู้สึกเจ็บเลยครับ พอลงกลอนเสร็จ จังหวะเธอเงื้อมือ ผมเข้าประชิดตัวจับมือไขว้หลัง หอมแก้มฟอดเข้าให้ จะจูบปากเธอหลบไปหลบมา ผมจึงใช้ปากดึงผ้าถุงออกหลุดลงกองอยู่กับพื้น

นมเธอสวยจริงครับ ผมทนไม่ไหวก้มลงไซ้สลับซ้ายและขวา พักเดียวเท่านั้น ได้ยินเสียงไม้กวาดหล่น ผมรู้ทันทีว่าเธอหมดอาการขัดขืนแล้ว จึงปล่อยมือเธอให้เป็นอิสระ จัดการดึงผ้าขาวม้าตัวเองซึ่งเตรียมพร้อมอยู่แล้วออก จูบปากทันที เธอมีอาการตอบสนองทีละน้อยและรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ

ในที่สุดผมก็ใช้อาวุธแทงข้าศึกทันที สาวแก่นแก้วของผมดึงหนังหัวผมแทบจะเปิดให้ได้ ผมเริ่มจากช้าและเร็วขึ้นเป็นลำดับ และในที่สุดทั้งผมและข้าศึกก็หมดแรงทั้งคู่

ตกลงวันนั้นผมฟันข้าศึกเสียสองเกม และจากวันนั้นไม่ต้องยั่วข้าศึกก็มักจะมาให้ขย่มอยู่เสมอ อย่าให้บอกเลยว่าสาวแก่นแก้วของผมเด็ดแค่ไหน ตั้งแต่วันนั้นมา นิสัยแก่นแก้วของเธอก็หายไปเป็นแม่ที่ดีของลูกอย่างครบถ้วนเหมือนกุลสตรีทั่วไป

"หนุ่มเมืองสุราษฎร์"

ปีใหม่ที่ไม่ลืม

เรียน บรรณาธิการนวลนาง

เมื่อ 2 ปีไม่นานมานี้เอง ผมเป็นช่างประกอบรถไถนาเดินตามรอยพ่อของผม ซึ่งดำเนินกิจการอยู่ ผมเพิ่งอายุ 18 ปีกำลังอยู่ในวัยรุ่น ตัวผมเองเป็นคนชอบทำมาหากิน เรื่องผู้หญิงผมจึงไม่ค่อยจะสนใจมากนัก

วันนั้นเป็นวันปีใหม่ พ่อของผมจึงสั่งให้ทุกคนหยุดงาน ตัวผมเลยถือโอกาสจัดงานปีใหม่ขึ้นที่บ้านเพื่อน

ของผม แล้วผมจัดการให้มีการเล่นรำวงที่ลานหน้าบ้าน ตั้งแต่เย็นจนถึงเที่ยงคืน

เพื่อนของผมก็มีน้องสาวสวยมาก เธอชื่อดา ในสายตาของผมนึกชอบเธอขึ้นมาทันที เธอมองผมยิ้มนิด ๆ เธอคงนึกชอบผมเหมือนกัน ผมไม่นึกเลยว่าน้องสาวของเพื่อนสวยอย่างนี้และมีเสน่ห์เสียด้วย

พอเย็นผมก็ตั้งวงเหล้าที่บนบ้านของเธอ เธอพูดกับผมว่า "พี่ไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้น ขอให้พี่ตามใจดาบ้าง เพราะพี่เหนื่อยมาตั้งแต่เช้าแล้ว พี่ไปอาบน้ำก่อนเถอะ" ครั้งแรกที่ผมได้ยินเสียงของเธอพูดออกมาไพเราะจับใจเหลือเกิน

ผมอาบน้ำเสร็จเรียบร้อยแล้วขึ้นไปบนบ้านเธอ แล้วเธอก็จัดแจงยกเหล้าและกับแกล้มมาตั้งเสร็จเรียบร้อย ผมจึงชวนพ่อแม่ของเธอและญาติ ๆ มานั่งกินกันอย่างสนุกสนานตามประสาของคนกินเหล้า

พอประมาณ 3 ทุ่ม ทุกคนรู้สึกว่าเมากันเต็มที่แล้ว ส่วนผมก็เมาแต่ผมตั้งสติได้ ผมเลยถือโอกาสขอกลับบ้าน พ่อของเธอจึงสั่งให้เธอประคองผมมาส่งที่บ้าน ผมบอกให้เธอไปส่งถึงห้องนอน เธอก็ไม่พูดอะไร ได้แต่เฉยและยิ้มนิด ๆ เพราะเธอเป็นคนเรียบร้อย เธอจึงไม่คิดอะไรมากนัก

เข้าไปในห้องแล้วผมจัดการปิดประตูทันที เธอตกใจมาก ดิ้นรนจะออกให้ได้ ผมเลยถือโอกาสจูบเธอตั้งแต่ใบหน้าเรื่อยมาจนถึงหน้าอกจนตัวเธออ่อน เธอไม่ร้องออกมาเลยสักนิดเดียว สงสัยเธอจะเป็นใจให้ผมแล้ว

แล้วผมก็ปลดกระดุมเสื้อของเธอออก

เธอพูดข้างหูผมว่า พี่ ๆ ดาทนไม่ไหวแล้ว พอก่อน พอก่อน ปากเธอร้องราวกับกินพริกสด 10 กว่าเม็ด เธอพูดกับผมว่า พี่ ๆ ดาเจ็บเหลือเกิน ผมบอกว่าใหม่ ๆ ก็เจ็บอย่างนี้แหละ ดาทนเอาหน่อยนะ

คืนนั้นเราสองคนขึ้นสวรรค์ 2 ครั้ง

หนุ่มรถไถ

สำเร็จโทษ

ผมเป็นคนแถวจังหวัดชายแดนทางภาคใต้ เมื่อปี 27 ผมได้ย้ายมาเรียนต่อปวส.อยู่อีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งตอนนั้นย้ายมาใหม่ ๆ ก็อาศัยอยู่บ้านญาติ ที่บ้านหลังนี้มีคนอยู่หลายคนและในจำนวนนั้นก็มี "ตุ๊กตา" รวมอยู่ด้วย เธอเป็นญาติของญาติผมเช่นกัน ตอนแรก ๆ เราก็ไม่ได้พูดคุยอะไรกันเพราะเธอมีทีท่าไม่ค่อยพอใจผม ผมเห็นก็เฉย ๆ

จนวันหนึ่งผมได้ยินเธอพูดดูถูกเกี่ยวกับตัวผมให้ญาติของผมอีกคนฟังว่า "รูปก็ไม่หล่อแถมทำตัวน่าเกลียดอีก" ผมเก็บเอาคำพูดของเธอมาคิดและเริ่มหาวิธีลบล้างคำดูถูกด้วยการสำเร็จโทษเธอให้ได้

บังเอิญห้องที่ผมพักอยู่ติดกับห้องน้ำ ตกกลางคืนผมก็พยายามสังเกตว่าใครเป็นคนอาบน้ำคนสุดท้ายและผมก็รู้ว่าเป็น ตุ๊กตานั่นเอง ผมจึงถือโอกาสแอบดูตุ๊กตาอาบน้ำเสียเลย ครั้งแรกที่ผมเห็นภาพเปลือยที่อยู่ในห้องน้ำร่างสูงเพรียว ผิวขาว ผมยาว ได้สัดส่วนกำลังเคลื่อนไหวไปมาตามสายน้ำที่กำลังไหลผ่านไปนั้นดูงดงามยิ่ง ปทุมถันพอเหมาะมือคู่นั้นกำลังผลิบานเต็มที่ เมล็ดทับทิมสีชมพูอ่อน ๆ ชูชันพุ่งผงาดอย่างท้าทาย

ร่างกายของผมมีอาการเกร็งไปหมดเหมือนโดนมนต์สะกด ผมทำเช่นนี้อยู่หลายคืนและทุกคืนที่ผมแอบดู ผมก็ต้องทำโทษตัวเองทุกครั้งหลังจากเธออาบน้ำเสร็จแล้ว

ผมพยายามหาทางตีสนิทกับเธอ โดยชวนเธอไปกิน ขนมตามโต้รุ่งต่าง ๆ โดยอ้างให้เธอไปนั่งกินเป็นเพื่อน เราสองคนเริ่มสนิทขึ้น วันไหนโอกาสดี ผมก็ชวนเธอไปดูหนัง ครั้งแรกอยู่ในโรงหนังผมก็ไม่ได้ทำอะไร แต่พอผมมีโอกาสอีกเป็นครั้งที่สอง ผมก็เริ่มจับมือเธอ เธอก็นั่งเฉยไม่ว่าอะไร ผมจึงเลื่อนมือไปลองจับปทุมถันคู่งามที่เคยเห็นในห้องน้ำ เธอหันมามองหน้าผมแล้วทำตาดุ ๆ ใส่ผม

แต่ผมเป็นชาย ไฉนเล่าผมจะกลัว คราวนี้ผมเริ่มรุกหนักมือข้างหนึ่งล้วงจับปทุมถัน อีกข้างดึงซิปกางเกงเธอแล้วล้วง ผมไม่สนใจคนอื่นที่อยู่ข้าง ๆ แล้วหละ ได้ผลครับ เธอสะดุ้งโหยง หันหน้ามาค้อนผม แต่ไม่ยักถูะปัดมือของผมออก

พักใหญ่ ๆ หนังก็เลิก ผมก็ชวนเธอไปเที่ยวบ้านเพื่อนของผม ซึ่งเป็นบ้านเช่า ผมใช้ให้เพื่อนของผมออกไปข้างนอก เพื่อนของผมก็ดีเหลือหลายทำตามที่ผมพูดทุกอย่าง อา ครานี้มีเราอยู่ในบ้านเพียง 2 คน ผมก็เริ่มขยับเข้ามานั่งใกล้เธอ ดึงเธอมากอดไว้แล้วค่อยประทับจูบลงบนฝีปากเธอก็ไม่ขัดขืน มือของผมสะเปะสะปะไปทั่วร่างกายเธอ ปากต่อปากของเราประกบกันนานอย่างดูดดื่ม

ผมค่อย ๆ ดันให้ร่างของเธอนอนลง แล้วผมก็บรรจงถอดเสื้อผ้าของเธอออกทีละชิ้นจนร่างของเธอเปลือยเปล่า ทุกสิ่งทุกอย่างของเธอที่ผมเคยเห็นในห้องน้ำ ตอนนี้มาอยู่ต่อหน้าใกล้ตัวของผมเรียบร้อยแล้ว ผมจึงจัดการกับเสื้อผ้าของตัวเองออกทันที

วันนั้นกว่าผมและเธอจะกลับบ้าน เราบรรเลงเพลงกันเสีย 3 เพลงรวด และหลังจากนั้นเราก็นัดบรรเลงเพลงกันบ่อย ๆ แต่ตอนนี้ผมกับเธอเรียนจบแล้ว ต่างคนต่างย้ายกลับถิ่นเดิม สูตรผมสำเร็จโทษเธอ คุณ ๆ แฟนนวลนางจะนำไปใช้บ้างก็ได้นะครับ

"มาชีน สงขลา"

เธอต้องการมาก

เรื่องของผมมีอยู่ว่า ผมได้เข้ามาทำงานในตัวจังหวัด ได้รู้จักกับผู้หญิงคนหนึ่ง เราได้อยู่ด้วยกันฉันผัวเมีย เดือนแรกเราอยู่ด้วยกัน เรากลัวมีลูกจึงไม่กล้าทำอะไรกันนัก นอกจากลูบคลำตามส่วนต่าง ๆ และใช้นิ้วจับเธอ และเธอก็ทำให้ผมบ้าง เราก็มีความสุขดี

เดือนที่สองเรามาใช้วิธีการสอดใส่ ดูเธอจะมีความสุขมาก และทุกครั้งเธอจะเสร็จกิจก่อนผม แต่พอเมียผมเสร็จ ผมก็นอนหลับใหล แต่เธอกลับไม่หลับ ยังลูบคลำท่อนกายผมและใช้ลิ้นตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายผม จนบางครั้งผมต้องสู้อีก แล้วเธอจึงจะนอนหลับ

พอจวนสว่าง เธอก็จะทำกับผมอีก แล้วผมก็ต้องลุกขึ้นมาทำกับเธอ คือคืนหนึ่งอย่างน้อยต้องสองหน เป็นอย่างนี้ได้เดือนกว่าสำหรับผมทำงานหนักชักไม่ไหว จึงเป็นเหตุให้เธอไม่พอใจ บ่นจู้จี้จุกจิก สองสามเดือนต่อมา เธอเย็นชามาก แม้ผมจะเล้าโลมเท่าไหร่ด้วยลิ้น ด้วยวิธีการต่าง ๆ เธอยังเหมือนเดิม ผมสงสัยเธอมีชู้

วันหนึ่ง ผมทำเป็นว่าออกไปทำงาน ผมนั่งซุกตัวอยู่ที่เพดานห้องนอน สามสี่โมงเช้าเห็นจะได้ สิ่งที่ผมสงสัยก็ได้เห็นกับตาผม คือเธอได้เข้ามาในห้องนอน แล้วถอดเสื้อผ้าของตัวเองออกหมดทั้งตัว แล้วเดินไปหากระจก แล้วลูบคลำส่วนนูนเว้าของตัวเอง

เธอหลับตาปรือ มืออีกข้างเอื้อมไปหยิบโปสเตอร์แผ่นใหญ่มาจากหลังตู้ แล้วแขวนไว้ข้างตู้กระจก โปสเตอร์แผ่นนั้นมีรูปชายนิโกรร่างใหญ่ ยืนแก้ผ้า ปล่อยท่อนกายยาวโด่ชูชันล่อตาเธออยู่ เธอเอื้อมมือไปลูบเบา ๆ แล้วใช้มืออีกข้างทำกับร่องลึกของตัวเอง เธอสูดปากพร้อมร้องคราง แล้วก็ละมือจากร่องลึกนั้นไปหยิบเครื่องบำบัดผู้หญิงที่ใช้ไฟฟ้ามาประกบลง เธอบิดตัวร้องเหมือนคนถูกทรมาน

ส่วนผมก็แทบทนไม่ไหว แต่ด้วยความน้อยใจในตัวเอง จึงอดใจได้ ดังนั้นผมจึงรู้สาเหตุว่า เธอทำไมจึงเย็นชาต่อผม มาคิดอีกทีว่า เธอมีความต้องการสูงมาก ถ้าอยู่ด้วยกันไปอาจจะมีปัญหาเรื่องให้ความสุขเธอไม่พอ ผมจึงส่งเธอกลับไปอยู่บ้าน ถ้าคิดถึงผมจึงกลับมาหาผม แต่เธอก็ไม่มาหาผมอีกเลย

ทอง

คงคามหาสนุก

บ้านนอกคอกนานี่ครับ จึงไม่มีโอกาสวาสนาได้อาบน้ำประปาหรืออาบน้ำแร่แช่น้ำเย็นเหมือนคนกรุงเทพ ฯ แต่เพราะไม่มีน้ำประปาอาบนี่แหละ ผมจึงมีเรื่อง "คงคามหาสนุก" มาเล่าให้ฟังกันเพลิน ๆ

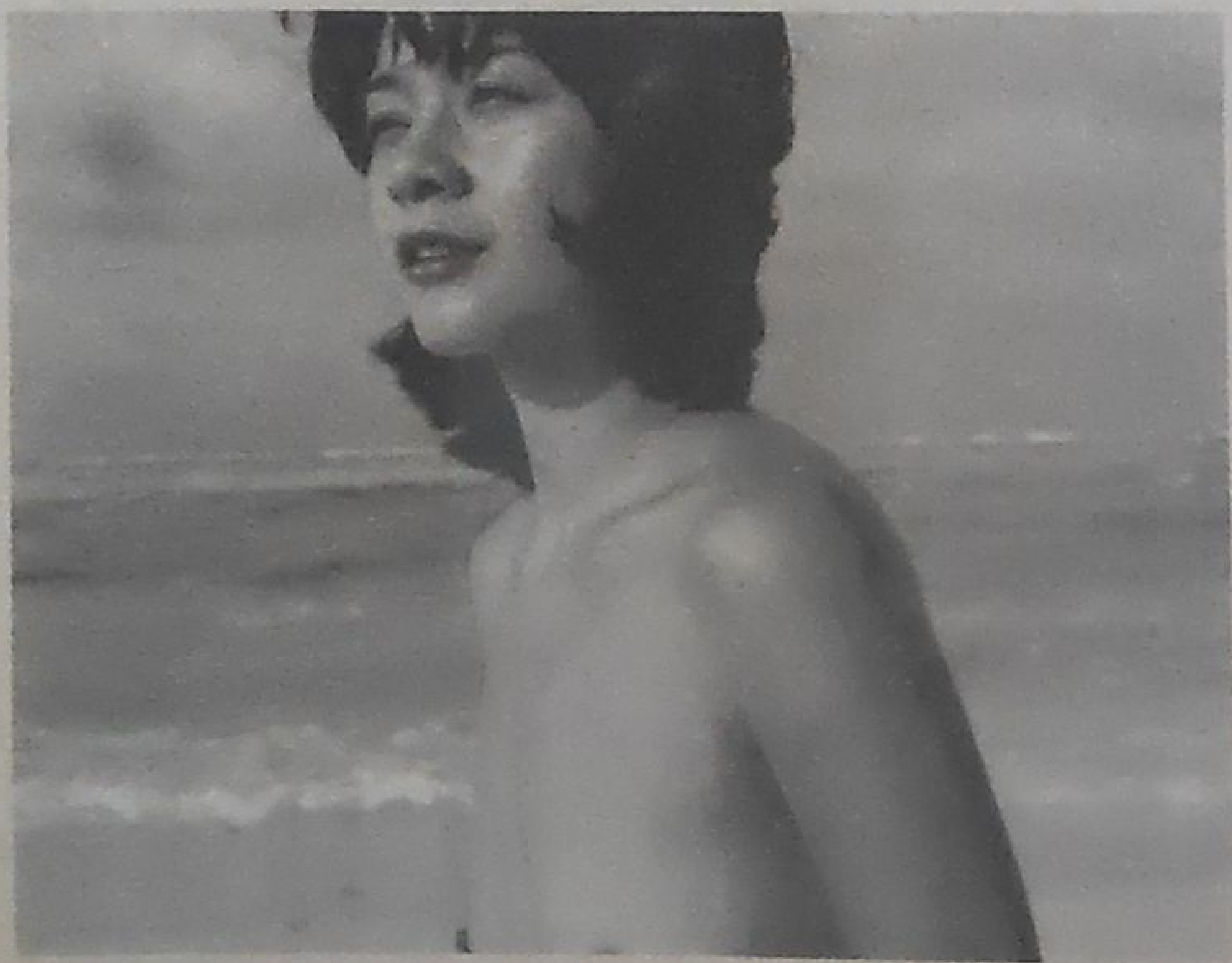
คือเรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ เมื่อต้นปี 29 นี่แหละ วันนั้นอากาศร้อนผิดปรกติธรรมดา ผมจึงถือเอาผ้าขาวม้ากับสบู่เดินลิ่วตรงไปยังลำธารข้างบ้าน ซึ่งทางเดินจะต้องผ่านบ้านของ "จำปา" สาวใหญ่วัย 20 และก็บังเอิญเธอก็จะไปอาบน้ำเหมือน ๆ กันกับผม

เห็นเป็นโอกาสดี ผมก็เลยชวนเธอไปอาบน้ำพร้อมกันซะเลย เธอก็ไม่ว่าอะไร ตกลงไปกับผมซะดื้อ ๆ อย่างนั้นเองแหละ ตอนนั้นผมก็ยังไม่คิดอะไรหรอกครับ แต่พอไปถึงท่าน้ำ จำปาก็ผลัดผ้า นุ่งกระโจมอก แล้วก็ลงไปลอยคออยู่ในคลองนั้น สักพักก็ขึ้นมาถูสบู่ ผมยังไม่ได้ทำอะไรเลยเพราะกำลังเพลินอยู่กับการมองกระโจมอกที่เธอนุ่งอยู่นั้น ก็น้ำนี่ครับ เมื่อเปียกมันก็ต้องแนบเนื้อเป็นธรรมดาซิ ผมตะลึงมองจนเธอรู้ตัวและก็ค้อนขวับเข้าให้ ผมถึงได้สติและรีบนุ่งผ้าขาวม้าลงอาบน้ำกับเธอหลังจากที่เธอถูสบู่เสร็จ

เราคุยกันไปพร้อมกับว่ายน้ำเล่นไปเรื่อย ๆ จำปาชวนผมว่ายน้ำข้ามไปฝั่งตรงข้าม ซึ่งตรงนั้นเป็นทราย

ใต้น้ำและมีหินสำหรับถูขี้ไคลอยู่มาก พอไปถึงเราก็งมหาเอาหินซึ่งมีเนื้อละเอียด เรียกว่าเอามาถูตัวแล้วไม่เจ็บว่างั้นเถอะ แล้วเธอก็ขอร้องให้ผมถูขี้ไคลตรงหัวไหล่และด้านหลังให้เธอ เรื่องอะไรผมจะปฏิเสธล่ะครับ

น้ำตรงนั้นลึกแค่ระดับอก ผมเข้าไปยืนอยู่ทางด้านหลังของเธอ และก็ลงมือถูให้เธออย่างสุภาพ นิ่มนวลแต่หนักแน่น ผมใช้มือขวากำหินและก็ถูเบา ๆ มือซ้ายก็ลูบไปตามไหล่และแผ่นหลังของเธอ เธอขนลุกซู่หลายครั้ง ผมปล่อยให้หินหลุดจากมือไป แล้วก็ใช้มือเปล่า ๆ ถูไถไปตามหัวไหล่ของเธอ และก็ต่ำลง ต่ำลงไปถึงเอว เธอก็ยังไม่ว่าอะไร ถูไปข้างหน้าเธอก็ไม่ว่าอะไร ลูบ ๆ คลำ ๆ ตรงปทุมถันเธอก็ไม่ว่าอะไร ถูหนัก ๆ บีบ ๆ เคล้น ๆ ตรงไหนหรือที่ใดเธอก็ไม่ว่าอะไร ยังยืนเฉยทำเป็นทองไม่รู้ร้อนอยู่อีก

ผมเห็นได้ทีมีโอกาส จึงเปลี่ยนไปยืนอยู่ข้างหน้า เธอก็ยังก้มหน้าก้มตาถูขี้ไคลของเธออยู่เฉย ๆ ผมจึงกอดเอวเธอและก็หอมแก้มเธอซะหนึ่งฟอด เธอก็ไม่ว่าอะไรอีก ไม่ต้องสงสัย คิดได้แค่นั้นผมก็ปลดกระโจมอกของเธอออก แล้วก็ก้มลงจัดการกับปทุมสองเต้านั้นอย่างเมามัน เธอก็คงจะรอทีอยู่แล้วเหมือนกัน เพราะพอผมสตาร์ทเครื่อง เธอก็ติดพรึดทันที

เธอกอดคอผมให้แนบกับลำตัวของเธอ และก็เลื่อนมือลงไปในน้ำ ปลดผ้าขาวม้าของผมออก และก็คว้าหมับใช่ครับ จำปาจับจำปี แล้วก็บี้เล่นซะงั้นแหละ

เนื่องจากผ้าถุงที่เธอนุ่งกระโจมอกถูกผมปลดออกแล้ว และชายผ้าถุงข้างล่างก็ลอยตัวขึ้นมาอยู่ระดับเดียวกับน้ำ เนื้อตัวของเธอจึงเหมือนกับการปราศจากอาภรณ์ และผ้าขาวม้าของผมก็ลอยตัวออกจากผมไปซึ่ง ๆ หน้า แต่ผมก็ไม่สนใจ กอดเอวของเธอให้ชิดเข้ามาใกล้ แล้วก็เลื่อนมือลงไปในน้ำจับจำปีให้ตรงกับจำปาด้วยความทุลักทุเล เพราะอยู่ในน้ำและก็มองไม่เห็นอะไรด้วย แต่เราทั้งสองก็พยายามจนสำเร็จ

พอได้ที่ได้ทางแล้ว เราต่างฝ่ายต่างก็กอดเอวกันไว้อย่างดี เพื่อกันการผิดพลาด และก็ค่อย ๆ ทำงานต่อไปอย่างต่อเนื่อง ทั้ง ๆ ที่ผมและเธอพยายามหาจังหวะให้พอเหมาะพอเจาะดีแล้วมันก็ไม่มีน้ำหนักอยู่ดี เราจึงทำงานกันช้า ๆ เรียกว่า เอาคุณภาพมากกว่าปริมาณว่างั้นเถอะ ซึ่งมันก็เป็นความสุขและก็สนุกไปอีกรูปแบบหนึ่ง คุณลองแล้วหรือยัง

เชียง

ช่วยพี่หน่อย

ผมกับสมพรเป็นเพื่อนกันมาแต่เล็ก ๆ ผมจึงสนิทสนมกับครอบครัวนี้ดีพอสมควร สมพรเรียนจบอนุปริญญาแล้วสอบทำงานได้ที่เดียวกับผม แต่มันดีกว่าผมนิดหนึ่งที่มันคารมดีกว่า จึงได้เมียก่อนผม สมพรพาเมียของมันกลับไปอยู่บ้านกับแม่และพี่สาว พี่สาวของสมพรอายุมากกว่าผม 3 ปี ผมเรียกเธอว่า "พี่เพ็ญ"

พี่เพ็ญเคยแต่งงานมาแล้วเมื่อสองปีก่อน แต่สามีของเธอซึ่งเป็นทหารตายในที่รบ เธอจึงกลับมาอยู่กับแม่และน้องสะใภ้ สถานที่ทำงานของเราอยู่คนละจังหวัดกับบ้าน สองเดือนสามเดือนสมพรจึงจะกลับมาบ้านสักครั้ง ส่วนผมไม่แน่นอนบางที 4-5 เดือน บ้านผมนั้นอยู่ห่างจากบ้านของสมพรเข้าไปในชนบทอีก

คราวนั้นเราได้หยุดงาน 1 สัปดาห์ พอเย็นวันศุกร์ผมกับสมพรจึงรีบบึ่งกลับบ้าน เมื่อถึงบ้านสมพรก็มืดค่ำพอดีผมเลยต้องค้างที่บ้านสมพร คาดการณ์ว่าพรุ่งนี้จะต่อรถสองแถวกลับบ้าน แม่ของสมพร พี่เพ็ญและเมียของสมพรก็ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี เรานั่งคุยกันอย่างสนุกสนานหลังอาหารเย็น จนสองทุ่มกว่า แม่จึงขอตัวไปเข้านอน ส่วนเราสี่คนก็นั่งคุยกันต่อ จน 3 ทุ่ม พี่เพ็ญจึงจัดที่นอนให้ผมและเราต่างก็แยกย้ายกันเข้านอน สมพรกับเมียของมันคลอเคลีย

กันเข้าห้องนอน โดยผมกระเซ้าตามหลังไปว่า "คืนนี้ถึงตกเบิก ก็เพลา ๆ หน่อยนะพวก เดี๋ยวพรุ่งนี้ตื่นไม่ไหว" แล้วเราก็หัวเราะกัน

สมพรปิดประตูห้องเรียบร้อย พี่เพ็ญหันมายิ้มกับผมพร้อมทั้งเดินเข้าไปในห้องตรงกันข้าม ผมก็ปิดไฟนอนสักครู่หนึ่งก็ได้ยินเสียงตะกุกตะกักในห้องของสมพร ผมรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นเพราะประสบการณ์มันบอก จึงนอนฟังเฉยสักครู่หนึ่งเห็นประตูห้องของพี่เพ็ญแง้มออก ร่างสลัว ๆ

ของพี่เพ็ญเดินไปริมฝาห้องของสมพร กำลังก้มลงมองดูน้องชายเล่นรักกับน้องสะใภ้ ผมเห็นเช่นนั้นนึกสนุกขึ้นมาบ้าง คาดว่าพรุ่งนี้ไง ๆ ต้องล้อสมพรซะให้สนุกปากไปเลย ผมจึงคลานไปข้างพี่เพ็ญที่กำลังงุด ๆ อยู่กับการถ้ำมอง

เธอตกใจเล็กน้อยเมื่อเห็นผมคลานเข้าไปใกล้ ผมทำจุ๊ปาก แล้วเราก็ผลัดกันดูร่างของสมพรขย่มอยู่กับแฟนของมันอย่างถึงพริกถึงขิง ผมเห็นแล้วเลือดหนุ่มฉีดแรง

ใจเต้นตูมตามไม่เป็นจังหวะ แทบจะบ้าตายเมื่อเห็นสมพรแทงไม่นับ เมียของมันก็แอ่นรับอย่างได้จังหวะ ครู่หนึ่งกามรสของสมพรก็จบลง

ผมกลืนน้ำลายลงคออย่างยากเย็น ค่อย ๆ คลานกลับมาเข้ามุ้งนอน พี่เพ็ญคลานตามผมมาติด ๆ เล่นเอาผมตกใจหมด พี่เพ็ญจุ๊ปากพูดเสียงเบา ๆ เมื่อเข้ามาในมุ้งแล้วบอกว่า "ชลจ๋า...ช่วยพี่หน่อยเถอะ พี่ทนไม่ไหวแล้ว" แล้วเธอก็กอดรัดผมอย่างบ้าคลั่ง เพราะความที่เธอเคยมีประสบกามมาแล้วจึงทำได้ถูกจุด คล่องแคล่วและซึ้งถึงใจผมเหลือเกิน

ผมเสียวซ่านอยู่กับภาพเหตุการณ์เมื่อครู่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เมื่อถูกโลมเล้าเข้า เครื่องก็ติดง่าย ๆ เลยเชียว ผมจูบตอบพี่เพ็ญอย่างดูดดื่ม มือป่ายเปะปะไปยังสองปทุมถันของเธอ จูบฟอนเฟ้นจนได้ยินเสียงของพี่เพ็ญครางออกมา สองเท้าถีบผ้าถุงพี่เพ็ญหลุดลุ่ย มือจับเนินเนื้ออูมเต่งตึงของพี่เพ็ญ แล้วทุกอย่างก็ดำเนินไปตามวิถีทางแห่งกามครรลอง

เราผลัดกันขับ ผลัดกันควบ จนถึงสวรรค์ไป 3 ครั้ง 3 หนด้วยกัน พี่เพ็ญนอนอยู่ในอ้อมกอดของผมจนรุ่งสาง เธอจึงลุกขึ้นไปเตรียมอาหารเช้า ส่วนผมนอนต่อไปอย่างอ่อนระโหยพอ ๆ กับเจ้าสมพรที่นอนตื่นสายตามระเบียบเพราะเมื่อคืนคงตกเบิกซะหลายที

"หนุ่มใต้แดนสะตอ"

รักผมไหม

เรียน บก.นวลนางที่นับถือ

ผมติดตามนวลนางมาหลายฉบับแล้ว ผมชอบนางแบบนวลนางมากน่ารักทั้งนั้น รวมทั้งนิยายและสารคดีต่าง ๆ ด้วย ที่ชอบมากคือ "ลีลาเผด็จศึก" ผมต้องขอโทษด้วยที่ใช้กระดาษไม่สุภาพ ผมขอเริ่มเรื่องเลยนะครับ

คือเมื่อปีก่อนผมได้รู้จักผู้หญิงคนหนึ่งเธอสวยและน่ารักเอามาก ๆ เลย เธอชื่อน้อย ตั้งแต่เรารู้จักกันมาผมไม่เคยล่วงเกินเธอเลยบ่อยครั้งที่เราไปดูหนังด้วยกันเพราะผมชวนทีไร เธอไม่เคยปฏิเสธเลย วันหนึ่งผมชวนเธอไปนั่งเล่นที่สวนสาธารณะเธอก็ไป ที่สวนสาธารณะเรานั่งคุยกันภายใต้ร่มไม้ที่มีแสงจันทร์ส่องสลัว ๆ

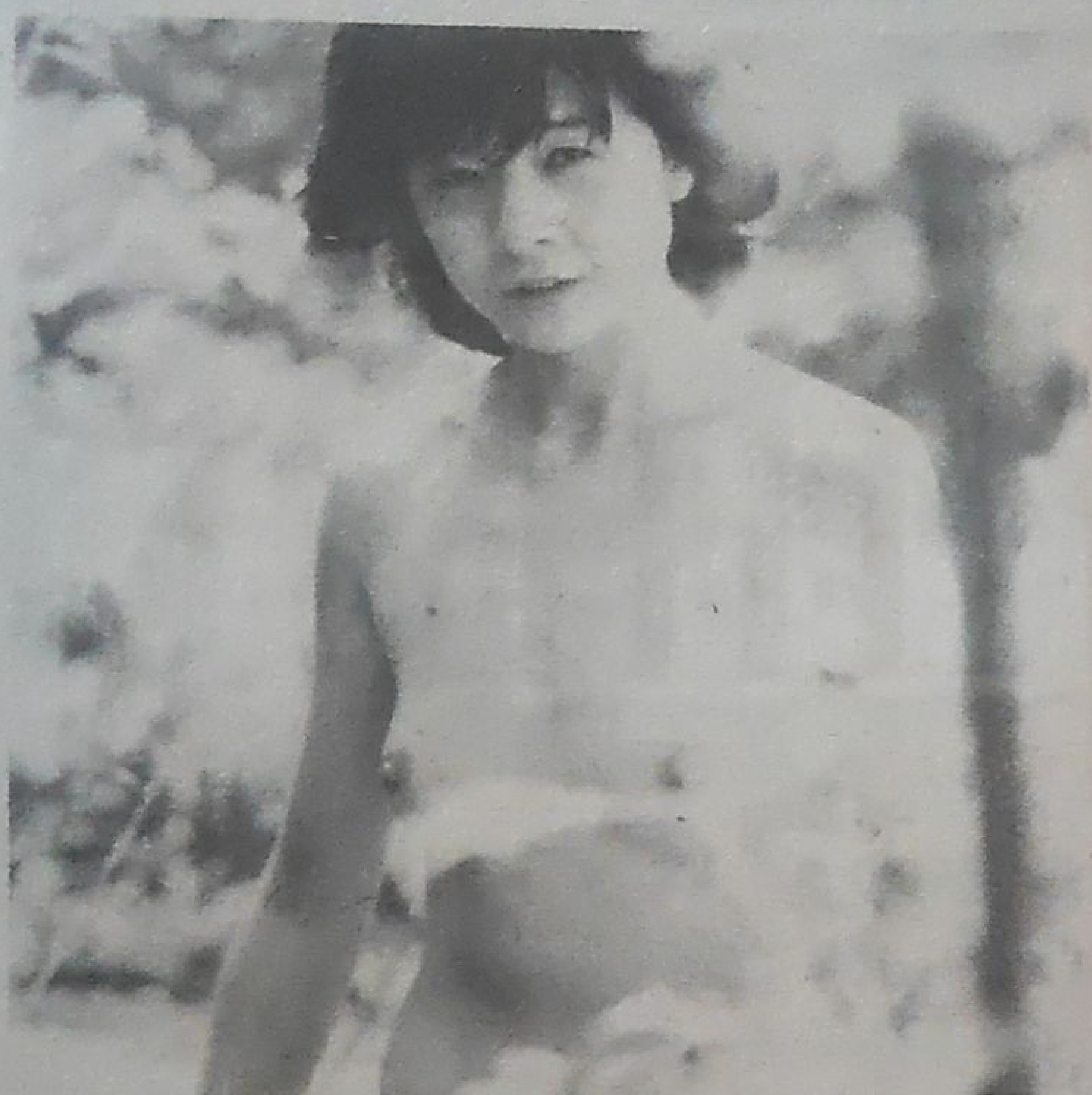
เราคุยกันอยู่นานผมจึงถามเธอว่ารักผมไหม เธอบอกว่ารักผม ผมเลยหอมแก้มเธอ เธอไม่ว่าอะไรผมเลยได้ใจจูบปากเธออีก รู้สึกว่าเธอสั่นนิด ๆ และหยิกแขนผม ผมก็กอดเธอและจูบเธออย่างหนักจนเธออ่อนปวกเปียก ผมจึงจับให้เธอนอนลงและปลดกระดุมเสื้อเธอออก

ผมถึงกับตะลึง เพราะถันคู่งามของเธอชี้โด่อยู่ต่อหน้าผม ช่างสวยงามมาก ผมจึงจูบหน้าอกเธอจนเธอหายใจรัวถี่และครางออกมา ส่วนมือก็ลูบไล้ตามร่างกายของเธอตามโคนขา และปลดกระโปรงเธอออก

มือผมได้สัมผัสกับโหนกเนื้อของเธออย่างจัง ผมจึงแหย่นิ้วมือเข้าไปดู เธอมีความสุขมาก และผมก็สุดจะทนไหวจึงจัดการกับเสื้อผ้าตัวเอง จนเราทั้งสองเหลือแต่ตัวล่อนจ้อน ผมจึงทาบตัวลงบนตัวเธอ

เราก็กระตุกร่างพร้อมกันอย่างกระสันรัญจวนใจ คืนนั้นผมอัดเธอซะสองครั้ง แล้วผมก็ไปส่งเธอที่บ้าน

โต้ง

ห่างหญิงมานาน

ปีที่ 2 ที่ผมห่างบ้านห่างแฟนมาทำงานอยู่ต่างจังหวัด ผมรู้สึกเงียบเหงาลงทุกวัน โดยเฉพาะวันหยุด จะกลับบ้านก็ไกลเกือบครึ่งค่อนประเทศ ส่วนใหญ่ผมจึงใช้วันหยุดไปเที่ยวเตร่ตามชนบทใกล้ ๆ เมืองที่ผมอยู่ บางทีก็นอนค้างตามโรงเตี๊ยม (ไม่อยากเรียกโรงแรม เพราะมันเล็กและเก่ามาก) ในต่างอำเภอที่ค่อนข้างห่างไกลความเจริญ

เช้าวันเสาร์ ขณะที่ผมกำลังนอน นึกว่าวันนี้จะไป

ลุยไหนดี ก็ได้ยินเสียงคนกดกริ่งหน้าบ้านพักชะโงกออกไปดู ก็ต้องดีใจสุดขีดที่เพื่อนสาว-รุ่นน้อง ที่เคยสนิทกันมากสมัยเรียนหนังสือ หอบของพะรุงพะรังมาเยี่ยม ความจริงเราทำงานอยู่จังหวัดใกล้ ๆ กัน แต่ก็ไม่ค่อยมีโอกาสพบปะกันนัก เพราะต่างคนต่างมีงานอยู่เต็มมือ

วันนั้นผมเลยชวนเธอออกไปเที่ยวหมู่บ้านไกลออกไปที่ผมมักจะเอารถเครื่องบึ่งไปดูพระอาทิตย์ตกเสมอ เธอตกลงเพราะเป็นผู้หญิงที่ชอบสมบุกสมบัน จนใคร ๆ มักจะมองเธอว่าเป็นทอมอยู่เสมอ เราออกเดินทางตอนเที่ยงไปถึงที่หมายเกือบเย็นเพราะทางไปเป็นลูกรัง ขรุขระ แถมฝุ่นเยอะ ระหว่างทางก็แวะดูนั่นดูนี่ คุยกันเรื่องเก่า ๆ ไปเรื่อย

ผมเองห่างผู้หญิงมานาน มาคุยกับเพื่อนเก่าแม้จะเคยสนิทกันแบบไม่คิดอะไร แต่วันนั้นใจผมไม่รู้เป็นยังไง ยิ่งนั่งรถเครื่องลมพริ้ว เนื้อชิดเนื้อ กลิ่นสาวในตัวเธอ ทั้งการก้ม ๆ เงย ๆ ตอนก้มลงเก็บดอกไม้ มันทำให้ผมคิดมากอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน ใบหน้ากลม ๆ น่ารัก ดูไร้เดียงสา แถมแฝงไปด้วยความแกร่ง มันรวม ๆ กันอยู่ในบุคลิกของเธอ

ยิ่งมองต่ำลงไปใต้เสื้อตัวใหญ่คอกว้าง ฐานอกอวบอูม ต้นแขนกลมกลึง สะโพกผาย โอ้ย...ยิ่งเธอกอดเอว เผลอเอาอกแนบหลังผม ตอนรถเบรคด้วยแล้ว ผมอยากหลบข้างทาง ทั้งพระอาทิตย์ยังไม่ตกดินดีเลย แต่ก็ได้แต่คิดไม่กล้าผลีผลาม ผมถ่วงเวลากินข้าว ชวนไปดูพระอาทิตย์ตกตบท้ายด้วยวกเข้าตัวอำเภอเพื่อหาสุรา อาหารกิน

ยิ่งค่ำใจมันยิ่งคึก ผมเลยเปรยเล่น ๆ กับเธอว่า สงสัยขับรถกลับไม่ไหว ชักเมาแล้ว เหนื่อย แถมดึก สารพัดเหตุผลที่ยกมาอ้าง ตบท้ายด้วยชวนหาที่พักในอำเภอ มาถึงขั้นนี้แล้วเธอไม่ยอมก็ไม่มีทางเลือกแล้วล่ะ ตกลงสัก 4 ทุ่มกว่าเราก็พาเช่าโรงแรมที่เป็นโรงเตี๊ยมนอน

ผม (แกล้ง) สัญญาว่าคืนนี้จะนอนข้างล่าง หน้าเตียง และจะไม่รบกวนเธอเด็ดขาด คือหยอกกันเล่น ๆ เพราะเธอก็คงไม่นึกว่าผมจะทำอะไร ความสนิทกันทำให้เธอเชื่ออย่างนั้น

พอถึงห้อง ผมก็แกล้งล้มตัวนอนบนที่นอน บอกเมามากขอนอนก่อน เธอก็ลากมือผมจะให้ลงจากเตียง เพราะบอกแล้วว่าจะนอนหน้าเตียง เนื้อแนบเนื้ออีกที ผมหลับหูหลับตาสะบัดมือ ถูกเอาหน้าอกเธอจังเบ้อเร่อ แล้วต้องอุทานในใจว่ามันอวบใหญ่กว่าที่คิด ลงท้ายเธอก็ยอมแพ้ให้ผมนอนหลับตาพริ้มบนเตียง

ความจริงผมไม่หลับหรอก แหมของตายอยู่ในมือ ใครจะปล่อย ผมหรี่ตามองเธอเปลี่ยนผ้าขนหนูเพื่อเตรียมอาบน้ำอยู่เงียบ ๆ ผ้าขนหนูผืนสั้นเต่อ ยามเธอเดินไปเดินมามองเห็นอะไรได้วับ ๆ แวม ๆ

ผมห้ามใจไม่อยู่แล้ว เป็นยังไงเป็นกัน ถอดดึงผ้าขนหนูขณะที่เธอหันหลังจะเข้าไปอาบน้ำ ผ้าผืนสั้นสีขาวหลุดติดมือ เผยโฉมทรวดทรงองค์เอวทุกตารางนิ้ว พร้อมเสียงร้องเบา ๆ จากเธอ ผมโอบรอบตัวและหมุนตัวเธอให้หันมา โอ้โฮ น่าซดจริง ๆ เธอพยายามดิ้นรนสุดฤทธิ์เหมือนกัน ผมระดมจูบตั้งแต่ต้นคอ หน้าผาก ริมฝีปาก แต่เธอก็สะบัดทุกครั้งจนไล่ไปถึงใบหูเท่านั้น เธอถึงกับสิ้นฤทธิ์หายใจถี่ ตัวอ่อนปวกเปียก พร้อมที่จะให้ผมประคองไปที่เตียง

แล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็จบลงบนโรงเตี๊ยม

หนุ่มใต้

สตาร์ทไม่ติด

ผมนับว่าโชคดีกว่าหนุ่มสาวสมัยนี้อยู่หน่อยหนึ่ง คือเรียนจบมาแล้ว หางานทำได้ไม่ยากนักเมื่อ 4-5 ปีที่แล้ว

ผมบรรจุเข้าทำงานได้ไม่ถึงเดือนก็มีปัญหาเรื่องการเดินทางไปทำงาน เพราะผมต้องไปติดต่องานหลายแห่ง จึงจำเป็นต้องซื้อรถจักรยานยนต์ไว้ใช้สักคัน ผมจึงเลือกเช่าซื้อรถรุ่นใหม่ที่สุดของสมัยนั้น นัยว่าเพื่อให้สมใจวัยหนุ่มของผม ในสมัยนั้นทางภาคใต้ของเรา มักมีปัญหาเหมือนปัจจุบัน คือ รถจักรยานยนต์ใหม่ ๆ มักจะถูกจารกรรม ลักขโมยปล้นจี้เสมอ

ผมก็กลัวเรื่องนี้อยู่เหมือนกัน ยิ่งระยะทางในการทำงานของผมต้องผ่านสถานที่เปลี่ยวหลายแห่งด้วยแล้วยิ่งน่ากลัวเป็นอันมาก แต่อาศัยว่าผมเป็นคนมีความรู้เรื่องอิเลคทรอนิคส์พอสมควร ผมจึงได้ดัดแปลงใส่สวิทช์อัตโนมัติไว้กับรถของผม สวิทช์นี้สามารถป้องกันการโจรกรรมรถได้พอสมควร คือถ้าเปิดสวิทช์อัตโนมัตินี้แล้ว เครื่องยนต์ของรถจะทำงานได้แค่สองนาที แล้วจะดับไปเฉย ๆ หลังจากนั้นจะสตาร์ทไม่ติด จนกว่าจะเปลี่ยนสวิทช์จากอัตโนมัติไปทางสวิทช์ปกติ ซึ่งบางครั้งผมลืมเปิดสวิทช์ไว้ต้องสตาร์ทจนเหนื่อยเหมือนกัน กว่าจะรู้ว่าเป็นสวิทช์อัตโนมัติ

ในขณะนั้นมีลูกสาวคนข้างบ้านคนหนึ่ง เธอไปทำงานที่เดียวกับผม แต่เธอไม่ต้องออกท้องที่ เธอออกมารอรถหน้าบ้านเป็นประจำทุก ๆ เช้า หน้าตาของเธอจัดว่าอยู่ในขั้นสวยใช้ได้ แต่รูปทรงองค์เอวคุณเอ๋ย ชวนให้ลุ่มหลงเสียจริง อวบอัดเต่งตึงสมเป็นสาวรุ่นจริง

ผมแอบสนใจเธอจึงพยายามตีสนิทด้วย เพราะเหตุว่า เราไปทำงานที่เดียวกัน จึงไม่เป็นการยากเลย ที่จะชวนเธอซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ไปกับผม ซึ่งเธอก็ยอมซ้อนท้ายไปด้วยดี ผมจึงรู้ว่าเธอชื่อ น้องปู และเราก็สนิทสนมกันมากขึ้นตลอดมา

น้องปูเป็นคนเรียบร้อย พูดจาไพเราะ อ่อนหวาน หนุ่ม ๆ ในสำนักงานติดกันเกรียว แต่ใครจะชนะผม เพราะผมมีภาษีเหนือกว่าตรงที่ได้รับส่งเธอเป็นประจำ ผมหาโอกาสที่จะเผด็จศึกน้องปูให้ได้ อย่างน้อย ๆ ก็เป็นการตีตราจองเอาไว้ก่อน แต่ก็หาโอกาสไม่ได้สักที จะชวนเธอเที่ยวหรือ เธอก็ปฏิเสธเสมอ ผมจึงไม่กล้าหักหาญน้ำใจเธอสักที

แล้ววันหนึ่งโอกาสก็เป็นของผม เมื่อวันนั้นน้องปูต้องรีบทำงานให้เสร็จ เพราะหัวหน้าจะต้องส่งให้ทันในวันพรุ่งนี้ น้องปูจึงมาบอกกับผมว่าให้รอปูด้วย ปูต้องทำงานจนเสร็จ ผมก็นั่งรออยู่จนเธอทำงานเสร็จ ในใจก็คิดหาทาง

เผด็จศึกเธอให้ได้ เมื่องานเสร็จแล้วเธอก็ซ้อนท้ายรถผมกลับบ้านตามปกติ ระหว่างทางเหมือนฟ้าเป็นใจ ฝนเริ่มโปรยลงมานิด ๆ ผมคิดจะหยุดระหว่างทาง แต่เธอให้เหตุผลว่าน่าเกลียด ไม่เป็นไรเปียกก็เปียก รีบกลับบ้านเถอะ

ผมก็ขับรถเรื่อย ๆ จนเปียกฝนแต่ไม่มากนัก เมื่อมาถึงทางเปลี่ยวห่างจากบ้านประมาณ 4 กิโลเมตร ผมก็คิดแผนการณ์ขึ้นมาได้ ว่าต้องใช้สวิทช์อัตโนมัติ ผมจึงกดสวิทช์อัตโนมัติ สองนาทีต่อมารถจักรยานยนต์ของผมก็ดับลงเฉย ๆ ผมทำเป็นแปลกใจ ลองสตาร์ทใหม่ 2-3 ครั้ง ทำเป็นแก้หัวเทียนออกมาขัดถู ดูน้ำมันและอื่น ๆ เท่าที่เขาทำกันจนแล้วจนรอดเครื่องก็ไม่ติดซักที

เย็นมากแล้วจนเกือบพลบค่ำ ผมจึงเดินจูงรถจักรยานยนต์ เธอเดินตามหลังมา ฝนตกลงเม็ดหนาขึ้น เราเดินมาถึงศาลาริมทางแห่งหนึ่ง ผมจึงเอ่ยปากชวนน้องปูเข้าไปหลบฝนและบอกว่าจะลองซ่อมรถดูด้วย ตอนแรกน้องปูทำท่าจะเดินกรำฝนกลับบ้าน แต่ผมให้เหตุผลว่า อีกตั้งหลายกิโล ฝนก็ลงหนักด้วย เดี๋ยวจะไม่สบาย เธอก็ยอมเข้าไปหลบฝนในศาลา

ผมถอดเสื้อทำงานออกบิดไล่น้ำฝน แล้วเอาไปตากกับราวศาลา โดยมีเธอยืนดูอยู่ห่าง ๆ ผมทำเป็นไม่สนใจ เอาผ้าเช็ดหน้าในกระเป๋าที่เปียกโชก เช็ดตามตัวแล้วลงมือซ่อมรถต่อ แต่ตอนนั้นมันมืดแล้ว ปกติผมจะนำไฟฉายติดตัวเวลาไปทำงานเสมอ เพราะผมต้องกลับบ้านค่ำมืด จึงนำไฟฉายอันเล็กออกมาใช้ แล้วเรียกให้น้องปูช่วยส่อง

เธอก็ทำตามโดยดี เพราะอยากกลับบ้านเต็มทีแล้ว เธอจึงต้องมาอยู่ใกล้ ๆ คอยส่องไฟฉายให้ผม จนบางทีร่างของเราเบียดกันจนอบอุ่น บางทีผมก็ได้กลิ่นไอของความเป็นสาวจากเธอ ความบางของเสื้อที่เปียกฝนทำให้มองเห็นความขาวนวลของเนื้อนูนในร่มผ้ากระทบกับแสงไฟฉายดูรัญจวนใจยิ่งนัก

ในที่สุดผมก็สุดทน เอามือโอบกอดเธอดื้อ ๆ อย่างนั้น เธอตกใจมากรีบวางไฟฉายลงแล้วปัดป้องการระดมจูบของผมพัลวัล ผมก็ไม่ยอมปล่อยเธอ ยิ่งกอดรัดแน่นเข้าแน่นเข้า ปากก็จูบไปทั่วใบหน้าและซอกคอ สักครู่หนึ่งน้องปูก็อ่อนปวกเปียก ยอมให้ผมจูบโดยดี ผมย่ามใจมือไม้เริ่มเกะกะกับยกทรงตัวน้อยของเธอ แล้วไม่นานผมก็ได้ยลโฉมบัวตูมเต่งตึงของเธอ ผมก้มลงจูบและดูดจนเธอสยิวไปทั้งร่าง

ผมรั้งเธอขึ้นไปบนศาลา จัดการกับกระโปรงและชุดชั้นในของเธอ ความขาวนวลของผิวกายเธอต้องกับแสงยามพลบค่ำเป็นที่เย้ายวนอารมณ์ยิ่งนัก

เสียงครางของเธอและผมระคนกับเสียงแมลงกลางป่ายามได้ฝน ช่างโรแมนติกเสียนี่กระไร ในที่สุดทำนบของเธอและผมก็ทลาย เธอกอดผมอย่างมีความสุขในรักครั้งแรก ปากก็พร่ำวอนผมว่าอย่าทิ้งเธอไปไหน เรานอนพักเอาแรงกันครู่หนึ่ง ผมก็บรรเลงเพลงรักในรอบที่สองต่อ จนเกือบสองทุ่ม ผมจึงลงมากดสวิทช์อัตโนมัติสตาร์ทรถให้เธอซ้อนท้ายบึ่งกลับบ้านตัวเบาหวิวไปเลย

"หนุ่มใต้ แดนสะตอ"

โยกิโกะ คาซาวะ

เธอชอบของนอก

สาวร่างบอบบาง สะโอดสะอง โยกิโกะ คาซาวะ เกิดที่กรุงโตเกียว ปี 1965 ตอนนี้อายุ 21 ปีพอดี สัดส่วนก็น่าหยอกเย้า 33½-23-34 สูง 150 ซ.ม.

เธอบอกว่า "สิ่งใดที่ได้กระทำผิดพลาดลงไปแล้ว ฉันจะเก็บมันไว้เป็นบทเรียน และย้ำกับตัวเองว่าจะมิให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเป็นครั้งที่สอง"

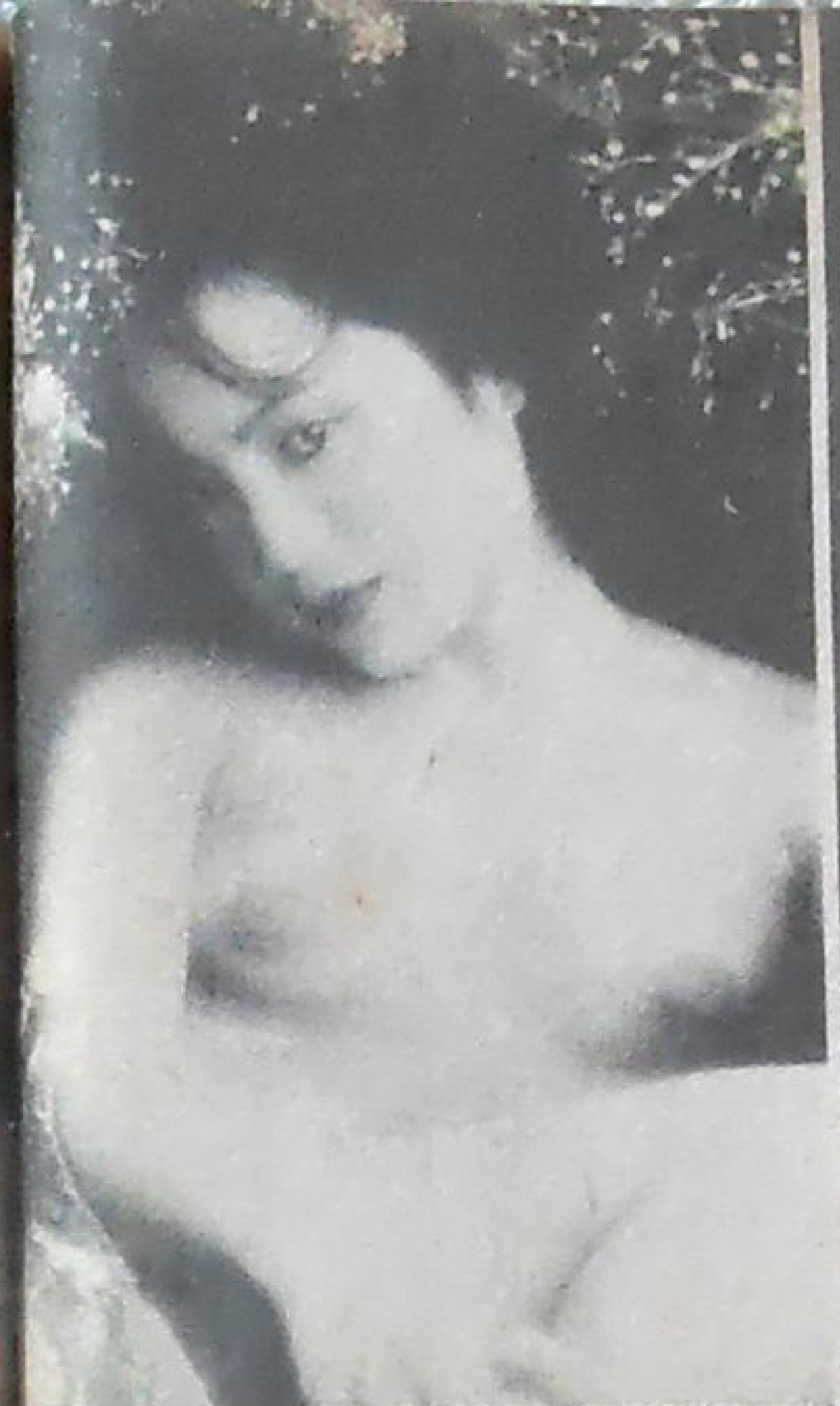
เธอชอบผู้ชายที่มีวัยค่อนข้างสูงหน่อย เพราะทำให้เธอรู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่ใกล้ชิดมากกว่าเด็กหนุ่มซึ่งอ่อนประสบการณ์ ทั้งด้านบทรักและฐานะการทำงาน (ถ้าไม่ขี้ของถึงกึ๋นล่ะก็อย่าได้แหยมเลย เธอว่าอย่างงั้น)

แต่อย่างไรก็ตาม เธอก็ไม่ยอมทอดร่างให้ชายชื่นชมง่าย ๆ เธอบอกว่าเคยเซ็งที่สุดคือ เมื่อเห็นชายคนหนึ่งที่เข้ามาเที่ยวในบาร์ กระเหี้ยนกระหือบ้าคลั่งในตัวเธอ มันไม่โรแมนติคเอาเสียเลย ผู้ชายในสายตาของเธอต้องไม่ใช่ผู้ชายญี่ปุ่น

แต่เธอกลับชอบของนอก เพราะเธอเชื่อว่าเขาสามารถพาเธอเข้าสู่ห้วงแห่งความสุขหฤหรรษ์ได้อย่างวิเศษ และอีกไม่นาน เธอก็จะไปเที่ยวอังกฤษ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ สุภาพบุรุษชาวอังกฤษ คงจะไม่ทำให้เธอผิดหวังเหมือนกับพี่ยุ่นพวกนั้น

(โธ่!...น้อง...มองข้ามแฟน ๆ นวลนางไปได้ยังไง)

เป็นเสียงพูดกันด้วยภาษาฝรั่งที่
ฉันฟังไม่รู้เรื่องและมีเสียงเพลง
ที่พอจะฟังออกก็
คือ เสียงตึ๊ด ๆ ต้วด ๆ เป็นช่วง ๆ

เรื่องสั้น

เอาไปเลย

ค่ำนั้น...ภายในบ้านของ "พี่เทือก" มีการชุมนุมพลพรรคตามปกติ

อาหารคาวหวานและผลไม้มีเพียบ ล้วนแต่ของดี ๆ ทั้งนั้น จัดวางไว้บนโต๊ะกลมในห้องรับแขกที่ปิดประตูหน้าต่างมิดชิดแต่ไม่ร้อนอบอ้าว เพราะเปิดแอร์เต็มที่ทั้งสองตัว ชายที่นั่งอยู่บนเก้าอี้นวมตัวเขื่องอย่างเคร่งขรึมที่มุมห้องก็คือ "พี่เทือก" บนโต๊ะเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ข้าง ๆ มีถาดเหล้าบัลลันไทน์ 12 ปี พร้อมโซดาและชามแก้วใส่น้ำแข็งก้อน กับแกล้มจานเล็ก ๆ อีก 2 อย่าง และในมือยังถือแก้วเหล้าอยู่จนไอน้ำแข็งเกาะชุ่มฝ่ามือ นาน ๆ จึงจะเขย่ากรุ๊ก ๆ กริ๊ก ๆ แล้วยกขึ้นจิบอย่างสุขุม

ภายในห้องมีชายและหญิงอีกประมาณสิบคนนั่งกินอาหารกันอยู่อย่างยิ้มแย้มแจ่มใส แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าทุกคนพยายามพูดคุยหรือหัวเราะกันอย่างออมสุ้มเสียง และไม่มีใครดื่มเหล้าหรือเบียร์กันเลย มีแต่น้ำเย็นกับน้ำอัดลมใส่น้ำแข็งเท่านั้น

เป็นระเบียบเคร่งครัดที่พี่เทือก

วางไว้นานแล้ว...ก่อนออกปฏิบัติงานทุกคืนห้ามดื่มเครื่องดองของเมา รวมทั้งกัญชา เหล้าแห้ง ยากล่อมประสาทต่าง ๆ ทินเน่อร์ก็ห้ามสูด...มีแกคนเดียวเท่านั้นที่อยู่ในข้อยกเว้น ทั้งนี้เพราะว่าแกไม่ต้องออก "ปฏิบัติ" เหมือนคนอื่น ๆ นั่นเอง

แกเป็นทั้งหัวหน้าแก๊งและเสนาธิการด้วย...การวิเคราะห์ข้อมูลว่าจุดไหนควรจะได้รับการ "เยี่ยมเยือน" แกมีสิทธิ์เต็มที่ รวมทั้งการกำหนดให้ใครเป็นผู้ไป "เยี่ยมเยือน" อีกด้วย และไม่มีใครกล้าปฏิเสธการบัญชาของแก เพราะทุกคนในแก๊งยอมรับความ "เก๋า" ที่แกมีอยู่

การติดคุกติดตะรางมาแล้วกว่า 5 ครั้ง ไม่ใช่สิ่งเสียหายของแก แต่ถือกันว่าเป็นประกาศนียบัตรเพิ่มพูนบารมี เพราะนั่นเท่ากับว่าแกได้ผ่านประสบการณ์สำหรับบุคคลในวงนี้มาแล้วอย่างโชกโชนและช่ำชอง รวมถึงการมี "สาย" อยู่ในคุกด้วย เวลาพลพรรคคนไหนพลาดพลั้งในการปฏิบัติงานต้องหลุดเข้าไปภายในกรอบกำแพงสูงแกย่อมหาทางช่วยเหลือให้สุขสบายกว่านักโทษธรรมดาได้เสมอ

พี่เทือกจึงมีคุณสมบัติพร้อมมูลสำหรับการเป็นหัวหน้าแก๊งโจร

"มันสมอง ประสบการณ์ บารมี และเงิน !" พี่เทือกเคยพูดอย่างหนักแน่นให้พลพรรคทั้งเก่าและใหม่ได้ยินพร้อม ๆ กัน "เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการเป็นหัวหน้า...คนอย่างข้าผ่านมาแล้วครบเครื่อง อายุไม่ถึงสิบขวบก็เริ่มมีแววแล้วด้วยการจิ๊กของในกระเป๋าหนังสือของเพื่อนนักเรียน เคยถูกครูจับได้หวดซะตูดแตก แต่นั่นไม่ได้ทำให้ข้าท้อแท้ แต่ทำให้ข้ามีความมานะพยายามที่จะทำงานให้รัดกุมแนบเนียนขึ้น หลังจากถูกไล่ออกจากโรงเรียนตอนมัธยมปีที่ 3 ข้าก็ไม่ได้เสียใจ เพราะอย่างน้อยที่สุดก็ได้จับนมนักเรียนรุ่นพี่ที่สวยที่สุดในโรงเรียน อา...มันมือดีจริง ๆ"

พี่เทือกหยุดการเล่าเพื่อให้พลพรรคฮือฮากันให้เต็มที่ แล้วจึงร่ายต่อไปอีกอย่างภาคภูมิใจในความระยำของตัวเอง

"ชีวิตของข้าไม่เคยเตะฝุ่นให้ฟุ้งกระจายไปทั่วเหมือนไอ้พวกบัณฑิตตกงานสมัยนี้หรอก เรื่องอะไรจะเตะฝุ่นให้เกือกสึกเปลืองเงินซื้อ...ข้าพยายามหัดเดินอย่างเบา ๆ ตลอดเวลาจนกระทั่งได้ฉายาว่า "เทือก ตีนแมว" ใคร ๆ ก็รู้จักไม่ว่าจะพวกโจรห้าร้อยด้วยกันหรือว่าตำรวจ แต่ตำรวจรู้จักนี่ไม่ค่อยดีว่ะ"

พี่เทือกหัวเราะหึ ๆ จิบเหล้าหนึ่งอึกใหญ่ ๆ แล้วขยายความเลวต่อ "จากการเป็นนักย่องเบาอยู่ไม่กี่ปีข้าก็เลื่อนชั้นขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งมีความชำนาญรอบด้าน ลักวิ่งชิงปล้นสบายมาก ล็อคคอแท็กซี่จี้เรือหางยาว นี่งานที่ทำเล่น ๆ พอแก้เมื่อย งานที่ค่อยเหมาะมือหน่อยมันต้องปล้นร้านทองหรือว่าจี้เงียบธนาคาร..."

"แล้วเจ้านายติดคุกคดีอะไรครับ ?" ไอ้แกว่ง นักล้วงมือใหม่ถามขึ้น

"ดีมาก ! ไอ้น้องชาย เป็นคำถามที่ข้าภูมิใจจะได้เล่าให้ฟังเป็นตัวอย่างว่าอย่าได้ประมาทเป็นอันขาด" พี่เทือกจิบเหล้าอย่างสุขุมแล้วสาธยายความอัปรีย์ **"ข้าโดนเข้าคดีแรกคือเรื่องจี้พระ"**

เสียงพึมดังเป็นหมึกินผึ้ง บางคนดีดนิ้วเปาะเป็นการยกย่องว่าแน่จริง ๆ จี้กระทั่งสาวกตถาคต...เย้ยนรกได้ยอดเยี่ยม !!!

"ข้าเห็นพระเดินมาแต่ไกล จีวรยังใหม่เอี่ยม รูปร่างท้วม ๆ หน้าตาผ่องแบบอาตี๋อาเสี่ยนั่นแหละ ตอนเดินสวนกันข้าชำเลืองเห็นย่ามตุงเลยล่ะ ดูหน้า

ดูท่าทางก็รู้ว่าเป็นพระบวชใหม่ อะฮ้า ...คงกลับจากบ้านโยมมา ถ้างั้นคงได้ปัจจัยมาเป็นฟ่อน ขี้หมูขี้หมาในย่ามก็ต้องมีนาฬิกาข้อมือ เงิน แล้วอาจจะมีสร้อยกับพระเลี่ยมทองด้วย...ข้าก็หันกลับเดินรี่เข้าประชิด เอามีดพกจ่อหลังกระซิบเบา ๆ ว่า พระคุณเจ้าขอรับ โปรดส่งย่ามมาให้ผมซะดี ๆ ถ้าไม่อยากให้จีวรทะลุ ท่านก็ว่าง่ายจริง ๆ ว่ะ ปลดย่ามจากไหล่ส่งมาให้ พอข้ายื่นมือไปรับเท่านั้นแหละ อะไรหนัก ๆ ก็ฟาดติ้ก ๆ ติ้ก ๆ ไปตามต้นแขนสองข้าง หัวไหล่ซอกคอ แล้วฟาดอีกบึ้กใหญ่ ๆ เข้าที่กลางหลัง เท่านั้นเอง...ข้าก็พังพาบลงจูบพสุธา หมดสติไปเลย...ตื่นขึ้นมาอีกทีปรากฏว่านอนแผ่อยู่ในกรงบนโรงพักซะแล้ว"

"อ้าว..." หลายเสียงประสานกันขึ้น อ้าปากหวอไปตาม ๆ กันด้วยความงงงัน

"พระจีนกำลังภายในแบบบู๊ลิ้มหรือครับ เจ้านาย" ไอ้แกว่งถามอีก

พี่เทือกซดเหล้าโฮกเดียวเกลี้ยงแก้ว แล้วเอ่ยออกมาอย่างเศร้า ๆ

"ไม่ใช่พระจีนจากบู๊ตึ้งที่ไหน

หรอก หนุ่มจีนในตลาดธรรมดา ๆ นี่แหละ มันมาบวชแก้บน 7 วัน"

"แก้บนเรื่องอะไรเรอะเจ้านาย ?"

"มันบนขอให้แข่งขันได้ที่ 1 แล้วมันได้จริง ๆ ก็เลยมาบวชแก้บน... มันเพิ่งได้เป็นแชมป์ยูโดรุ่นใหญ่มาว่ะ"

★★★★★

ในระหว่างที่พลพรรคกินข้าวมื้อค่ำกันในห้องที่มิดชิดจนเสียงไม่เล็ดลอดออกไปถึงข้างนอกให้ชาวบ้านผิดสังเกตนั่นเอง พี่เทือกชอบที่จะนั่งกุมแก้วเหล้าอยู่ที่เก้าอี้ตัวโปรดแล้วเล่าประสบการณ์เก่า ๆ ให้ลูกน้องฟัง

ก็ต้องนับว่าแกเป็น "ครูโจร" ที่น่าเลื่อมใสคนหนึ่ง เพราะเล่าทั้งความสำเร็จและความผิดพลาดของตัวเองโดยไม่ปิดบังและไม่อับอาย บางค่ำก็เล่าถึงชีวิตในคุกให้ฟังเพื่อเป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าหากใครจะต้องเข้าไปรับกรรมในกำแพงทมิฬ

หลังจากที่ทุกคนอิ่มหนำสำราญแล้ว แกจะลุกจากเก้าอี้ตัวโปรดเข้าไปอยู่ในห้อง "บัญชาการ" ซึ่งอยู่ชั้นบนของบ้าน แล้วเรียกลูกน้องแต่ละคนหรือ

กลุ่มเข้าไปพบ แล้วแต่ว่าใครจะต้อง "บินเดี่ยว" หรือ "เกาะกลุ่ม" ออกปฏิบัติงานในคืนนั้น ๆ

อย่างคืนนี้...หลังจากที่ใคร ๆ เข้าพบแล้วก็ถึงคิวของ "ไอ้ตุ๋ย" หนุ่มน้อยรูปหล่อที่หันมาเอาดีทางเลว

"นั่งซี่ตุ๋ย..." พี่เทือกชี้ไปที่เก้าอี้เบื้องหน้า "เอ็งเกาะกลุ่มหลายครั้งแล้วใช่มั้ย แต่เป็นงานง่าย ๆ ดูต้นทางมั่ง คอยรับของส่งต่อมั่ง สตาร์ทเครื่องรอพรรคพวกมั่ง...ก็ปรากฏว่าทำงานได้ดี มีขวัญมั่นคง แต่คืนนี้จะให้เอ็งบินเดี่ยว ...เป็นไงตื่นเต้นมั้ย ?"

"นิด ๆ ครับ"

"แน่นอน มันต้องตื่นเต้น คนไหนบอกว่าเฉย ๆ ไอ้คนนั้นโกหก คนไหนบอกว่าสบายมากไอ้คนนั้นขี้โม้" พี่เทือกพูดยิ้ม ๆ "เอาล่ะ ถ้าพร้อมที่จะทำงานได้ก็พิจารณาดูแผนผังแผ่นนี้ ประกอบกับรูปถ่ายของบ้านที่จะต้องเข้าไปเยี่ยมคืนนี้"

"ครับ..." รับคำแล้วไอ้ตุ๋ยก็ชะโงกหน้าเข้าไปดูภาพที่เลื่อนเข้ามาจนใกล้ ๆ

"นี่เป็นตัวบ้านถ่ายจากด้านหน้าและด้านหลัง ตากล้องของเราถ่ายมาได้

ชัดเจนรอยหมึกขีดแดง ๆ ที่กำแพงหลัง นี่คือจุดที่ต้องปีนเข้าไป ลำบากเฉพาะตอนปีนขึ้นเท่านั้นตอนลงไม่ยากเพราะตรงนั้นมีแท้งค์น้ำอยู่พอดี ลงจากแท้งค์น้ำก็ถึงพื้นดินภายในบริเวณบ้าน...บ้านนี้เพิ่งเข้ามาอยู่ไม่กี่วันยังไม่มีหมา นับว่าโชคดีมากที่ไม่ต้องเจอกับไอ้ปากยาวเขี้ยวแหลม ทีนี้มาดูที่แผนผังตัวบ้าน สายของเราแอบเข้าไปสำรวจมาหมดแล้วโดยปลอมตัวเป็นพนักงานไฟฟ้าเข้าไปขอตรวจสอบสายไฟต่าง ๆ ทั่วบ้าน"

ไอ้ตุ๋ยชักระทึกใจ ยังกับหนังเจมส์บอนด์

"ต้องเข้าทางหน้าต่างกระจกฝ้าที่ห้องน้ำชั้นล่าง กรีดกระจกพอเอามือลอดได้แล้วถอดกลอนข้างใน มีอยู่ตัวเดียวตรงกลาง ง่ายมาก เปิดหน้าต่างแล้วลอดตัวเข้าไปได้เลย ออกจากห้องน้ำก็จะเจอทางขึ้นบันไดชั้นบน เป็นห้องนอนของคุณนายเจ้าของบ้าน แต่คราวนี้ยังไม่ต้องขึ้นไปเยี่ยม เป้าหมายของเราอยู่ที่ห้องรับแขกชั้นล่าง นี่...ตรงนี้มีโทรทัศน์กับเครื่องเล่นวิดีโอ เอา 2 อย่างนี้ออกมาให้ได้ก็คุ้มแล้ว"

"ครับ ผมจะพยายาม"

ลงมือหลังจากจบรายการสุดท้ายของทุกช่องสักพักใหญ่ ๆ เป็นเหมาะ

ที่สุด เพราะคุณนายแกคงดูโทรทัศน์จนจบแล้วก็ขึ้นห้องนอน หลับอุตุแหง ๆ เพราะไม่มีใครกวน...แกอยู่ตามลำพังตอนนี้ เพราะว่าผัวไปทำงานเป็นวิศวกรอยู่ที่บาห์เรน ลูกชายลูกสาวก็อยู่โรงเรียนประจำ จะกลับมาเฉพาะเย็นวันศุกร์ถึงเย็นวันอาทิตย์ก็ต้องกลับเข้าโรงเรียนอีก โอกาสงาม ๆ อย่างนี้หายากนะไอ้น้อง"

"คงไม่ผิดหวังครับ"

"ถ้าพลาดอย่าซัดทอดนะโว้ย" พี่เทือกกำชับ "อ้อ...จะมีรถของเราซุ่มรอรับของอยู่ที่ทางเดินหลังบ้านนะ ตรงจุดนี้ไงล่ะ ได้ของแล้วเป่าปาก 3 เฟี้ยว มันจะไปรับของมาใส่รถ...ต่างคนต่างกลับนะ แล้วพรุ่งนี้สาย ๆ มารายงานผลที่นี่...เอาละ ขอให้โชคดีและมีความปลอดภัยจงทุกประการ"

ไอ้ตุ๋ยเกือบจะเผลอพนมมือ "สาธุ" ซะแล้ว ดีแต่ยั้งไว้ทัน !

★★★★★

เที่ยงคืนกับอีก 40 นาที

ทุกอย่างก็ลุล่วงตามแผนการขั้นต้น...ไอ้ตุ๋ยลอดเข้าไปยืนสูดกลิ่นหอมของห้องน้ำอย่างชื่นใจ

ขณะนี้มันอยู่ในชุด "ตีนแมว" ที่ทะมัดทะแมง กางเกงยีนส์สีน้ำเงินกลมกลืนกับเสื้อยืดสีดำ ที่เอวมีกระเป๋ายาว ๆ บรรจุเครื่องมือในการงัดแงะและตัดคาดอยู่ มีดสปริงเล่มเขื่องเหน็บไว้กับ

จบม้วนก่อนได้มั้ย พ่อโจร เอ๊ย ! พ่อคุณดูไปด้วยก็ได้นี่จ๊ะ.. จบแล้วค่อยยกเอาไป"

ไม่รู้อะไรดลใจให้คล้อยตาม ไอ้ตุ๋ยนั่งลงข้างตัวคุณนายที่ยังนอนอ้าซ่า แล้วนั่งดูไปด้วยซะจริง ๆ

"เอ้อ...วางมีดซะก่อนไม่ดีเรอะ พ่อคุณ ฉันเสียวน่ะ" คุณนายอ้อนวอน แล้วทำใจดีสู้เสือ ลูบท่อนขาไอ้โจรกระดูกอ่อนไปมา แถมชะม้อยชะม้ายชายตาดูทีท่าก่อนเผื่อมันจะใจอ่อน "แล้ว...แล้วถ้าเมื่อยก็นอนลงดูก็ได้นี่จ๊ะ"

ถ้าพี่เทือกมาเห็นเข้าตอนนี้คงกระทืบไอ้ตุ๋ยแหลกคาตีนแน่ ๆ เพราะมันเสือกเอนตัวลงนอนเคียงข้างคุณนายซะจริง ๆ แถมยื่นมือออกไปเอามีดวางซะห่างตัว

อีกครู่ต่อมา หนังในจอก็ไม่มีใครสนใจเสียแล้ว เพราะไอ้ตุ๋ยพลิกร่างวูบเข้าหาคุณนายที่รอท่าอยู่แล้วด้วยหัวใจที่ระทึกระทวย

เกมส์มหาสนุกก็เริ่มขึ้นอย่างดุเด็ดเผ็ดมัน ทั้ง ๆ ข้ามรุ่นกันร่วม 20 ปี

แต่ไม่มีปัญหา เพราะแก่กว่านี้ไอ้ตุ๋ยก็เคยตะลุยมาแล้ว

หลังจากพังพาบด้วยความเหนื่อยหอบอยู่บนร่างอวบ ๆ ของคุณนายวัย 40 แล้วพักหนึ่ง ไอ้ตุ๋ยก็นึกถึง "ภารกิจ" ขึ้นมาได้ รีบตะกายลุกขึ้น พูดเสียงเครียด ๆ แกมโหย ๆ

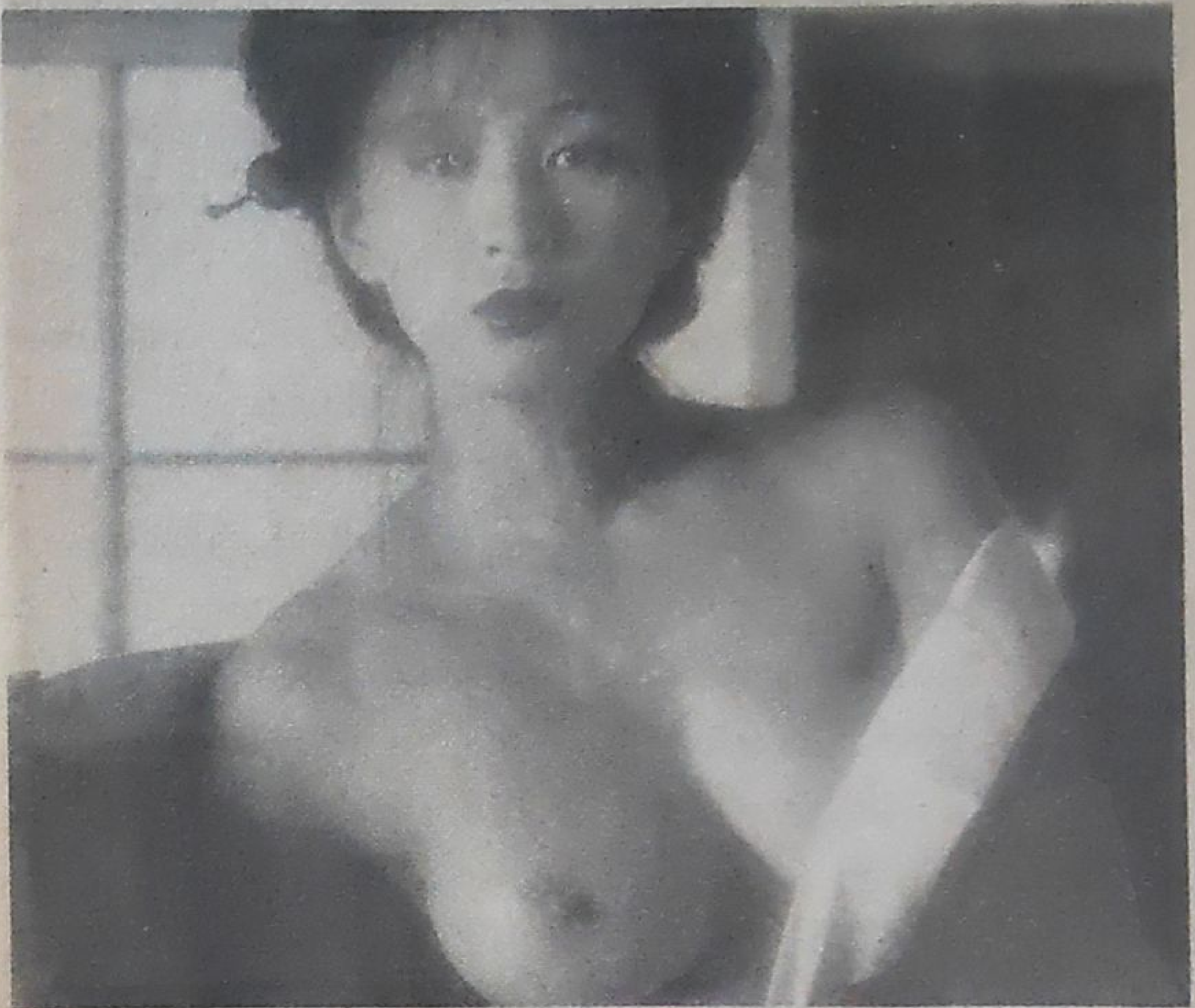
"เลิกดูเถอะนะคุณนาย ผมจะต้องแบกไปแล้ว...และคงไม่โกรธถ้าผมต้องขอมัดคุณนายซะหน่อย ป้องกันการติดตาม" พูดจบมันก็แสนจะกระดากปาก เพราะเหมือนยี่เก

"เอาอย่างอื่นไปไม่ได้เหรอจ๊ะคุณโจรจ๋า...คุณนายเสียงละห้อย "ฉันติดดูวิดีโอซะด้วย นึกว่าเห็นใจผู้หญิงเหงา ๆ อย่างฉันเถอะนะ เอาแจกันลายครามหรือตู้เย็นเถอะ"

"ไม่ได้!" ไอ้ตุ๋ยตวาดแว้ด "พี่...เอ๊ย ! เจ้านายสั่งให้เอาแค่สองอย่างที่ว่า เอาอย่างอื่นไปผิดกติกา แล้วตู้เย็นก็หนักจะตายห่า แบกไม่ไหวหรอก"

"โธ่...เห็นใจฉันเถอะพ่อคุณ จะใจร้ายใจดำกับฉันไปถึงไหน...เอ้อ ไหนตะกี้รำพันว่ารักฉัน ชอบฉัน ฉันยังแจ๋ว

ไงล่ะ แล้วจะขนของดีฉันไปซะแล้ว คนใจร้าย...นี่แหละเขาถึงว่าไม่มีสัจจะในหมู่โจร"

"คุณนายครับ..." ไอ้ตุ้ยอ่อนยวบ ยิ่งเห็นเนื้อตัวขาวฉ่องของคุณนายหัวใจของมันก็ยิ่งระทวย "ผมจะต้องเอาสองอย่างนี้ไปให้ได้ แต่อย่าแจ้งตำรวจเลยนะครับ นึกว่าเห็นแก่อนาคตผมเถอะ"

"แล้ว...แล้วเมื่อไหร่พ่อโจรจะมาจี้ฉันอีกล่ะ เอ้อ...ความจริงก็รู้จักบ้านแล้วมาจี้ตอนกลางวันก็ได้นี่จ๊ะ กดออดปุ๊ปฉันเปิดประตูให้เลย...ฉันอยู่บ้านคนเดียวทุกวันแหละพ่อคุณ"

"ถ้ายังงั้น...ผมจะมาเยี่ยมเป็นประจำ แต่คืนนี้ต้องขอโทรทัศน์กับวิดีโอไปแสดงผลงานให้เจ้านายไว้ใจก่อน ไม่งั้นผมโดนกระทืบแน่ ๆ"

"ได้จ้ะ ๆๆ" คุณนายกระวีกระวาดช่วยปลดปลั๊กขณะที่ไอ้ตุ้ยรีบนุ่งกางเกง "แล้วอย่าลืมนะว่าต้องมาแสดงให้ฉันดูแทนหนังเอ็กซ์นั่น"

"ครับ...มาแน่ ๆ"

"งั้นก็สองเครื่องนี้...เอาไปเลย!"

